

Amazonka

Hop trop

G
1. Byly krásný naše plány,
HmiBmiAmi
byla jsi můj celej svět,
G
čas je vzal a nechal rány,
Ami D
starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej,
i když si tak neříká.

G
R: Nebe modrý zrcadlí se
E Ami
v řece, která všechno ví,
G
stejnou barvu jako měly
Ami D
tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkávali,
a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
"Amazonka" neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dáls' ho nechtěla.

R: Teď jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přísahám.

Chata na vodě

Hudba i text Vladimír Eddy Fořt

1. Má to svoje výhody mítí chajdu u vodu,
dneska se to všeobecně říká,
přijde ale potopa,
udělá to pochopa z nájemníka máte nebožtíka,
jářku ještě tohleto,
jen tak přeci nejde to rybám svoje lepé tělo dát,
vzal jsem rozum do hrsti a pohladil jej po srsti
a tak jsem lehce přišel na nápad. - Heja hou!
- R. I-nu, mám dívenko chajdu na vodě,
postavil jsem si ji na dno do lodě,
jako nákej plavčík se toulám světem,
kde zakotvím to nechám náhodě. Heja hou!
Na stožáru vlajka už se třepetá,
pojedu dívenko spolu do světa,
kde měsíček vykoukne nad palubou,
tam láska ro-zkvé-tá.
2. Ten, kdo musí po souši, věčně osud pokouší,
z vlaku leze zmuchlanej jak sláma,
lehce přijde k úrazu,
svrchu sjede po vazu, pak ho čeká na Olšanech jáma.
Nelež dívko na trávě, brouk tě kousne na hlavě,
pojď se radši na sluníčko hřát,
do plachet nám vítr duje, kolem racek poletuje,
všude тихо nikde žádnéj chvat.
- R.
3. Pevnina je nejistá, vždycky něco uchystá
na každýho šije nákou boudu,
ať je květen, prosinec, v osadě je blázinec
a v poledne všude plno čmoudu.
Všechno se tu hlemýždí, do bot lezou hlemýždi,
myška v hrnci leckým zahýbá,
co i cowboy na prérii musí honit koltem zmiji,
s námi nehne ani velryba.
- R.

Chlapci z Rikatáda

Hudba i text Bob Hurikán

- G
1. Chlapci z Rikatáda, ženou svoje stáda,
D7
přes mexickou hranici.
Zem se silně třese, stromy padaj v lese,
G
před pistolí mířící.
Každý má svou krásku v srdci nosí lásku,
G7 C
pistol nízko u boku,
D7 G
neznaj strachu z Estakáda,
C D7 G
zpívají si do kroku.
- G D7
R. Rikatádo jak tornádo, žene se širou stepí,
koně řičí, chlapci křičí,
G
šťěstí se na ně lepí.
Rikatádo jak tornádo,
E7 Ami
mává sombrérem nad hlavou,
D7 G C D7 G
Rikatádo jak tornádo, stále hýří náladou.
2. Z Rikatáda chlapci, prerie jsou dravci,
když to v baru neklape,
sem tam pistol třeskne, falešnej hráč klesne,
péra lítaj z kanape.
Při grogu, whisky, džinu, mají z toho psinu,
šťouchají se do břicha,
a pak celé Rikatádo, zpívá píseň do ticha.
- R.

Děti z Pirea

1. Každého jitra z toho přístavu
vyplují bárky a lodě do moří,
a slunce kulaté jak míč
v ranním úsvitu se z hlubin vynoří.
Jen děti z Pirea se po břehu loudají,
moře jim nohy omývá,
ty modré nedozírné dálky je lákají
víc nežli země šedivá.
- R. Co moře zpívá pod křídly kormoránů,
o tom se zdává k ránu všem dětem z Pirea,
snad každý mívá své jedno velké přání,
sní o něm za svítání, jak děti z Pirea.
2. Každého večera se k přístavu,
bárky a lodě vracejí,
ty čluny připlouvají s nákladem ryb,
starých lásek a nových nadějí.
Jen děti z Pirea už nejsou zde na břehu,
dávno už musely jít spát,
a budou do ranního úsvitu snít o tom všem,
o čem snily tolikrát.
- R.

Honec krav

Rudolf Cortés / Waldemar Matuška

Ami C
1. Po zasmušilé pustině jel starý honec krav,
Ami C
den temný byl a ševelil dech větru v stéblech trav,
Ami C Ami
tu honec k nebi pohleděl a v hrůze zůstal stát,
F Ami
když z rozervaných oblaků viděl stádo krav se hnát.

Ami C Ami F Ami
R: [: Jipijaej, jipijajou, to přízraky táhnou tmou. :]

2. Ten skot měl rohy z ocele a oči krvavé
a na bocích mu plápolaly cejchy řeřavé,
oblohou se neslo jeho kopyt dunění
a za ním jeli honci až k smrti znavení.

R:

3. Ti muži byli zsinaní a kalný měli zrak
a marně stádo stíhali, jak mračno stíhá mrak,
proudy potu máčely jim tvář i košili
a oblohou se nesl jejich jekot kvílivý.

R:

4. Tu jeden honec zastavil a pravil: "Pozor dej,
svou duši hříchu uvaruj a ďáblu odpírej,
bys' nemusel pak po smrti se věky věků štvát
a nekonečnou oblohou to stádo s námi hnát."

R:

Marta

Hudba i text Jarka Mottl

C H7 C A7 D7 G7 C
1. Dusili jsme husu v boudě na primusu, bezvadně se připekla.
C H7 C A7 D7 G7 C C7
Pozvali jsme Martu mezi naše partu, ale ta nás vypekla.
F C D7 G7
Za komínem cosi vejskalo, ale nám se po tý Martě stejskalo.
C H7 C A7 D7 G7 C G7
A tak místo Marty mazali jsme karty, až se z toho blejskalo.

C G7 C
R. Marta je Marta, Martu zná celá parta,
G7 C G7
taky tam, kde Marta je i parta je.
C G7 C
Pro Martu, pro Martu kluk zradí ba i partu,
G7 C C7
jako rampouch na slunci hned roztaje.
F C D7 G7
Když někdo šilhá po Martě, je celá parta na vartě.
C G7 C
Jó, Marta je Marta, Martu zná celá parta,
G7 C
tam kde je Martička, je i partička.

2. Potkal jsem ji v lese, ona v ruce nese kytičku ze sedmikrás.
Sotva jsem ji zočil, za smrček jsem skočil,
celej jsem se touhou třás.
Jářku, milá Marto, pojď ty sem, sedneme si spolu pod tisem.
Ona se nelekla, než utekla, řekla: Pošli mi to dopisem!

R.

3. Zeptejte se Marty, co používá na rty, jestli se vám pochlubí.
Čím si barví vlasy, obočí a řasy, ona se jen zazubí.
Na Sázavu táhnou průvody, v tom hledejte vážné důvody.
Vyspěte se v lese, někde v lese, kde se, vyvztekáte u vody.

R.

Niagára

Hudba i text E. Ingáš

1. ^DNa břehu ^{A7}Niagary, ^Dstojí ^{A7}tulák starý,
na svou první lásku vzpomíná.
^{A7}Jak tam stáli spolu, ^Ddívali se dolů,
až jim ^Dpůlnoc spadla do klína.
- R. ^{A7}Teskně hučí ^DNiagara, ^Dteskně hučí do noci,
^{D7}/:komu ^Gvášeň v ^Dsrdci ^{A7}hárá, ^Dtomu není ^{A7}pomoci:/
2. ^DStřemhlav do propasti padá proud,
na něm vidím tebe ^{A7}děvče plout,
/:škoda že ten přelud krásný nelze obejmout:/
- R.
3. ^DOsud tvrdou ^{A7}pěstí, ^Dzničil lidské štěstí
i ten nejkrásnější jara květ
i ten kvítek jara vzala ^{A7}Niagára
a nevrátí jej nikdy zpět.
- R.

Chajda malá

1. ^G/:V ^(C)dáli ^Gza ^(C)horama ^Dstojí ^Gchajda malá, :/
^C/:pod ^Gní ^Dteče ^Gřeka, ^{G7}za ní ^Gčerná skála. :/
2. ^D/:Přišla velká voda, vzala ^Gchajdu malou, :/
/:ti dva kamarádi nemaj' si kam lehnout. :/
3. ^D/:Smutně bloudí světem, hledaj ^Gchajdu svoji, :/
/:tam, kde ^Gchajda stála, ^{G7}černá skála stojí. :/
4. ^D/:Neplač, kamaráde, pro tu ^Gchajdu malou, :/
/:dřív než jaro přijde, postavíme novou. :/

Řeka hučí

Pedro Mucha

G C G D7 G
1. Řeka hučí v klínu rozervaných skal,
C G A7 D7
vítř skučí, jak by se všemu jen smál,
Ami D7 G Emi A7 D7
peřej kánoí zmítá, v dívce dlouho již skrytá
G C G A7 D7
mizí tíseň, když slyší jeho píseň:

D7
R: Poplujem spolu tam dolů tou peřejí,
G
snad se tvé srdéčko té dálky nebojí,
D7
tam v zátočině je naše chajda malá,
C G C G A7 D7
skrytá před světem, jak sis přála,
G C D7
pohádku lesů přenesu do tvých očí
G
a svět se s námi v té samotě zatočí,
D7 G7 C G
[: řeka nám píseň bude hrát,
D7 G
že tebe, děvčátko, stále mám rád. :]

2. Měsíc, hvězdy na nebi jasně vzplály,
proud jen šeptal, když před svou chatou stáli,
šťasten byl ve své touze, tiskl, líbal ji dlouze,
pak jí zpíval píseň, kterou rád míval:

R:

Krinolína

Kapitán Kid

1. Jsem v krinolíně lariatu oblečen,
mou košilí je tichá savana
a v sedle sním svůj kostkovaný táhlý sen,
sen omšelého Dona Juana.
Tisíce krásek voní šalvějí,
mou lásku sosny stínem oplácí,
jen na koni se se mnou projet nechtějí,
dál ve větru sem-tam se kymácí.

R: Měsíc mě označoval cejchovadlem lesů,
sombbrero z kaktusu si vyzývavě nesu,
je moje láhev dávno dopita
a v dáli tepou kopyta.

2. Že pistole už Oklamohou nezazní,
to nemrzí mě, bude aspoň klid,
a že se ráno jako jindy rozední,
je lepší, nežli zlato objevit.
Hacienda v dáli není má
a nepatří mi stáda kolem ní,
a jestli mě tu vůbec něco dojíhá,
tak na dně kapsy tabák poslední.

R:

3. I Llano Estacado zná můj zpěv,
u Tennessee jsem řval do hřmění stád,
jsem zkřivený a hořký jako babí hněv,
ač mrtev, přesto žiju napořád.
V nábojích prach mám z dálných cest,
já brodil řeky, projel údolí,
žíznil jsem v poušti, viděl tisíc měst,
mám koně, laso, hlad a pistolí.

R:

Okoř

- G
1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
D7 G
vroubená je stromama,
když jdu po ní v létě, samoten na světě,
D7 G G7
sotva pletu nohama,
C G A7 D7
na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad,
G
tam zapadli trampí, hladoví a sešlí,
D7 G
začli sobě notovat.
- G D7
R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
G D7 G
bílá paní šla už dávno spát,
D7
ta měla ve zvyku podle svého budíku
G D7 G G7
o půlnoci chodit strašívát,
C G
od těch dob, co jsou tam trampové,
A7 D7
nesmí z hradu pryč,
G D7
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
G D7 G
on jí sebral od komůrky klíč.
2. Jednoho dne zrána roznesla se správa,
že byl Okoř vykraden.
nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes',
nikdo nebyl dopaden,
šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo aby hlídal, vášnivě jí líbal,
dostal z toho zimnici.

R: Rutý-šuty, Arizona, Texas,
rutý-šuty, Arizona má,
[: musíš umět střílet, ženy milovat,
potom mužeš Arizonu znát. :]

Tři kříže

Hop trop

Dmi C Ami
1. Dávám sbohem všem břehům proklatejm,
Dmi Ami Dmi
který v drápech má ďábel sám,
C Ami
bílou přídí šalupa "My Grave"
Dmi Ami Dmi
míří k útesům, který znám.

F C Ami
R: Jen tři kříže z bílýho kamení
Dmi Ami Dmi
někdo do písku poskládal,
F C Ami
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
Dmi Ami Dmi
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce-kámen a jméno Stan.

R:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rogers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl modlit:

"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ..."

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
lodní deník, a v něm, co jsem psal ...

Zlatokop Tom

Hudba i text Ruda Harnisch

G
1. Tom dostal jednou nápad,
když přestal v boudě chrápat,
D7
že má se něco stát, a že byl kluk jak jedle,
G
tak rozhodnul se hnedle a odjel na západ.
C G A7
Z domova si sebral sílu, krumpáč, bibli, dynamit
D7 G
a pilu, mimoto prut a červy, do torny dal konzervy
A7 D7 G
a jel zlato vyhledat.

A7
R. Ty jsi to moje zlato, které mám tak rád,
D7 G C G
vždyť ty mi stojíš za to život pro tě dát.
C G
Bez tebe zlato nic není,
A7 D7
jen ty jsi to moje (potě potě) potěšení,
G
zkrátka (a dobře)
A7 D7 G
ty jsi to moje zlato, zlato, zlatíčko. (kočičí)

2. Říkal, že je zlatokop o zlato ani nazakop,
neznal jak vypadá. A jak dlouho kopal,
tak dostal na to dopal, přešla ho nálada.
Sebral si svoji kytáru, dal si nalejt whisky,
brandy v baru a za poslední nuget svý holce
koupil puget a pak jí zazpíval:

R. Ty jsi to moje zlato,

Chrpa

Rec: Tenkrát, tenkrát jsem ještě nevěděl, staříček done Diego, co to hříbě pro tebe znamenalo, nevěděl jsem, že se přihnalo ráno štváno září ohňů až k vratům tvýho ranče s malým živým uzlíčkem v sedle.

Tulácké blues

Pacifik

- G C7 G
1. Toulat se sám tou rosou čerstvejch rán,
C7 G
zpívat si blues, jít s hejnem černejch vran,
C7 G F# F E7
pod mostem spát a v nočním tichu hvězdy počítat,
A7 D7 (A7) (D7) (G)
sebe se ptát, proč tmavomodrý blues mám tolik rád.
2. Bez lásky jít za modrou dálkou rád,
kde slyším blues svý tmavomodrý hrát,
bez floka žít a v dobytčáku světem cestovat,
žebrať i pít a po přístavech starý songy hrát.
3. Zpocený blues sedřenejch paží znát,
blues kolejí a skřípot starejch vrat,
opilej smích i nářek vdov, a v putykách s eprát,
to všechno mý, to tmavomodrý blues mi bude hrát.
4. Všude je blues - můj nekonečnej vlak,
deštivý blues a volověnej mrak,
pro kousek snů znát stovky dlouhejch prošlapanejch mil,
jít tisíc dnů pro malej kousek teplejch slunnejch chvil.
5. Až zazvoní mi hrana, budu rád,
jen hezčí den, víc nemoh' jsem si přát,
zavolám blues, co naposledy smutný budou hrát,
to moje blues, to tmavomodrý, šťasten budu spát.

Panenka

Poutníci

1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
snad houf bílých holubic nebo jen žal ?
tak odplul ten prvý den smáčený krví,
ani pouťovou panenku nezanechal.

R: Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,
otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval,
a na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

R:

Velrybářská výprava

Pacifik

G C D G
1. Jednou plác' mě přes rameno Johnny zvanéj Knecht:
Emi Ami D7 G
"Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnověj kšeft!"
G C D G
Objednal hned litr rumu a pak něžně řval:
Emi Ami D7 G
"Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár."

G C D G
R: [: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,
Emi Ami D7 G
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :]

2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátocě,
nakládaj' se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.

R:

3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženskejch mávaj' tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.

R:

4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok:
"Místo velryb v Grónském moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok."

R:

5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi,
z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet', chachacha,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

R:

Bedna vod whisky

Miki Ryvola

- Ami C Ami E
1. Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
Ami C Ami E Ami
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
C Ami E
stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
Ami C Ami E A
tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.
- A D E A
R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
D E A
do nebeského baru, já sucho v krku mám,
D E Ami
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.
2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlatal bych tam s Bilem a chlatal by tam Ben.
R:
3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.
R:
4. Když jsem štípnul koně a ujel jen pár mil,
nechtěl běžet, dokavád se whisky nenapil,
zatracená smůla zlá, zatracenej pech,
když kůň cucá whisky jak u potoka mech.
R:
5. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec, a whisky ani lok.
- R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeského baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny!

Hejno vran

Hudba i text Jiří Wabi Ryvola

G C
1.Když nad pasekou vzlétne hejno vran,
G
hejno vran, hejno vran,
C
je léta pel už dávno vyprodán,
D7 G
podzim se hlásí chladem jasných ran.
C
V tom ránu prochází se sám a sám,
D7 G
kdo městu dávno sbohem dal.
H7
A tak se toulá trávou spálenou,
Emi
neví, jak rozloučit se s létem,
C
dívá se na krajinu vzdálenou,
D7 G
které dal celý život svůj.

2.Nad hlavou zakrouží ti hejno vran,
hejno vran, hejno vran
a bílých hvězd je všude oceán,
přece si nepostavíš pod ně stan.
Budeš spát pod širákem, jak tě znám,
i když už podzim přichází.

A tak se touláš trávou spálenou,
nevíš, jak rozloučit se s létem,
díváš se na krajinu vzdálenou,
které's dal celý život svůj.

Wabi Ryvola

- G Emi Hmi C D7 G
1. Má zem je krásná jako stín červených borovic,
Emi Hmi C H7
tam, kde je Island, hoří den jako knot voskovic,
Emi H7 Emi
hřímá zemí fjordů severák,
C Ami H7 D7
má země zpívá jako pták,
G Emi Hmi C D7 G
vím, že je příliš vzdálená, vzdálená, vzdálená.
2. Můj starý kompas na svou zem dávno už zapomněl,
jít za modrou střelkou nikdy jsem v pravý čas neuměl,
když září na obloze Velký vůz,
zpívám o své zemi smutný blues,
o zemi, kde roste jenom lišejník, jenom mech a lišejník.
3. Tam, kde můj otec mívál dům z červených borovic,
vítr už odvál všechen dým ze starých voskovic,
o tom, kde jsou lidé, co jsem znal,
o dívce, kterou jsem nikdy nepoznal,
jen staré ságy zpívají, zpívají, zpívají.

Jarní kurýr

Miki Ryvola

1. Dunění kopyt večer slýchávám,
údolím jarní kurýr jede k nám,
v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
přijíždí jarní kurýr, dobře ho znám,
ví, celej kraj to ví:
veze nám jaro v brašně sedlový.
2. Zase jdou krajem vánky voňavý,
vobouvám svoje boty toulavý,
dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,
tyhle toulavý boty nezastaví,
mám boty toulavý,
ty ani kouzlem nezastaví.
3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
musím jít stopou bílou toulavou,
neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
prošlapám cestu domů jarní travou,
víš, ty to dobře víš,
ty moje boty nezastavíš.

Ohrada

Wabi Ryvola

1. Ohrada se táhne krajem bůhvíkam,
mé stádo už nechce dále jít,
žízním, a v láhvi jenom doušek mám,
nevím, co zítra budu pít.

R: Slunce žár k šílenství už mě dohání,
čert aby vzal tu zatracenou pláň,
jen vítr zná mé osamělé volání,
zpívám si o stínu, který by byl jako dlaň.
Kolem oblaka prachu, a já touhu jedinou mám - domů,
[: zpívám si o stínu, který by byl jako dlaň. :]

2. Ohrada se táhne krajem bůhvíkam
a kovboj, ten může jenom snít,
proč plání na koni jezdí sem a tam,
když vedrem nemůže ani klít.

R:

Tak už mi má holka mává

Hoboes

Emi D C Emi
1. Posledních pár minut zbejvá jen,
D A Emi
máš teplou dlaň, už se stmívá,
D C Emi
těžký je říct, že se končí den,
D A C E
vlak poslední vagón mívá.

G F D
R: Tak už mi má holka mává, ve vočích má slzy pálivý,
Emi C A7 D7
život jde dál, to se stává, já to vím,
G F D
tak už mi má holka mává, výpravčí zelenou dává,
Emi
tak jeď, jeď, jeď, tak jeď, jeď, jeď,
tak jeď, jeď, jeď, tak jeď.

2. Koleje jsou cejchem loučení,
holkám se ve vočích střádá,
smutek je šátek osamění,
co mužskejm na cestu mává.

R:

3. Za zády zůstal mi pláč a smích
do tmy se můj vlak teď řítí
zmizela holka jak loňskej sníh
a světla měst v dálce svítí.

R:

A E7
 1. Palmy se kývají, z krčmy zní opilé hlasy,
 A
 vítr se pohrává s vlajkou pruhů a hvězd,
 E7
 blyští se bodáky, hlavně a tankové pásy,
 A
 víří bílý písek vyprahlých slaných cest.
 A E7 A
 R: Quantanamo, hejá, Quantanamo, Quantanamo, hejá, Quantanamo,
 E7 A
 Quantanamo, hejá, Quantanamo, Quantanamo, hejá, Quantanamo!

 2. Dál k moři táhnou se šedivé pruhy drátů,
 vítr se pohrává s vlajkou pruhů a hvězd,
 bodáky, tanky a vojáci Spojených států
 víří bílý písek vyprahlých slaných cest.
 R:
 3. Rum na rtech chladí a whisky zas ohnivě pálí,
 na polích zraje třtina a schne sláma,
 moře se valí a příboj se tříští o skály,
 harmonika pívá písničku Quantanama.
 R:

Vodjíždím

Wabi Ryvola

Dmi Gmi C F
1. Zas žloutne zem a stromy svlíkaj' listí,
Gmi Dmi E A
rána jsou kalný a slunce nezná stín,
Dmi Gmi C F
blíží se den, kdy nejste si moc jistý,
Gmi Dmi A D
až vlak zahouká, že nevodjedete s ním.

D G
R: Vodjíždím a za sebou mám babí léto,
A D
vodjíždím a barvy sbírám do vočí,
G
vodjíždím a vůbec nevím, k čemu je to,
A D
vodjíždím, a nikdo se nevotočí,
G
vodjíždím a nemám ani zdání,
A D
co je tam, kam supí ten můj vlak,
G
vodjíždím a mám jediný přání,
A D
vrátit se zas zpátky jak na jaře pták.

2. Vlak nečeká na slunce zimomřivý,
šátek je bílej a holka nezná pláč,
pár drsnejch slov, a všechno je hned jiný,
kouř z cigaret, a je z tebe zas rváč.

R:

3. Rok chodí sám jak barvy v kalendáři,
má noci chladný a sem-tam bílej den,
jak starej strom nosí počasí v tváři,
léto je pryč a jaro za rohem.

R:

A D
R: + vrátit se zas zpátky jak na jaře pták,
C D C D C D
vodjíždím, vodjíždím, vodjíždím,
C D C D C D
vodjíždím, vodjíždím, vodjíždím

Ze všech chlapů nejšťastnější chlap

Hoboes

- Dmi Ami
*: To znám, to dobře znám, znám, znám,
E7 Ami
na kolejích nejsem nikdy sám.
- Ami
1. Shejbní hlavu, kamaráde, tunel před námi,
Dmi
veksle tlučou, píšťaly řvou, zvonce vyzvání,
E7
v boudě dobrej mašinfíra nejní žádněj srab,
Ami Dmi E7 Ami
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
E E7 Ami
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.
2. Když z komína vod mašiny letí černej dým,
na tom světě jenom jednu věc na tuty vím,
na tom světě širokým věc jednu jistou mám,
na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
jó, chudej hobo není nikdy sám.
- Dmi Ami
R: To znám, to dobře znám, znám, znám,
E7 Ami
na kolejích nejsem nikdy sám, sám, sám,
Dmi Ami
to znám, to dobře znám, znám, znám,
E7 Ami
na kolejích nejsem nikdy sám.
3. Za zádama Frisco, semafor je zelenej,
vlak do žene do tmy jako bejček splašenej,
radujte se, občánkové, hoboes jedou k vám,
na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
jó, chudej hobo není nikdy sám.
4. Pod zádama uhlí mám a deku děravou,
místo lampy večerní jen hvězdy nad hlavou,
navečer jsem do vagónu zalez' jako krab,
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.
- R:
5. Viděl jsem ji u pangejtu vedle dráhy stát,
usmála se, zamávala, z vagónu jsem spad',
jářku: hallo! Sklopí voči, udělá to "klap",
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.
6. = 2.
R:

Kapkami i déšť

- G C G
1. Kapkami si déšť do plachet vozů zpívá
D7 G
vypráví o krajích, které tak opuštěné jsou.
C G
Každý z těch mužů otěže v rukou svírá,
D7 G G7
jedou kryté vozy ztichlou a spící krajinou.
- C G
R. Až tam za hory, tam za obzory kde bílé mraky jsou,
A7
tam skončí cestu svou, pro nás tak tajemnou,
D7
a déšť si přestal píseň zpívat.
G C G
Zmodralo nebe, slunko za hory svítí,
D7 G G7
dlouhou dlouhou dobu ještě ty vozy pojedou,
D7 G
dlouhou dlouhou dobu ještě ty vozy pojedou.
2. Horké kamení cestou se s blátem střídá (střídá)
stín a suchý kout jim skýtá jen plachta rozbitá
každý z těch mužů otěže v rukou svírá
vozy dál jedou nikdo je nikdo nevíta.

- D A7
 1. Sedáváme zvečera s Madlou u buku,
 D
 vodím ji až za šera domů za ruku.
 Emi
 Její otec nadlesní doma o svý Madle sní,
 A7 D A7 D7
 kluci říkaj: "Dej si bacha, nechod' Karle s ní."

 G D D7
 R. Na osadě hráli na harmoniku, aby jsme se báli,
 G Cmi G Ami
 jen tak ze zvyku, dole u Kocáby, kuňkaly dvě žáby,
 D7 G D G
 lesní ten doma běsní, že na to hajnej nestačí,
 D7 G D7 G
 denně mu zaručeně v revíru někdo pytláčí.

 2. Jednou jsem se posadil s Madlou na pařez,
 sotva jsem ji pohladil, vyčmucharl nás pes.
 Hrozně jsme se ulekli, div jsme sebou nesešli,
 jen tak tak tak nadlesnímu z mušky utekli.

Parta z ranče Y

- D G D A7
1. Každé ráno sjíždí z hor ta parta z ranče Ypsilon,
D G D A7 D
mezi nima jede na koni ten kovboj jménem John.
2. Tam dole u řeky stojí opuštěnej srub,
nedávno tam ještě bývala má plavovlasá Ruth.
3. Co asi stalo se s mojí plavovlasou Ruth,
co asi stalo se, že opustila srub.
4. Vrátiš-li se jednou zpět, tak přijď se na mě podívat,
tebe, moje plavovlasá Ruth, budu mít stále rád.
5. Tam dole u řeky stojí opuštěnej strom,
nedávno se na něm oběsil ten kovboj jménem John.

Řekni, kde ty kytky jsou

Jiřina Fikejzová
Peter Seeger

- C Ami F G
1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
C Ami Dmi G
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
C Ami D7 G
dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
F C Dmi G C
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,
muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
3. Řekni, kde ti muži jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
4. A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo stát,
a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
- 5.= 1.

Chodím po Broadwayi

1. [: Chodím po Broadwayi hladov sem a tam, :]
D (A)

chodím po Broadwayi, po Broadwayi,
D A D
po Broadwayi hladov sem a tam.

R: Singi jou jou jupí jupí jou,
D A
singi jou jou jupí jupí jou,
D G
singi jou jou jupí, jou jou jupí,
D A D
singi jou jou jupí jupí jou.

2. [: Moje černé děti mají stále hlad, :]
moje černé děti, černé děti,
černé děti mají stále hlad.

R:

3. [: Práci nedostanu, černou kůži mám, :]
práci nedostanu, nedostanu,
protože já černou kůži mám.

R:

4. [: A já pevně věřím, že zas přijde den, :]
a já pevně věřím, pevně věřím,
že zas bude černocho svoboden.

R:

Horkej den

1. Kvetli máky kvetli na polích a byl horkej den,
kytky plály, zrálo obilí, já jel s bryčkou ven.

R: C G D7 G
Já jel, já jel, já jel takhle sám,
C G D7 G
já jel, já jel, to vám povídám

2. Kůň můj táhnul bryčku za sebou, kam jsem táhnul já,
já jsem táhnul jen tak přírodou, to přec každěj zná.

R:

3. Slunce hřálo, bylo poledne, někde štěkal pes,
mně se holka zdálo o tobě, z mezí voněl vřes.

R:

4. Kvetly máky, kvetly na polích a byl horkej den,
ráno záhy, třeba v neděli, pojedu zas ven.

R:

Hledám děvče na neděli

Jarka Mottl

G A
1. Bloudit světem bez děvčete, žít ve stínu sám,
D7 G
to abys měl nervy jako drát.
A A7 D7
Pak se divit nemůžete, že si asi dám, do nedělních novin inzerát.

R: G Emi Ami D7 G Emi Ami D7
Hledám děvče na neděli, aby mi kamarádi záviděli,
G Emi Ami D7 G D7
aby si nemysleli, že jsem samotář. To tedy ne.

Rozhlížím se v jednom kuse, dokonce ve vlaku i v autobuse,

den po dni počítám a trhám kalendář.

G7 C
Až najdu tu pravou z vlastního popudu,
A7 D7

ať snědou, či plavou, tyhle detaily už svěřím osudu.

G Emi Ami D7 G Emi Ami D7
Hledám štěstí kolem sebe, chtěl bych mít pod širákem kousek nebe,
G Emi Ami D7 G
já už tu poustevníka dělat nebudu.

2. Potkal jsem ji na Sázavě, kývla na pozdrav,
v jejích očích jsem se utopil.
Měla husí brko v hlavě, učiněná squaw,
tak jsem jí své srdce vyklopil.

A slunce pálí jen

Greenhorns / Roger Miller

G

Rec: Už v noci jsem vyrazil jen v blůze, kalhotách
a s párem starejch bot,
tam za mnou zůstal San Quentin,
kavalec a přestřihnutěj plot,
a slunce bodá do očí a jazyk bez vody už zdřevěněl
a nohy bolí, jakobych nejmněj tisíc mil už šel.

C

D

G

R: A slunce pálí jen, a slunce pálí jen,
C G D G
a stínu šmouhu šedivou já táhnu za sebou.

Rec: Mně vždycky táta říkal, že jen jedno je nebe,
jedno peklo a jeden svět,
vždyť ještě včera mně to pastor
z bible čet',
teď ze lži viním všechny - bibli, pastora i tátu,
vždyť jedno peklo opouštím a druhý začíná tu.

R: A slunce pálí jen, a slunce pálí jen,
a stínu skvrnu šedivou já šlapu pod sebou.

Rec: Já dávno boty zahodil,
když brzdily můj chvat,
a v břiše mám snad stočenej
ten přestřihanej drát,
když náhle v rukou cítím suchej drn a písek, tak už vím,
proč, i když slunce zapadá, se zkracuje můj stín.

R: A slunce pálí jen, a slunce pálí jen,
a stínu šmouhu šedivou já tlačím před sebou.

R: A slunce pálí jen, a slunce pálí jen,
a stínu skvrnu šedivou já zaleh' pod sebou ...

Blizzard

Greenhorns / H. Howard

1. Když jde blizzard s vichřicí, já sám jedu vánicí
a na cestě jsem už skoro celý den,
jedu k té, o níž jsem snil, cestou dlouhou přes sto mil,
[: a jen deset mil mi zbývá k Mary Ann. :]
2. Jedu nocí šílenou, bílou mlhou, černou tmou
a můj koník už je taky unaven,
sčítám chvíli za chvílí, sčítám míli za mílí,
[: a jen sedm mil mi zbývá k Mary Ann. :]
3. Kůň už nemůže a pad', zchromil ho ten věčnej chlad,
vítr stopy ničí jako ráno sen,
tak se nocí probíjím, z láhve brandy popíjím,
[: a jen tři míle mi zbývají k Mary Ann. :]
4. V dálce světla zaplály, to mé oči hledaly,
potíž je jen v tom, že nemůžu dál,
na sedlo si hlavu dát, už se mi chce strašně, strašně spát,
[: a jen sto yardů mi zbývá k Mary Ann. :]
5. Tak ho našli za pár dní ležet v jámě bezedný,
tvář měl bílou a oči jako len,
v ruce prsten, co chtěl jí dát, proč ho, k čertu, nemoh' hřát,
[: a jen sto yardů mu zbývá k Mary Ann. :]

Blues folsomské věznice

Greenhorns / Johnny Cash

- G
1. Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,
G7
a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér,
C G
ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí
D7 G
a máma mi říkala:"Nehraj si s tou pistolí!"
2. Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,
a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér,
pak s kapsou vyboulenou chtěl jsem bejt chlap all right
a s holčkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.
3. Ale udělat banku, to není žádněj žert,
sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít' jsem jak čert,
místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.
4. Teď okno mřížovaný mi říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues.
pravdu měla máma, radila:"Nechod' s tou holčkou!",
a taky mi říkala:"Nehraj si s tou pistolkou!"

Blízko Little Big Hornu

Greenhorns / Leon Payne

- Ami
1. Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,
Dmi
tam přijíždí generál Custer se svým praporem,
Ami Dmi
modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejších karabin,
Ami A
a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.
- A E7
R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
A
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
D
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
E7 A Ami
proč Custer neposlouchá ta slova varovná?
2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.
R:
3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
límce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.
- R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
proč Custer neposlouchal ta slova varovná?
4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.
R:

Blues hvízdavého vlaku

Greenhorns / Jimmie Rodgers

- C(F)
1. [: Poslouchej, jak ve stráni
(C)
ozvěna šum kotle odráží, :]
G
až uslyšíš hvízdání,
C G C
to můj vlak vjede do nádraží.
- C(F)
R: [: Jen mou rakev klidně
(C)
víkem zandavej, :]
G
kdo však dál teď bude
C G C
řídít můj vlak hvízdavej?
2. [: Už je dvanáct nula pět,
za pět minut má vyjet můj vlak, :]
kdo ho spustí ale vpřed,
když já musím tu ležet naznak?
- R: [: Jen mou rakev klidně
na vůz nandavej, :]
kdo však dál teď bude
řídít můj vlak hvízdavej?
3. [: Dejte pryč ty věnce,
strhejte ten černej flór, :]
musím vyjet přece,
zelenej mám semafor.

Casey Jones

Grennhorns

- A
1. Pojdte ke mně vy, co máte po práci,
H7 E7
strojvůdci, výhybkáři, nádražáci,
A
poslechněte si o srdci jako bronz,
E7 A
který nosil ve svý hrudi Casey Jones.
2. Bylo to zrovna po těch velkejch deštích,
Casey vylez' na mašinu samej smích,
a jako vždy, i dnes pro něj hlavní je,
ve vlaku že poštu veze do Virginie.
- A
R: Casey Jones na lokálce svojí,
H7 E7
Casey Jones - mašinfírů král,
A
Casey Jones smrti se nebojí,
E7 A
do poslední chvíle na mašině stál.
3. Poslouchejte, brzdaři a tuláci,
ty deště v trati udělaly zlou práci,
marný bylo Casey Jonese snažení,
vlak nabíral čím dál větší zpoždění.
4. Ale můžete vzít na to všichni jed,
jet vopatrně Casey dlouho nedoved',
náhle řekl:"Ať nás třeba vezme ďas,
poštovní vagon, ten já dovezu včas!"
- R:
5. Někdy je život strašnější než v černejch snech,
někdy má člověk počkat, nebejt samej spěch,
Casey kouká a voči ho bolejí,
proti sobě vidí vlak v tý samý koleji.
6. A tak se teda řítí proti vlaku vlak,
lidi už se zachraňjou všelijak,
jenom Casey stojí jako kapitán,
když pod ním jeho loď jde vstříc hlubinám.
- R:
7. Až pojeděš tam k Virginskejm horám blíž,
uvidíš tam vedle trati z pražců kříž,
koleje tam v noci svítěj' jako bronz,
tam umřel král mašinfírů Casey Jones.
- R:

Cizinec

Greenhorns

- Ami Dmi Ami
1. Na kraji pouště sluncem spálený
Dmi Ami E Ami
stojí naše malý město dřevěný,
Dmi Ami
jednoho dne, právě čas oběda byl,
Dmi Ami E Ami
se na kraji města jezdec objevil.
2. Měl černý sombrero, na něm bílej prach,
pod ním hadí oči, ze kterejch šel strach,
místo cigarety měl v ústech růži,
na stehnech pouzdra z chřestýších kůží.
- F G
R: Tu jeho tvář, tu každý z nás poznal,
F C
na každém nároží zatykač vlál,
Dmi Ami
na něm cifra, za kterou by sis žil,
E Ami
a přece nikdo z nás nevystřelil.
3. Pomalu projížděl hlavní ulicí,
město bylo tichý jak město spící,
před saloonem zastavil a z koně slez',
jeho stín šel za ním a za stínem děs.
4. Zábava u baru prudce zvadla,
když vešel dovnitř s tváří u zrcadla,
objednal si pití a v místnostech těch
každej z chlapů poslouchal jenom svůj dech.
- R:
5. On jenom se usmál a dopil svůj drink,
mexickým dolarem o barpult cink',
pak ke koni došel krokem pomalým,
za chvíli zmizel jak z doutníku dým.

Červená řeka

Greenhorns

1. Jsem potulnej cowboy, já se potloukám
a od ranče k ranči se najímat dám,
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
potkal jsem holku vod Červený řeky.
2. Pak začlo mi trápení a spousta běd,
když táta se bál, abych mu ji nesved',
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
dal hlídat dceru vod Červený řeky.
3. Já schůzku jsem si s ní dal uprostřed skal,
abych se s ní konečně pomiloval,
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
já líbal holku vod Červený řeky.
4. Sotva mi však řekla: "Miláčku můj,"
ze skal se ozvalo: "Bídáku, stůj!"
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
stál její táta vod Červený řeky.
5. Tam pušky se ježily, moc jich bylo,
mně štěstí se najednou vytratilo
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
já vobklíčenej byl u Červený řeky.
- *: Pak ke slovu přišla má pistol a pěst,
já poslal je na jednu z nejdelších cest
a z těch Mlžnejch hor tam na konci štreky
vez' jsem si holku vod Červený řeky.

Divnej smích

Greenhorns / Sheb Wooley

- C
1. Každěj svoje dveře s hrůzou zamyká, vap ta dap ...,
F
když slyší, jak z kopců do údolí proniká, vap ta dap ...
- G
R: Ten Jackův smích, ten divnej řev,
F
při kterým v žilách tuhne krev,
C F C F G C F G C
divnej smích, krutej smích.
2. Mnohej honák s kulkou v zádech z koně slít', vap ta dap ...,
aniž tušil, že zas pastvinama bude znít, vap ta dap ...
R:
3. Tak už Jacka chytli, bude konec potíží, vap ta dap ...,
do noci však vříská z okna za mříží, vap ta dap ...
R:
4. Z větví borovice visí ztuhlej Jack, vap ta dap ...,
nebude už více pastvinama znít ten skřek,
R:
5. Když však někdy vlci vyjou na měsíc, hoů ...,
ozývá se z kopců, kde stojí pár borovic, vap ta dap ...
R:

Přes pláně

Greenhorns

1. Teď všichni Kalifornňané se za nás pomodlí,
kdo táhneš s mulou přes pláně, rozluč se s pohodlím,
musíš si taky nakoupit solený vepřový,
a kdo má štěstí, po cestě i něco uloví.
2. Dva měsíce ti potrvá ta cesta přes pláně,
koukej, ať vždycky z čeho máš vařit své snídani,
protože k čertu dojedeš při bídném vaření,
i tvoje mula musí žrát, jinak ti zcepení.
3. Břítvu nech doma, do tváře se radši nedívej,
až přijdeš, budeš zarostlejší a taky šedivejší,
až tě tvá milá uvidí, uslyšíš asi pláč,
svý mámě řekneš: "Podívej, to je tvůj zelenáč!"
4. A taky proti rudochům drž strážu za noci,
po dlouhých denních pochodech propuknou nemoci,
horečka, to je špatná věc, ta lidi poráží,
a kdo je marod, nemůže stát v noci na strážu.
5. U Plat je nouze vo dřevo, když tě to nezdolá,
omáčku si tam zamícháš paznehtem z buvola,
u Plat je nouze vo klacek, zem je tam jalová,
i já bych teď už radši byl u mysu Hornova.

Drnová chajda

Greenhorns

1. Já tu na svém dílci, celkem vzato, bídnej život mám,
a tak vypadám dost divně, pámbu ví,
myši začnou rejdit kolem, sotva večer usínám
na mým dílci v starý chajdě drnový.

R: Dveře mají panty z kůže, vokna nejsou zasklený,
kolem kojoti se plíží hladoví,
dovnitř vánice mi věje dírou v střeše prkenný
na mým dílci v starý chajdě drnový.

2. Když jsem z domova tam na východě vyšel zbohatnout,
zkusit, jestli potkám štěstí - kdopak ví,
sotva napadlo mě tenkrát, že kdy potkám tenhle kout
na mým dílci v starý chajdě drnový.

R:

3. Ale rád bych, aby se tu našla dívka laskavá,
jejíž soucit mě z tý bryndy vyloví,
jak bych žehnal tomu andělu, že život uznává
i na mým dílci v starý chajdě drnový.

R:

R:

Greenhorns

- D Emi
1. Byla to krása, když já do El Pasa,
A A7 D
do těch ulic dřevenejch zase jsem vjel,
Emi
já z koně slez líně tam proti kantýně,
A A7 D D7
kde z oken zvuk honky tonk piana zněl.
- G D D7
- R. Ve dveřích mexická dívka stojí a ve vlasech růži má,
jsou dlouhý večery, když roznáší sherry,
D A A7
a ve svých snech jenom mne objímá.
2. Dívka snědé kůže, jak prérijní růže,
v žilách žhavou krev mexické noci má.
Růžová kantýna a moje Feleena,
už kolik nocí jen o ní se mi zdá.
3. Ja svý sherry dopil, když na mě osopil
se chlap, kterej marně měl Feleenu rád,
dva výstřely štekly, já nebyl tak vzteklý
a snad proto on pad', ale ja zůstal stát.
- R.
4. Hledal jsem spásu, tak zády k El Pasu,
já na cestu rychle se dal jako blesk.
Dlouho jsem se skrýval, jak v doupěti mýval,
ale po mý Feleeně zmáhal mě stesk.
- R.
5. Pak konečně k ďasu já vyjel k El Pasu,
tam ticho, jaký jenom na pohřebch maj'.
Pak obláček kouře a po něm ran bouře
a já stačil říct jen: "Feleeno, good-bye!"

Greenhorns

1. J^Có, vo poslední pranici m^Fěl Hardy mušku zlou
a te^Gď ho k Fordu vedou a čt^Cyři na něj jsou,
to když si na něj vyšláp' s^Fám policejní šéf,
necht^Gěl, aby zn^Covu tekla krev.

R: A teď mu zní, teď mu zní poslední, poslední
zvoneční, jó, pohřební,
v okolí se každěj bál, koho sejme Hardy dál
a marně za ním oddíl vojska hnal.

2. Ten Hardy prostě neuměl bez pistole žít,
teď v pekle si dá nalejt a tam se cejtí líp,
jeho stín se plouží v noci častokrát
tam, kde musel Hardy hlavu do oprátky dát.

R:

Hej, Joe

Greenhorns / Boudleaux Bryant

1. ^E Hej, Joe, jen uvědom si dojistá, že každá holka vod těsta
^H hned, jak přijede do města, je dámou,
hej, Joe, město nejsou pastviny, zde platěj' zákony jiný,
^E a tak nedělej blbiny před dámou.
- ^A
R: S tebou je kříž, pá *dap*, ty snad nevíš, pá *dap*,
že ti musí přijít děsně na vobtíž, pá *dap*,
chodit špinavej v městě, když je v cestě
^H
ženskejch dvěstě pěkně pěstěných, to je hřích,
^E ^A
hej, Joe, proč chodíš jak spařený, to chce jít jinak na ženy,
^H ^E
vždyť tvý šance nejsou zmařený.
2. Hej, Joe, buď, prosím tě, tý dobroty a kup si nový kalhoty
a neplivej si na boty před dámou,
hej, Joe, hleď trošku na svou parádu, nečisti boty vo trávu
a nesmrkej do rukávu před dámou.
- R:

Já v poslední době

Greenhorns

1. Já v poslední době moc vodjízďím k tobě
podvečerní mlhou,
s měsícem se střídám, když tvůj domov hlídám,
a nejlíp ložnici tvou.

R: Vobjízďím nocí a tmou, prosím: "Irene, buď jen mou!",
já držím tu dohled a dost zlej mám pohled
a kvér svůj na kolenou.

2. Já z tvý velký lásky už mám asi vrásky
a jsem dost nevyspalej,
když kolem tvejch očí moc jinejch se točí,
tak mám strach, a ne malej.

R:

R:

John Hardy

Greenhorns

- G
1. John Hardy, to byl malej chudinka,
Emi G
měl za pasem pár bouchaček,
v západním pohraničí chlapa voddělal,
Emi
chtěl utýct bez voplejtaček,
G D G
chtěl utýct bez voplejtaček.
2. John Hardy nad karetním stolkem stál
a do hry nechtělo se mu,
nahnědlá holka dolar na stůl hodila:
[: "Rozdejte taky Hardymu!" :]
3. John Hardy čtyři karty vytáhnul,
a Číňan sebral jenom dvě,
John vytáh' moc, tak Číňan shrábnul bank
[: a John mu pomoh' do rakve. :]
4. Chtěl chytit John vlak směrem na východ,
ve tmě si ale spletl trať,
najednou cítí ruku šerifa:
[: "Já musím želízka ti dát!" :]
5. Přivedli Johna pod šibenici
a zbejvala jen chvílička,
já zaslech' jeho slova poslední:
[: [: "Pravdu má jenom bouchačka! :] :]

Kamarád

Greenhorns

1. Teď vím, že můj kamarád byl sekáč fajnověj,
teď vím, byl to koumák a pěkně fikanej,
maličkej a kulatej byl, každej se mu smál,
že mu ženskou přivede sám trpasličí král.
2. Nevím, proč můj kamarád má celej život pech,
když Idaho opustí, znova snad chytí dech,
jeden noci zmizel tam, co Texas říkají,
že byl starej mládenec, teď o něm netají.
3. Až jeden noci před saloonem koně zarazí,
smečka chlapů zvědavejch ven rychle vyrazí,
v sedle se jen zašklebí mrňavej kamarád,
přivez' von si holku k sobě: pět stop akorát.

Když náš táta hrál

Greenhorns / orig. Johnny Cash

1. Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,
scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,
mezi nima můj táta u piva sedával
a tu svoji nejmilejší hrál.
2. Teď už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
už jsem prošel celý Státy a teď táhnu zpět,
kdybych si ale ve světě moh' ještě něco přát,
tak zase slyšet svého tátu hrát.
3. Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebрал za plotem,
a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.
4. To všechno už je dávno, táta je pod zemí,
když je noc a měsíc, potom zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát.

Lodní zvon zvoní

Greenhorns

- C C7
1. Lodní zvon zvoní, není čas se ptát,
F C
kdy se zas vrátím a jak mám tě rád

lodní zvon zvoní, tak napít mi dej,
G C
láhví od whisky, pak mi zamávej.

2. Jó, kdybych byl dlouho pryč, já a má loď,
do tý láhve prázdný pak dopis mi hoď
nejdřív mi ale hrome napít mi dej
a potom mávej mi, pak mi mávej.

3. Jó, siréna houká a houpá se příd',
za nákej čas sem na mě čekat přijd'
whisky se mnou mává, tak říct si dej
a tak mi mávej, tak mi mávej.

C C7
*: Jo, lodní zvon zvoní, není čas se ptát ...

Má whisky

Greenhorns

- G
1. Rye whisky, Rye whisky, to je whisky jak med,
D G
jó, mít teď láhev či dvě nebo pět,
jó, já jsem u whisky ten denní host,
D G
jenomže nák nevím, kdy už mám dost.

2. Whisky, jó, whisky, za tu bych teď dal
koně i sedlo i pušku, no tak naval
whisky, jó, whisky, ten ďábelskej sos,
ať už si do sklenky ponořím nos.

3. Whisky, jó, whisky, jde na mě děs,
když nemám whisky, tak vyju jak pes,
pryč nejradši šel bych a sebou bych sek'
tam, kde by v Rio Grande proud whisky tek'.

Michalův song

Greenhorns

1. Tenhleten song patří všem, co maj potíže s figurou,
já jmenuju se Tučný a postavu mám vydulou,
já bejvával malej, štíhlej kluk, kterej si o muzice snil,
a na nástroje strunný zkoušel jsem si baré styl.
2. Dřív než jsem se nadál, bylo mi dvanáct a půl,
v parcích jsem sedával s banjem jako trubadúr,
až potom můj starší brácha si založil vlastní band,
a já ve třinácti hrával s nima dixieland.
3. Přibývaly léta, přibývaly nesnáze,
rychlejc než ty léta přibýval jsem na váze,
našel jsem si totiž v dobrým jídle, na nešťastný lásky lék,
až v zrcadle jsem zjistil, že by se mě i golem lek'.
4. Životu člověk musí platit daň i s úroky,
jenže širší člověk má i srdce široký,
řek' jsem si, no, co nadělám, vzal banjo a začal hrát,
a zjistil jsem, že mám i tak život strašně rád.
5. Tak nebuďte zoufalí, když zjistíte najednou,
že vám kalhoty v pase prostě nějak nesednou,
jen neberte vážně váhy, třeba je vadný závaží,
[: a nebo si řekněte, ta váha si mě neváží. :]

Odjíždím v dál

Greenhorns / Hank Williams

- G
1. Já v životě jsem dneska chytil druhej dech,
G7
tak proto tudy odjíždím, proto ten spěch
- C G
R: Odjíždím dál, odjíždím v dál,
D7 G
tak tedy good-bye, Mary, ty víš, proč jsem pospíchal.
2. Protože cesty osudu jdou ňák cik-cak,
proto teď pode mnou duní nákladní vlak.
R:
3. Přede mnou jiskry z komína poletujou
a kola vlaku neustále bubnujou.
R:
4. Dnes utek' nebezpečnej tulák, rváč a flink,
odměnu za něj vypisuje sám Sing-Sing.
R:
5. = 1.
R:

Oranžový expres

Hudba Rouse, text J.Vyčítal

- C
1. Už z rodného ranče vidím jen komín a stáj,
C7 F C
hej, už z rodného ranče vidím jen komín a stáj,
G7 C
rychlík v barvě pomeranče už mě veze, tak good bye.
2. Tak jako světla herny mě stejně vždycky rozruší
svit brzdářský lucerny, chomáče jisker v ovzduší,
a pak když oranžovej expres mi houká do uší.
- Rec. Helou, kam jedeš, tuláku? - Nevím.
Na New York? - Nevím.
Nebo na Nashville? - Nevím. Mně stačí,
když slyším, jak ty pražce drncaj,
duhdá, duhdá
3. Sedím si na uhláku a vyhlížím přes okraje,
ve svém tuláckém vaku šmátrám po lahvi tokaje,
píseň oranžového vlaku si zpívám do kraje.
4. Už z rodného ranče nevidím komín a stáj,
už z rodného ranče nevidím komín a stáj,
rychlík v barvě pomeranče sviští na New York, good bye.

Paní má se má

Tomáš Linka

1. Každé ráno probouzí mě sluncem hořícím,
listy jív se rosou zachvějí.
vítá mě tu šafrán spolu s jemnou skořicí
a jas tvých očí s barvou šalvějí.

2. Každé ráno otvírám svůj krátek pod věží
a vůněmi vám kornout naplním
ke mně každý spěchá od nás hned tak neběží
dnes každý zná můj krátek s kořením.

- Ref. Říkají že paní má se má
že její muž jsem právě já
dávno ví proč ráda mě
a s pýchou objímá
[:paní má se má voní mátou:]

3. Každý večer zavírám svůj krátek petlicí
a otvírám svou náruč dokořán
teplo tvé mě vábí moje láska vonící
i den k nám vklouzne vůní uhoupán.

Poslední sklenka

Greenhorns

1. Dneska poslední si už sklenku dej
a chvíli mě jen poslouchej.

R1: Dej si říct, já nedám si víc.

2. Raději zahod' ty sklenky proklatý,
vždyť máš voči jak sněhem zavátý.

3. Už stádo čeká, musím jít,
a ty mě zatím nutíš pít.

R1:

*: Tvý nohy jsou jak dřevěný, voči maj' nádech skleněný,
v tváři jsi celej zelenej, tak po sklenici nešahej.

R2: Hm, já nedám si říct.

4. Tak, brácho, pojď, už musíme jít,
ale jen jdi sám, já chci ještě pít.

5. Pojď, já ti koně osedlám,
ale víš co, běž si radši sám.

R3: Hm ...

*:

R1:

6. Tak, brácho, pojď, už musíme jít,
já už dneska taky nechci vůbec pít.

7. Já prozradím, proč jsem tolik pil:
já před dvaceti lety jsem se narodil.

R4: Dám si říct a nedám si víc.

Proklatej vůz

Greenhorns

1. Čtyři (jen tři) (jen dvě) bytelný kola má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R: Polykej whisky a zvířenej prach,
nesmí nás porazit strach,
až přejedem támhleten pískovej plát,
pak nemusíš se už rudochů bát.

Rec: "Georgi, už jsem celá roztřesená, zastav!"
"Zalez zpátky do vozu, ženo!"

2.=1.

R:

Rec: "Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček!"
"Probůh, to není nočníček, to je soudek s prachem!"

3.=1.

R:

Rec: "Synu, vždyť jedeme jak s hnojem!"
"Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!"

4. Už jen jediný kolo má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R:

Rec: "Georgi, zastav, já se strašně bojím Indiánů!"
"Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!"

5. Už ani jediný kolo nemá náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R:

Rok 1849

Greenhorns

- Ami E Ami
1. Jsem starej Tom Shure z pobřeží, pamětník slavných dob,
E Ami
a sekáč, jak se říkalo, teď už jsem ale trop,
Dmi Ami Dmi E7
[: teď jako starej vagabund vobcháším tenhle svět,
Ami E Ami
já, Tom, co pamatuje rok devětačtyřicet. :]
2. Byl s námi v partě Poker Bill, karbaník a fajn kluk,
ať vyhrával či prohrával, tohle mu bylo fuk,
[: až jedenkrát ho při blafu jeden hráč řácky zved',
a tak skončil Bill, když psal se rok devětačtyřicet. :]
3. Náš řezník Jackie z New Yorku míval zlý vopice
a vždycky, když byl pod parou, strhla se pranice,
[: až jednou nalít na kudlu, co vytáh starej Red,
a tak skončil Jack, když psal se rok devětačtyřicet. :]
4. I na Billyho z Buffala moc často vzpomínám,
ten uměl řvát, že bylo ho slyšet až bůhvíkam,
[: až jednou sletěl do šachty, v noci si cestu splet',
a tak k smrti uřval se v ten rok devětačtyřicet. :]
5. A všichni ti mí partáci bejvali frajeři,
teď už jsem sám a jako stín postávám u dveří,
[: teď jako starej vagabund vobcháším tenhle svět,
já, Tom, co pamatuje rok devětačtyřicet. :]

Rovnou, tady rovnou

text J.Vyčítal

- D D7
1. Tak už jsem Ti tedy fouk
G D D7
prsten si dej za klobouk
G A D
nechci tě znát a neměl jsem tě rád
A7 D
to ti říkám rovnou.
- D D7
R. Rovnou tady rovnou,
G D D7
rovnou tady rovnou,
G A D
prostě těpic a nehledej mě víc
A7 D
to ti říkám rovnou.
2. Z Kentucky do Tennessee
přes hory a přes lesy
z potoků vodou já smeju stopu svou
to ti říkám rovnou.
- R.
3. = 1.
R.

Řekněte jí

H. Halsey. / J. Vyčítal

D G D
1. Sníh padá do větví u břehů jezerních,
G D A7 D
vítr odvál z těchto míst dávno tvůj letní smích.
D G D
Jezerem už nebrázdí teď stíny kanoí,
G D A7 D
jen sosny kolem stojící tvý jméno šeptají.

A7 G D
R. Řekněte jí, řekněte jí, že čekám na ni dál.
A7 G D
Řekněte jí, řekněte jí, jak dlouho jsem tu stál,
A7 G D
snad odpoví, snad odpoví, že sen se mi jen zdál
G D A7 D
a už dávno, dávno vítr všechno svál.

2. V oblacích šedavých letka vran odlétá,
proč láska výdycky vydrží jen zjara do léta.
Jako dým šedivý teď můj život zůstal,
a jak ty sosny ve větvích tvý jméno šeptám dál.
R.

Sněžný muž

Greenhorns / A. P. Carter

1. Studenej vítr honí sních cestou zavátou,
stopy, jak nohy sloní, teď vidím před chatou
a tebe marně sháním, pod postel nahlížím,
kam ztratila ses, to já dobře vím.

R. To sám sněžnej muž se tu bral,
to sám sněžnej muž si tě vzal,
tak tedy pozdravuj jeho ledovou sluj
a já si v klidu kotlík grogu dám.

2. Teď okna kvetou mrazem, já zase našel klid
zas klepu popel na zem a můžu nahlas klít
a nemusím se hádat a vynakládat um,
abych si moh dát tajně malej rum.

R.

3. Studenej vítr honí mraky, jak duchů sbor,
stopy jak nohy sloní se táhnou za obzor
a můj bernardýn klímá, nijak tě neshání,
on má rád ticho a hodin tikání.

R.

Šest bílých koní

Greenhorns / T. Cash

- G
1. Jako by andělů chór, tam z půlnoční strany hor
píseň divnou začal hrát, vím proč teď přestal váť,
C
good by Joe, good by Joe
D G
šest bílých koní už mě veze tmou
- G C
R. Sbohem všichni, co jsem znal,
D G
já už slyším zlatých kopyt cval.
2. Teď už vím, není to sen, že je náhle tak černá zem,
noc bez hvězd a bez mraků, jenom šest bílých oblaků,
good by Joe, good by Joe,
šest bílých koní už mě veze tmou.
- R. Sbohem vše, co měl jsem rád,
já už vidím bílý hřívý vlát.
3. Jako by andělů chór, tam z půlnoční strany hor
píseň divnou začal hrát, vím proč teď přestal váť,
good by Joe, good by Joe
šest bílých koní už mě veze tmou
- R. Sbohem všichni...
- C
*: Good by Irene, good by Irene,
D
sbohem Marty, sbohem Marty,
C
good by Joe, good by Joe,
D7 G
šest bílejších koní už mě veze tmou.

Šlapej dál

Greenhorns / Charlie Williams, Johnny
Cash

1. Hej, nandej na sebe modrý džíny,
vlak houká, v kopci je pomalej,
tak vstávej z tý udusaný hlíny,
hej, tuláku, už je ráno, a tak oči otvírej.
- R: Šlapej dál a táhni ke všem čertům,
tohleto je město prokletý,
a šerif náš, ten nerozumí žertům,
a tak tohle ráno mohlo by bejt pro tebe dost zlý.
2. Hej, plandej už dál, jak vede cesta,
a koukej si chytit nějakej vlak,
šerif náš je z pepřenýho těsta
a jak zmerčí tuláka, tak začne řádit jako drak.
- R:
3. Hej, nandej na sebe modrý džíny,
vlak houká, v kopci je pomalej,
jeď dál, kam povedou tě šíny,
a k našemu městu už se nikdy víckrát nevracej.
- R:

T jak Texas

Greenhorns

- C C7
1. T jak Texas, T jak Tennessee,
F C
T jak Texas, T jak Tennessee,
G7 C
T jak Telma, co neštěstí je můj.
2. T jak Telma, kterou miloval jsem,
T jak Telma, co zmizela, jak sen,
T jak trýzeň, co vedla mne až sem.
3. T jak tuplák, jak po kavernách den,
T jak tabák až na dně kapsy jen,
T jak tulák na kolejích s pinglem.
4. T jak Texas, T jak Tennessee,
T jak tulák, jak trať železniční,
T jak touha, co dál mě pohání.

To tenkrát v čtyřicátom pátom Greenhorns

- A
1. Mám v Plzni kámoše, už je to řada let,
D
vždycky rád slyším plzeňskej dialekt
A F7 E7 A
a když tam jedu čundrem, dám o sobě vědět,
řekne mi: "Usárnu, tu si tutam dej,
D
na tuten gauč, tam si neseďej,
A F7 E7 A
tam už pětáctyřicet let nesmí nikto sedět."
2. "Ani já tam neseďám, když mám po práci,
tam seděli v květnu američtí vojáci
a tutam, co máš nohy, tam šoupli svý helmy,
táta vytáhl láhev šnapsu z úkrytu
a pozval partu jazzmanů k nám do bytu
a Chattanooga zpívala se velmi."
A E
R: To tenkrát v čtyřicátom pátom, když Plzeň osvobodil Patton
E7 A
s tanky a děly, na jeepech bílý hvězdy měli,
E
jak pestrý krovky tančily holky ze Škodovky
E7 A D A E7 A
a místní krásy zpívaly sborem: "Škoda lásky ..."
3. Před pár lety musel kámoš z podniku,
šli po něm, že vozil kytky k pomníku,
ale on si říkal, ať mu vlezou na záda,
že je mu to fuk a že to nebolí,
však jen do té doby, než mu přišla holka ze školy,
že nás osvobodila jenom Rudá armáda.
4. Šel do sborovny a u Marxových spisů
řek' tý úče, že jí dává kuli z dějepisu
a jestli chce, tak že jí ukáže ten otoman,
kde seděli tenkrát ti hoši v parkách,
o coca-cole snili a horkejch párkách,
já o tom zpívám song, ač je to téma na román.
- R: Já trvám na tom, že Plzeň osvobodil Patton
s tanky a děly, na jeepech bílý hvězdy měli,
jak pestrý krovky tančily holky ze Škodovky
a místní krásy zpívaly sborem: "Škoda lásky ..."
- R: To tenkrát v čtyřicátom pátom, když Plzeň osvobodil Patton
s tanky a děly, na jeepech bílý hvězdy měli,
jak pestrý krovky tančily holky ze Škodovky
a místní krásy zpívaly sborem: "Roll out the Barrels ..."

Vlak v 0.5

Greenhorns / T. J. Arnall, J. Nicholls

- G
1. Já ti řeknu, proč jsem dneska divnej tak,
D
když v dálce za tunelem začne houkat vlak,
proč nechávám svou cigaretu vyhasnout
G
a každou chvíli stojím jako solnej sloup.
2. Touhle tratí já jsem jezdil řadu let,
mašina a koleje byly můj svět
a parta z vlaku, se kterou jsem chodil pít:
strojvůdce Mike, Výhybka Joe a brzdař Kid.
3. Jednou když jsme jeli z Frisca v 0.5,
tahle trať nebejvala nikdy žádnéj med,
po banánový slupce sklouz' a z vlaku slít'
a pod kolama zůstal mladej brzdař Kid.
4. Za rok nato zase z Frisca v 0.5
vyjel si Mike-mašinfíra naposled,
tam v zatáčce za tunelem při srážce
z budky vylít' a zlomil si vaz vo pražce.
5. Pak už jsem zbyl jen já a Výhybka Joe,
ale neštěstí chodilo kolem nás dvou,
jednou Výhybka Joe už nevrátil se zpět,
ani on, ani ten vlak z Friska v 0.5.
6. Takže už víš, proč jsem dneska bledej tak,
já slyším za tunelem houkat divnej vlak,
v něm jede parta, se kterou jsem chodil pít:
strojvůdce Mike, Výhybka Joe a brzdař Kid.
- C
*: Ten vlak od Frisca už se řítí tmou,
A D G
tak ahoj, Kide, Miku, Joe!

Polámal se mraveneček

1. Polámal se mraveneček, ví to celá obora,
o půlnoci zavolali mravenčího doktora.
2. Doktor klepe na srdíčko, potom píše receptis,
3x denně prášek cukru, bude chlapík jako rys.
3. Dali prášky podle rady, mraveneček stůně dál,
celý den byl jako v ohni, celou noc jim proplakal.
4. Čtyři stály u postýlky, pátý těšil "neplakej",
zafoukám ti na bolístku, do rána ti bude hej.
5. Zafoukal mu na bolístku, pohladil ho po čele,
hop a zdravý mraveneček skáče ráno z postele.

Za chvíli už budu v dáli

Greenhorns / Bob Dylan

G
1. Hučku svou na pozdrav smekám,
Ami
světla vlaků vidím plát,
D7
tak na svůj nárazník čekám,
C G
už jsem tě měl akorát.

2. Zejtra ráno, až se vzbudíš,
zjistíš, že se slehla zem
a tvůj miláček že pláchnul
půlnočním expresem.

G Ami
R: [: Za chvíli už budu v dáli, za chvíli mi bude fajn,
D7 C G
o tvý lásce, která pálí, nebudu mít ani šajn. :]

3. Nejdřív zní vlakověj zvonec,
pak píšťala, je mi hej,
konečně vím, že je konec
naší lásce tutovej.

4. Z kapsy tahám harmoniku,
tuláckej song budu hrát,
sedím si na nárazníku
a je mi tak akorát.

R:

R:

Zátoka

Greenhorns

1. V zátoce naší je celej den stín,
dneska je tichá, já dobře vím,
kdy ten stín zmizí i z duše mojí,
za vodou čekám na lásku svoji.
2. Poslední dříví jsem na oheň dal,
i kdyby nocí překrásně hřál,
já nespím, to víš, jak bych si přál,
proč si mě Hondy na práci vzal?
3. Pomalu svítá a krávy jdou pít,
v sedle zas musím celej den být,
proč má tvůj tatík, ach, tolika stád,
tejden už sháním a nemůžu spát.
4. Zítra se vrátím na jižní díl,
v zátoce naší, tam bude můj cíl,
vítr se zdvihá a měsíc je blíž,
zítra stín zmizí, dobře to víš.

Zatracenej život

Greenhorns / Charles L. Seitz, Elmer
Rader, Joe Lo

- G C G
1. To bylo v Dakotě po vejplatě,
D7
whisky jsem tam pašoval,
G C G
a že jsem byl sám jako kůl v plotě,
D7 G
s holkou jsem tam špásoval.
2. Šel jsem s ní nocí, jak vede stezka,
okolo červených skal,
než jsem jí stačil říct, že je hezká,
zpěněnej býk se k nám hnál.
- G C G
R: Povídám: jupí, čerte, jdi radši dál,
D7
pak jsem ho za rohy vzal,
G C G
udělal přemet a jako tur řval,
D7 G
do dále upaloval.
3. To bylo v Dawsonu tam v saloonu
a já jsem zase přebral,
všechny své prachy jsem měl v talonu,
na život jsem nadával.
4. Zatracenej život, čert aby to spral,
do nebe jsem se rouhal,
než jsem se u baru vzpamatoval,
Belzebub vedle mě stál.
- R:
5. Jó, rychle oplácí tenhleten svět,
než bys napočítal pět,
Ďáblovým kaňonem musel jsem jet,
když jsem se navracel zpět.
6. Jak se tak kolíbám, uzdu v pěsti,
schylovalo se k dešti,
Belzebub s partou stál vprostřed cesty,
zavětril jsem neštěstí.
- R: Povídá: jupí, čerte, jdi radši dál,
potom mě za nohy vzal,
udělal jsem přemet, jako tur řval,
do dále upaloval.

Značkovací železo

Greenhorns / T. Franks, Houston

Předehra:

G Emi G Emi G Emi G D7 G

1. Zpátky k horám stáda se líně vrací,
slunce pálí, jak železo značkovací.

2. Prach na džínsách a prachy ve váčku mám,
tak nasednu a sbalím svůj toulavej krám.

3. Směr na jih, jak hejna hus divokejch mám,
zanočkovací vercajk zpátky do pouzdra dám.

4. Vítr hvízdá svou píseň, jak hvízdavej Dan,
zase jsem bludnej Holanďan, žíznivej Dán.

5. Značkování končí a já jsem rád,
zas můžu bludnejm kořenům svou značku dát.

Zuzana

1. Přicházím až z Alabamy se svým banjem sám a sám
a teď jdu do Louisiany navštívit svou milou tam.

R: Ó, Zuzano, Zuzano, mám tě rád
přicházím z té velký dálky k vám, na banjo budu hrát.

2. Slunce praží, z nebe hromy hřmí, můj cíl je dalekej,
jenže láska má mě provází, Zuzano, neplakej.

R:

3. Včera v noci měl jsem krásnej sen, a teď ho povím vám:
zpíval jsem Zuzaně pod oknem, Zuzano, rád tě mám.

R:

4. Zuzana se z okna vykloní a šátkem zamává,
vzdychne, slzu z oka uroní, ach, neplač, lásko má.

R:

Zpívám písně větru z hor

Greenhorns / D. Feller

G D G
D G
Sem se vracím, tak měkkou trávu náruč kopců
D G D
má, na nich spím, větrem voní,
G D G
o hřívách bílých koní se mi zdá, když tu sním.
F#mi G
Pak se brodím v řece, kde mi přece každej kámen
D G
čapkou mechu kývá, je tu stín a
D A
sladkou příchut' vermutů ta stráň nad řekou
G D
plná kyttek mívá.

Ref.

F#mi
Cár mlhy vítr protrhává
G D G
a najednou všechno ve mně zpívá, každej pór, já se
D G D F#mi
šťastně směju, cítím vítr z hor, slunce mlhu
G D G
rozčesává, obloha je jako modrej vor hm a já
D A D G
zase zpívám písně větru z hor, větru z hor, větru
F#mi D A D
z hor a já zase zpívám písně větru z hor.

Rád tu bývám a poslouchám, jak vítr začne vát, to mám rád,
měkce hladí. Na struny větví písně začne hrát, chci je znát.
Jak prospektor tu hledám zrnka zlatý, který slunce rose dává hm,
já do dlaní je sbírám a pak o bludnej kořen zakopávám.

Ref.

Cár mlhy vítr ,...

Žlutá kytká

Greenhorns

1. Žlutá kytká usychá, váza napůl vylitá,
v zemi škvíry sluncem letním vyrytý,
a pod křížem u plotu trčí svíčka bez knotu
tady leží Johnny kulkou zabitý.
- R. Nad hrobem stojí dívka bílá,
jak ta svíčka, co už dávno nehoří,
kytku chvějící rukou svírá
a pak ji tiše na hrob položí.
2. Žlutá kytká usychá, váza napůl vylytá,
Johnny smutný voči do tmy ubírá,
hledí slepě nahoru až k bílému mramoru,
kterej dveře k němu dolů zavírá.
- Rec: Nevidí, jak nad hrobem dívka bílá,
modlitbou pláč svůj provází,
a k poslednímu sbohem síly sbírá,
a pak tiše mezi hroby suchou travou odchází.
3. Žlutá kytká usychá, váza napůl vylitá,
kroky mizí vítr bílej přízrak svál,
a pod křížem u plotu leží svíčka bez knotu
a i Johnny, co tu dívku miloval.

Zdám se ti lepší, nežli jsem

D. Dobiáš / Z. Rytíř

C Dmi F
R. Jen stín v tvých očích, ten tě vážně prozradí,
Dmi G C
že dáváš přednost čtyřem zdem.

Dmi F
A mě se neptáš, jestli mi to nevadí,
Dmi G C
zdám se ti lepší, nežli jsem.

Ami Dmi
1. Vyměnil bych kávu vychladlou
G C
za horký asfalt letních silnic
G C F
a slůvka, která mi jak smoking nepadnou,
C
nechal bych s větrem odplynout.

R. A jen stín v tvých očích, ten tě vážně prozradí,
že dáváš přednost čtyřem zdem.
A mě se neptáš, jestli mi to nevadí,
zdám se ti lepší nežli jsem.

2. Kolik zítřků má tvé mlčení,
já nejsem chlápek, který se jen tak změní.
A ty věříš, že tvá láska je mým zákonem,
zdám se ti lepší nežli jsem.

R. A jen stín ...

Lojza a Líza

Fešáci

Rec: "Lojzo, hej, Lojzo!" "Ano, Lízinko?" "Dojdeš pro vodu?" Už běžím." "No proto."

- E A
1. Vědro má ve dně díru, milá Lízo, milá Lízo,
E A H7 E
vědro má ve dně díru, milá Lízo, jak hrom.
2. Tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, ucpi ji.
3. A čím ji mám ucpat, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám ucpat, milá Lízo, řekni čím.
4. Kouskem slámy, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
kouskem slámy, milý Lojzo, milý Lojzo, kouskem slámy.
5. Jenže sláma je dlouhá, milá Lízo, milá Lízo,
jenže sláma je dlouhá, milá Lízo, dlouhá.
6. Tak ji utni, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji utni, milý Lojzo, milý Lojzo, utni ji, hihihihí.
7. A čím ji mám utnout, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám utnout, milá Lízo, řekni čím.
8. Sekerou, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
sekerou, milý Lojzo, milý Lojzo, sekerou, no jó.
9. Jenže sekera je moc tupá, milá Lízo, milá Lízo,
jenže sekera je moc tupá, milá Lízo, tupá.
10. Tak ji nabruš, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji nabruš, milý Lojzo, milý Lojzo, nabruš ji. Hik!
11. A čím ji mám sbrousit, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám sbrousit, milá Lízo, řekni čím.
12. Vem si brousek, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
vem si brousek, milý Lojzo, milý Lojzo, brousek.
13. Jenže brousek je suchý, milá Lízo, milá Lízo,
jenže brousek je suchý, milá Lízo, suchý.
14. Tak jej namoč, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak jej namoč, milý Lojzo, milý Lojzo, smoč ho.
15. A čím ho mám smáčet, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ho mám smáčet, milá Lízo, řekni čím.
16. Zkus vodu, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
zkus vodu, milý Lojzo, milý Lojzo, zkus vodu.
17. A v čem ji mám přinést, milá Lízo, milá Lízo,
a v čem ji mám přinést, milá Lízo, řekni v čem.
18. Vem si vědro, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
vem si vědro, milý Lojzo, milý Lojzo, vědro.
19. = 1.

Báječná ženská

W. Nelson, W. Jennings / Z. Rytíř

1. Tenhle příběh je pravda, ať visím, jestli vám budu lhát,
já jsem potkal jednu dívku a do dnešního dne ji mám rád,
nikdy neměla zlost, když jsem hluboko do kapsy měl,
vždycky měla pochopení a já se s ní nikdy hádat nemusel.
- R. Když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap,
tak mají báječnej život plnej báječnejch dní bez útrap,
celej den jen tak sedí a popíjejí Chatoneaux d'Pappe,
když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap.
2. Nikdy jsem neslyšel: kam jdeš, kdy přijdeš a kde jsi byl,
a já nikdy nezapoměl, abych svoje sliby vyplnil,
a když vzpomínala, tak jen na to hezký, co nám život dal,
nedala mi příležitost, na co bych si taky stěžoval.
- R.
3. Tenhle příběh je pravda a sním svůj klobouk, jestli jsem vám lhal,
že jsem potkal jednu dívku a tu dívku jsem si za ženu vzal,
zní to jako pohádka z příběhu královny Máb,
že si báječnou ženskou vzal jeden báječnej chlap.
- R.
R.

Cesty toulavý

W. Nelson / Z. Rytíř

1. Cesty toulavý, já vím, že se vás už nikdy nezbavím,
s kamarády vám večer písni vyprávím,
že dál mě vedou mé cesty toulavý.
2. Cesty toulavý, na jednom místě stát mě nebaví,
tam, kde jsem ještě nebyl, tak se zastavím
a dál mě vedou mé cesty toulavý.
- R. Cesty toulavý, jak za starých časů
komedianti z poutí, každý z nás to ví,
že žádný cesty nejsou rovný, že se kroutí a kroutí.
3. = 1.
R.
4. Cesty toulavý, já vím, že se vás už nikdy nezbavím,
s kamarády vám večer písni vyprávím,
[: že dál mě vedou mé cesty toulavý. :]

Koukám, jak celá země vstává

D. Dobiáš / Z. Rytíř

G C G
1) Ranním vlakem jezdím dlouhá léta
D7
v zimě, v létě, v každém počasí.
G C G Emi
Postávám na pátém nástupišti,
A7 D
než si to ten courák přihasí.
C
Jen rozespalý průvodčí
a pár chlápků se sny na očích,
G D7
na aktovce začnou karty hrát.
C
Za oknem kraj ujíždí
tím svým tempem hlemýždím
A7 D7
kolem polí a pasoucích se stád.

G C
R. Koukám, jak celá země vstává
G D7
a připadám si, jak ztracený syn,
C G Emi
já ten obraz dál v srdci přechovávám,
C D7 G Emi
nežli noc na celý kraj položí svůj stín.
C D7 G
To jsem já tvůj znovu nalezený syn.

2) Jedem kolem nízkých spicích domků,
kolem starých aut a továrních hal.
Mávají nám květy jarních stromků,
proč jsem si jich dřív už nevšímal.
Pak na každé další zastávce,
ti co denně jezdí do práce,
už navzájem představit se nemusí.

Jen hlavou kývnou na pozdrav,
a tak jak káže dobrý mrav,
palcem první cigaretu zadusí.

R. Koukám, jak celá země vstává ...

3) Přidali nám cestou jeden vagón,
zpoždění jsou vždycky zbytečná.
Strejda mi čte přes rameno z novin,
za chvíli se blíží konečná.
Už je tlačénice, jak má být
i průvodčí se musel probudit
a chlápkové už nemají kde hrát.

Jen za oknem kraj ujíždí
tím svým tempem hlemýždím
kolem polí a pasoucích se stád.

R. Koukám, jak celá země vstává ...

Modrá z džín

M. Tučný / M. Tučný

D Dmaj7 D6 Dmaj7
1.Já byl tu každou neděli, kolik už je to let,
Emi Emi7 A A7
když poprvé jsi sedlal, ne, nevyhrál jsi hned.
D Dmaj7 D6 Dmaj7
Sám pro sebe jsem sázel svý sázky bez peněz
Emi Emi7 A7
a kdybys dneska jel, já vsadil bych i dnes.

2.Já čet tvý jméno v novinách na stránce sportovní
dnes ho marně hledám v listině startovní.
I tvůj kůň dnes běží, tak co se mohlo stát,
jen vzpomínám na větu, cos mi říkal tolikrát.

D Dmaj7 D Dmaj7
R.Modrá z džín je sepraná, já vím,
D Dmaj7 D D7
jména koní zapsaná zůstanou v srdci mém,
G A D G
v sedle mých se mihne jen můj stín a víc už nic,
Emi A7 D Dmaj7 D6
modrá z džín je sepraná, já vím.

3.Najednou mi schází na dnešní dostih tip,
musím říct, že já sám bych neodešel líp.
Po závodisti bloumám, tys rozloučil se s ním
a tomu, cos' pořád říkal, teď dobře rozumím.

R.Modrá z džín je sepraná
[: modrá z džín je sepraná, já vím. :]

Matterhorn

Fešáci / Mel Tillis

G Emi
1. Vyšli ráno z Bernu, provázel je zvon,
C G
zkusit svoje štěstí, zdolat Matterhorn,
Emi G
muži jako skála, jež vyzývá on,
C G
pevně rozhodnutí zdolat Matterhorn.

Emi G
R: Matterhorn, hora, co ční k nebesům,
C G C G
to je Matterhorn, to je Matterhorn.

2. Vrcholek je v mlze, těžko vidět cíl,
pokouší se znovu, kdo má více sil,
kolik jich tak stálo: buď já nebo on,
v očích rozhodnutí zdolat Matterhorn.

R:

3. Kam vede lidská touha, proč chtějí stále výš,
nedají se zastavit, mít k nebi trochu blíž,
kdyby jim štěstí přálo, pak skloní se i on,
znovupokořený bílý Matterhorn.

Ami Emi
R: + bílý Matterhorn ...

Poslední kovboj

Z. Rytíř / Z. Rytíř

1. Snad jsem si zmýlil odjezd vlaků,
měl zpoždění snad sto let
já měl namířeno k táboráku,
co měl se konat naposled.
A místo něj kouř nákladáků
mě v tomhle kraji přivítá
a louky plný paneláků,
skrz který slunce prosvítá.

R. Tak přijíždí poslední kovboj,
sombrero vmáčklé do čela,
schvácená herka líně kráčí,
jako by dál nést ho nechtěla.
Tak přijíždí poslední kovboj
a nerad vráží do lidí,
tak přijíždí poslední kovboj
a nikdo z nás ho nevidí.

2. Snad jsem si zmýlil čísla vlaků,
co odjížděly do mých snů
do prašných cest a do bodláků
z mých oblíbených románů.
Kde slunce z rozedraných mraků,
tančí na hlavních pistolí
snad jsem si zmýlil čísla vlaků,
tohle je jiný údolí.

R. Tak přijíždí poslední kovboj,

Pověste ho vejš

Z. Rytíř / Z. Rytíř

Rec: Na dnešek jsem měl divnej sen: slunce pálilo a před saloonem
stál v prachu dav, v tvářích cejch očekávání. Uprostřed
šibenice z hrubých klád šerifův pomocník sejmul odsouzenici
z hlavy kápi a dav zašuměl překvapením. I já jsem zašuměl
překvapením: ten odsouzenec jsem byl já a šerif četl
neúprosným hlasem rozsudek:

1. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost,
pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvanej host.
2. Pověste ho, že byl jinej, že tu s náma dejchal stejnej vzduch,
pověste ho, že byl línej a tak trochu dobrodruh.

*: Pověste ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,
za to, že neoplýval krásou,
že měl country rád, že se uměl smát i vám.

R: Nad hlavou mi slunce pálí, konec můj nic neoddálí,
do mých snů se dívám zdáli
a do uší mi stále zní tahle píseň poslední.

3.=1.

4. Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,
za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.
- 5.=1.

6. Pověste ho za tu jistotu, který nesplnil svůj slib,
že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb.

*: Pověste ho, že se koukal a že hodně jedl a hodně pil,
že dal přednost jarním loukám,
a pak se oženil a pak se usadil a žil.

R:

7. = 1.

Řekněte jí

H. Halsey. / J. Vyčítal

- D G D
1. Sníh padá do větví u břehů jezerních,
G D A7 D
vítr odvál z těchto míst dávno tvůj letní smích.
D G D
Jezerem už nebrázdí teď stíny kanoí,
G D A7 D
jen sosny kolem stojící tvý jméno šeptají.
- A7 G D
R. Řekněte jí, řekněte jí, že čekám na ni dál.
A7 G D
Řekněte jí, řekněte jí, jak dlouho jsem tu stál,
A7 G D
snad odpoví, snad odpoví, že sen se mi jen zdál
G D A7 D
a už dávno, dávno vítr všechno svál.
2. V oblacích šedavých letka vran odlétá,
proč láska výdycky vydrží jen zjara do léta.
Jako dým šedivý teď můj život zůstal,
a jak ty sosny ve větvích tvý jméno šeptám dál.
R.

Snídaně v trávě

H. David, P. Hampton / Z. Rytíř

- G Emi C D
1. Já nejsem zdejší, jen projíždím,
G Emi C D7
jsou movitější, já ti nabízím:
G D7
R: Snídání v trávě, teď právě prostřenou,
G
loukou ráno vzbuzenou, napůl v snách
C G
hledám teď po kapsách, čím zaplatím
D7 G
dřív, než se vytratím, snídání v trávě.
2. Dál podle pražců, tam je můj cíl,
dám na každéj nápis, že jsem tu žil.
R:
- C G
*: Kdybych měl plátno a zlatý rám,
C H7
tak se do malování dám.
3. Jsou povolanejší, jak jsem si všim',
já nejsem zdejší, tak jenom sním.
R:

Sedím na pátém patníku

Michal Tučný

C C7maj
1) Sedím na pátém patníku
C C7maj
a nade mnou bez blatníku
Dmi A+ Dmi7 Dmi6
jede velkéj vůz
Dmi A+
Noc má dnes oči svítící
Dmi7 Dmi6
nad opuštěnou silnicí
C C7maj Ami Ami+
mý blues.

C C7maj
Proč toulám se jen sem a tam
C C7maj
a proč si pokoj nedám
C C7maj Dmi A+ Dmi7 Dmi6
snad z toulavýho telete já boty mám

Dmi A+
Proč od tebe dál utíkám,
Dmi7 Dmi6
ve víně pravdu hledám
Dmi G7 C C7maj Ami Ami+
a když jsem tady, proč chci zase tam?

2) Jako ptáci letí týdný
já tady pořád s banjem v rukou bloumám
dost mnohejch věcí
teď už vím a nad jinejma pořád ještě
koumám.

Proč my blue jeansy kapsy maj',
když prachy žádný nemám
jen hvězdnej prach, co noc mi cestou
pohází.

Proč od tebe dál utíkám,
po patnicích sedám
a jen směla mě cestou provází.

3) Sedím na pátém patníku,
je k ránu, obloha se rozednívá
velkej vůz nocí odjíždí
a já jsem tady zbyl zas jen tak
plonk

Proč toulám se já sem a tam,
snad z toulavýho telete já boty mám,
proč od tebe dál utíkám,
ve víně pravdu hledám,
pak ráno zpívám svůj toulavej song?

Proč od tebe dál utíkám,
ve víně pravdu hledám,
pak ráno zpívám svůj toulavej song.

M. Newbury / V. Poštulka

- R. Ó, ládylí, ještě mám fůru času,
C#mi C#mi7 F#mi A7
mám fůru času, a tak spím v obilí,
D A C#mi
zdá se mi sen plný dívek a dětí,
A D A F#mi Hmi E A
dívek a dětí a je líný letní den.

Z. Rytíř / Z. Zmožek

R. Měl jsem rád ...
R. Měl jsem rád ...
[: tam u nebeských bran. :]

Všichni jsou už v Mexiku

G. D. Brown / Z. Rytíř

- G
1. Kde jen jsou a kde jsem já,
D
proč všechno končí, co začíná,
Emi A7
smůla se mě lepí ve zvyku
D D7
a všichni jsou už v Mexiku.
- G
R. Všichni jsou už v Mexiku,
D
Buenos Dias já taky jdu,
Emi A7
aspoň si poslechnu pěknou muziku,
D D7
co se hraje v Mexiku.
2. Kde je můj kůň, co měl mě nést
blátem měst a prachem cest,
dělal, že se ho to už netýká,
asi šel do Mexika.
Kde je ta holka, co měl jsem rád,
už tu na rohu měla stát,
s pihou na svém krásném nosíku
už se asi nosí někde v Mexiku.
- R.
3. Kde je můj pes, co mě hlídat měl,
že nezaštěkal, kam jen šel,
bez obojku a bez košíku
už se asi toulá v Mexiku.
Kde je ten náš slavnej gang,
postrach salonů a postrach bank,
nechali mi všechno pěkně na triku
a už jsou někde dole v Mexiku.
- R.
4. Kam šel barman, teď tu stál
a chlapů houf, co s nima hrál,
jen zatykač s mojí fotkou visí tu
a ostatní jsou v Mexiku.
Kde je ten chlápek, co tu spal
a ta kočka, co jí nalejval,
šerif právě bere v baru za kliku,
asi jsem měl bejt už taky v Mexiku.
- R.

Běží voda, běží

Moravská od Příbora

1. Běží voda, běží, po kameni šustí,
řekla mně má milá, že už mě opustí.
Teče voda, teče, po kameni skáče,
když mě milá nechce, ať si jiný pláče.
- R. A já tě nechci, a já tě nemiluju,
a já tě nemám rád,
/:protože už ráno, protože už ráno
má si tě jiný brát:/
2. Do vašeho dvora teče voda dvojí,
jen ty jsi nemysli, že ty budeš mojí.
Za horou vysokou zapadá slunéčko,
a já tebe nechci, falešná dcerečko.
- R. A já tě nechci,
3. Když už jsi věděla, to co já vím dneska,
mohla sis ušetřit svoje slova hezká.
Hezká slova, hezká, málo lásky ke mně,
jak jsem teď, bože, rád, že tě nemám v domě.
- R. A já tě nechci,
4. Taková falešná, jak ta by tam žila,
to je jen k trápení a taková jsi byla.
Budeš-li taková, jinému jen zbývá,
že když tě dostane, ať tě taky hlídá.

500 mil

Rangers

- G Emi Ami C
1. Plakat budeš, dívko má, že odešel jsem z domova,
 Ami D7 G D7
že odešel jsem z domova snad stovky mil.
G Emi Ami C
Stovky mil, stovky mil, stovky mil, stovky mil,
 Ami D7 G D7
že odešel jsem z domova snad stovky mil.
2. Čas ten lásce ublížil, vzdálení jsme pětset mil,
srdce mé teď prožívá moc těžkých chvil.
Těžkých chvil, těžkých chvil, těžkých chvil, těžkých chvil,
srdce mé teď prožívá moc těžkých chvil.
3. Celou noc teď přemítám, že jsem zůstal sám a sám,
lavici teď nádražní za lože mám.
Za lože mám, za lože mám, za lože mám, za lože mám,
lavici teď nádražní za lože mám.
4. Cestu zpátky dobře znám, ale kapsu prázdnou mám,
tak v tý dálce daleký zůstanu sám.
Zůstanu sám, zůstanu sám, zůstanu sám, zůstanu sám,
tak v tý dálce daleký zůstanu sám.

Jullianne

Rangers - Plavci

- Hmi
1. Když mlžný závoj slunce zdvíhá,
Emi Hmi
když začíná tam nový den,
nejhezčí, už jak to bývá,
Emi Hmi
ze všech dívek Jullianne.
2. Popsat vám ji lze jen stěží,
slovník můj má málo slov,
její krásu hory střeží,
spatřit ji je smrti lov.
- G A D G A D
R: Když se bílý měsíc dívá, krade stín nad krajinou,
F# Hmi Emi F# G Hmi
vychází ta, co je vílou, jméno má, jméno má, ó, Jullianne.
3. Kdo se dá tou zrádnou cestou,
její hlas kdo chtěl by znát,
ať se smíří s pravdou prostou,
se smrtí že jde si hrát.
4. Supí křídla koncert hrají,
kořist příští čekají,
kostí pár se v prachu válí,
slunce žár, žár je vybělí.
R:
5. Zakletou je paní bílou
bez hradů a bez moci,
přes den paní, v noci vílou,
těžko jí pomoci.
6. Jenom přítel s čistou duší
supů bát se nemusí,
kdo se zná, ten ať to zkusí,
kdo se zná, kdo se zná, jen kdo se zná.
R:

Kopej hrob můj

Rangers - Plavci

1. Kopej hrob můj lopatou zlatou,
hrob můj kopej lopatou zlatou,
kopej hrob můj lopatou zlatou,
budu spát, v něm brzy budu spát.
2. Příběh můj všední končí,
příběh můj všední končí,
příběh můj všední končí,
budu spát, lehký jak peří budu spát.
3. Kámen se v horách jak démant blýská,
kámen se v horách jak démant blýská,
kámen se v horách jak démant blýská
v zemi té, kam sám se ubírám.

Rec: Můj pane, byl jsem prostý a obyčejný po celý život a za své
hříchy jsem zaplatil tam dole, a jsem pořádně hrdý na to, že
jsem tady, jenom jedna věc mi pořád vrtá hlavou. Slýchal
jsem povídat o tom, že tady budeme jen tak polehávat,
4. = 1.
5. = 2.

Král silnic

Rangers - Plavci / Roger Miller

1. Každý den stejný svět plný je splínu, běd,
ráno se vstává v pět, šetříš zbytek cigaret,
"najměte vůz si hned," žebroniš u všech cest,
když někdo naloží ti hřbet, hned jsi silnice král.
2. Boty znaj' tátův křest, tvůj kabát děr má šest,
s nákladem, všechna čest, honosný máš králův vzhled,
padesát centů snes, jestli se vyspat chceš,
ráno, když přivstaneš si v pět, hned jsi silnice král.
- R: Na cestách vesnice i osady znáš,
znáš jejich jména a poslepu tvář,
však každý monarcha, když vládl, bděl,
tak nikdo silnic krále jet poslepu neviděl.
- 3.=1. + hned jsi silnice král ...

Láska je věc kouzelná

Rangers - Plavci

1. Láska má je láska tvá, v duši hřeje sílu dá,
kdo ji nezná, ať to zkusí, láska je věc kouzelná.
2. Když mám s tebou večer jít, začnou se mnou čerti šít,
celý den jsem jako ve snách, jenom s tebou chci už být.
- R: Tenhle obraz dobře znám, často mívá nový rám,
bojím se chvíle té: rám bude sám.
3. Láska je jak vína číš, nesmíš přebrat, dobře víš,
když znáš míru, můžeš smát se, a když ne, tak uvidíš.
- 4.=1.
5.=1.
6.=1.
7.=1.

Modrý měsíc

Rangers - Plavci

[: Na tvůj dům modrý měsíc stále svítí,
svítí na tvou lásku nevěrnou,
na tvůj dům modrý měsíc stále svítí
tou svou kulatou zlatou lucernou.
Dříve nežli spočítám hvězdy kolem měsíce,
najdu tu, co nevadí jí, že nemám tisíce.
Na tvůj dům modrý měsíc stále svítí
a svítí na tvou lásku nevěrnou. :]

Neplač, malá

Rangers - Plavci

1. Neplač, malá, neplač, malá, to ti nesluší,
už zítřejší ráno ti slzy usuší,
uvěříš, že brzy zmizí zklamání,
připít si pak půjdem na další setkání.
2. Snad nevěříš, co jiní o mně ti říkají,
to mohou dělat druzí, co tebe neznají,
jak s rosou slzy zmizí, pak budu každý sám,
až uvidím tě jednou, tak snad ti zamávám.
3. Neplač, malá, neplač, malá, a jdi už klidně spát,
už nebudu si nikdy s tvými vlasy hrát,
tady nám stopy končí, tady se rozchází,
je to jen spadlý listí, který se rozhází.
4. A když se zítra vzbudíš a bude svítání,
uvidíš, jak slunce mlhu rozhání,
všechny stíny zmizí, zas bude slunce hřát,
a když mi řekneš: čekej, já počkám rád.

Oh Shenandoah

Rangers - Plavci

1. Oh Shenandoah, už cestu mám,
cestu tam, kam ptáci letí,
k modrým vodám tvým se skláním, oh Shenandoah.
2. Já vím, proč křídla chtít,
letět tam, kde proud tvůj mizí,
přes celý Maryland se vlny valí, oh Shenandoah.
3. Žal svůj chceš moři dát,
vem i můj a nes ho chvíli,
síla tvá i lesy kácí, vem i můj.
4. = 1.

Rangers - Plavci / Huddie Leadbelly

- R:

Rákosí

Rangers - Plavci

1. Když rákosí větrem se chví,
dým nestoupá, každý tvor ví,
že bouře zlá skloní hlavy nám,
v ten čas i já pokání znám.
2. Na vodní pláň hledá si stín,
hladina zlá, šedá jak cín,
už neskrývá povahu zlou,
než přijde déšť, spojí se s tmou.
3. Dokázal déšť letní tíhu smýt,
omyl si tvář, duši nechal být,
v ní roste stín, jas mi upírá,
před sluncem mříž pevně zavírá.

Lod' John B.

Text A. Hájek

1. Už vyplouvá loď John B, už vyplouvá loď John B,
okamžik malý, jen než popluje v dál,
nechte mě plout, nechte mě plout,
sil už málo mám, tak nechte mě plout.
2. Nejdřív jsem se napil, na zdraví všem připil,
vím, že cesta má konec už má,
nechte mě plout, nechte mě plout,
sil už málo mám, tak nechte mě plout.
3. Sklenici svou dopil, zakrátko u mne byl,
okovy na mne dal a pistole vzal,
šerif John Stone, šerif John Stone,
moji svobodu vzal šerif John Stone.
4. = 1.

Vím, vím

Rangers - Plavci

 C F
R1: Vím, vím, že cestou tou
 C G
 někam musím dále jít,
 C F
 vím, vím, že ani jednou
 C G C
 v životě nesmím milou zřít.

 C Emi F C
1. Vše, co jsem měl, to jsem opustil
 F G C G
 jen proto, abych viděl světa kraj,
 C Emi F C
 zklamání větší jsem snad nezažil,
 F G C
 tak řekněte mi, kde najdu ráj.

R1:

2. Skřítko, co jsem ho jak dítě znal,
 toho o radu jsem požádal,
 on mi na kolena přikázal
 a tiše mi pak povídal:

R2: Víš, víš, že cestou tou
 někam musíš dále jít,
 víš, víš, že ani jednou
 v životě mesmíš milou zřít.

3. Zpátky chci k tomu, co jsem opustil,
 teď už jsem viděl světa kraj,
 zklamání větší jsem snad nezažil,
 teď vím, vím, že doma je ráj.

R1:

Buráky

K. T. O.

1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
a v polích místo bavlny teď rostou bodláky,
ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
jak se tu válej' v trávě a louskaj' buráky.

R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník sedí v sedle, volá: "Yankeeové jdou!",
ale mužstvo v trávě leží, prej už dál nemohou,
pan plukovník se otočí a koukne do dálky,
vidí slavnou armádu, jak louská buráky.

R:

3. Až tahle válka skončí a jestli budem žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
a když se zeptaj': "Hrdino, cos' dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvérem a louskal buráky."

R:

Jaro na Aljašce

K. T. O.

1. G C G
1. Až jaro na Aljašku zavítá k nám,
 A7 D7
hromadu zlata já za zimu mám,
 G C G
šampaňský víno si do srubu dám,
 C G
až jaro na Aljašku zavítá k nám.
2. S dívenkou krásnou budu tam žít,
čeká na jihu a chci si ji vzít,
mosaznou postel si do srubu dám,
až jaro na Aljašku zavítá k nám.
3. Z těch velkejch plánů nezbylo nic,
já dva roky čekal a moh' jsem snad víc,
teď už je vdaná a co z toho mám,
když jaro na Aljašku zavítá k nám?
4. Nač věšet hlavu: nedá se žít,
šampaňský víno tu sám budu pít,
s partnery svými tu zůstanu sám,
až jaro na Aljašku zavítá k nám.
- 5.=1.

Nelly Blay

K. T. O.

- D A7
1. Každý večer v ohradě já koně nechávám,
D G A7 D
v zanedbaný zahradě svou milou čekávám.
D G D A7
R: [: Blay Nelly, ó, Nelly, je to dívka má,
D G A7 D
v kuchyni se otáčí, i milování zná. :]
2. Takovouhle paštiku, co ona umí péct,
za tu chtěl bych na kraj světa na rukou ji nést.
- R:
3. Tuhle dívku Nelly Blay já nechci nechat být,
ona už to taky ví a hned si mě chce vzít.
- R:
4. Tuhle dívku Nelly Blay, tu si vyberem,
paštičky jí v kuchyni pak všechny seberem.
- R:

Pony Express

K. T. O.

- G D7 G
*: Tydli klap, tydli klap, tydli klap zní rovinou.
G
1. Když do pustin chceš dopis psát,
D7 G
Pony Express musíš znát,
plný stáje koňů zlých
D7 G G7
a tři sta jezdců poštovních.
C G
- R: Každý ten jezdec musí být v sedle doma,
C G
s koněm dojet, projet, i když hoří Arizona,
C G
sám si musí hledat cestu svou, jipi jou!
- *:
R:
*:
2. Winchestrovku nesmí mít,
je moc těžká k sedlu vzít,
dopisy má místo ní
rychlojezdec poštovní.
- R:
*:
R:
*: + jipi jou!

K. T. O.

R: Stáda spí, tma kolem zívá,
stromy sní, den volno má,
krávy svý tvůj táta hlídá,
můžeš spát, svůj sen si zdát.

1. Jsi teď sám, v horách se stmívá,
v ohradách je víc než král,
jsi teď tím, co strach nemívá,
byť sám ďábel před ním stál.

R:
2. Na bocích se ti kolt houpá,
paže tvý jsou samej sval,
k oblakům s tebou kůň stoupá,
šťastnej smích tě honí v cval.

R: + [: můžeš spát, svůj] ^{D7} sen si ^G zdát ... :]

K. T. O.

1. U tří louží stará žába kváká,
 déšť do blatouchů si dělá "kápy-káp",
 kváká na žáby a na mejdan je láká,
 na děsně velkéj mejdan, že jim ulít' čáp.

R: U tří louží, tam já chtěl bych být,
aspoň dvě-tři žáby vedle sebe mít,
vždyť na čápa už nikdo nevěří,
a hlavně v houští, když je příšeří.

2. Ke třem loužím není cesta žádná,
ach, propánajána, jak tam trefit mám,
u nás v bažinách je každá žába zrádná,
tím pádem tady chřadnu jak Robinson sám.

R: + a hlavně v houští, když je příšeří.

Zrádný banjo

K. T. O.

D

1. Slunce pálí jak ďas a za krátkej čas

A7

vzdáš hold suchej švestce,
sem, do žáru skal, psa bys nevyhnal,

D

a tím spíš žádnýho jezdce,
ptáci ani "píp", i čtvernohej můj džíp

G

trávu nechce žrát,

D

než bych tu usnul nudou, i když vím, že trable budou,

A7

D

tak mně nezbejvá, než polku hrát.

G

D7

R: Zas to zrádný banjo ve svejch rukách mám,

G

zas to zrádný banjo šátkem utírám,

C

do dlaní mě pálí tenhle hromskej krám,

G

radši bych ho vzal a do bazaru dal,

D7

G

jenže pak bych tu zůstal sám.

2. Slunce pálí si dál jako horkej tál,

v prstech praskaj' klouby,

je-li pondělí nebo snad úterý,

jó, po tom je mně houby,

kojot hledá tuň, i vestoje můj kůň

klidně zůstal spát,

než bych tu usnul nudou, i když vím, že trable budou,

tak mně nezbejvá, než polku hrát.

R:

R:

Jó, třešně zrály

Waldemar Matuška

- C G C
1. Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
E7 Ami F G7 C G
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
C G C
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
E7 Ami F G7 C G7
sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.
C Ami Dmi G7 C
R: Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
E7 Ami F Dmi G7 C
sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?
2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál,
a moc sa na mne smála, zdálky už se smála,
i zblízka se pak smála a já se taky smál.
- R:
3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střádá,
jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.
- R:
4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál,
ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
moji malou Gracie, a tý jsem srdce dal.
- R:
- 5: Jó, u tý skály dál třešně zrály,
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
E7 Ami F Dmi G7 C G#7 C
sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál.

Kristýnka

G

1.Stejně voní žluté květy šafránu,

D7

jako tvoje jméno, Kristýnko,
stejnou chuť má vítr, co je po ránu,

G

jako tvoje vlasy, Kristýnko,
stejnou barvu, jako mívá oliva

C

mají tvoje oči, Kristýnko,

G

stejně jako nouze mě to bolívá,

D7

G

když ty nejsi se mnou, Kristýnko.

2.Stejnou píseň, jakou tlukou slavici,

tluče tvoje srdce, Kristýnko,

tobě samo nebe slétlo do lící,

jak jsi krásná, moje Kristýnko,

jak je hladké portugalské hedvábí,

hladší je tvá paže, Kristýnko,

žádná jiná na světě mně nevábí,

jí chci jenom Tebe, Kristýnko.

3.Tolik jasu žádná hvězda nemívá,

kolik jeho v tobě, Kristýnko,

tobě snd i v noci světla přibývá,

věnuj mi ho trochu, Kristýnko,

hezčí nežli karafiýt v zahradě,

hezčí je tvůj úsměv, Kristýnko,

mám tě rád a ostatní je nasnadě,

[:chci být navždy s tebou, Kristýnko :]

Láska nebeská

Waldemar Matuška

- F C7 F Gmi7 C7
1. Ach, ta láska nebeská,
D7 G7 C7
ach, ta láska nebeská,
F C7 F
je jak hebké pohlazení,
Bb H7dim
které život v štěstí změnil,
F G7 Gmi7 C7
ach, ta láska nebeská.
- F C7 F Gmi7 C7
2. Bez ní život šťastný není,
D7 G7 C7
bez ní život šťastný není,
F C7 F
a proč lásky políbení,
Bb H#dim
člověk nikdy nedocení,
F Bb A7 D7
ach, ta láska nebeská
Gmi7 C7 F Bb6 F
ach, ta láska nebeská.

Má láska je za velkou louží

Rec. Písničku, kterou Vám zazpívám určitě znáte,
za poslední války si ji zpívali vojáci
na všech frontách. Byla to jedna z těch,
co tu vojnu pomáhaly vyhrát na tý správný
straně bojiště. Je to milá písnička a proto
ji mají rádi lidi na celý zeměkouli, včetně mě.

- D G D
1. Má láska je za velkou louží
 E A
a já tady nechci bejt sám,
D G D
svět bez ní mě mučí a souží
 G A D
tak proč už se nevrací k nám?
- D G A
R. Bůh ví, bůh ví, jó pročpak se nevrací
D
k nám, sem k nám,
D G A D
bůh ví, bůh ví, jó pročpak se nevrací k nám.
2. Jen leť větře nad velkou louží,
k tý nejhezčí holce, co znám
a řekni jí, kdo po ní touží,
a že se má vrátit sem k nám.
R.
3. Spím špatně a dech se mi ouží
a motám se, jak bludnej prám,
má láska, tam za velkou louží,
mi zmizela pánbůh ví kam.
R.
4. Už albatros nad mořem krouží
a loď houká, krk za to dám,
že v přístavu za velkou louží,
už veze mou lásku sem k nám.
- R. Bůh ví, bůh ví, že veze mou lásku
sem k nám, sem k nám,
bůh ví, bůh ví, že veze mou lásku sem k nám.

Mám malý stan

Hudba Bedřich Nikodem, text Zdeněk Borovec

- C7 G7 C7 F C7 F
1. Mám malý stan, mně na nohy táhne snad ze všech stran.
F7 Bb Bbmí
Jen mi řekněte, jak dostanu své dlouhé nohy do stanu,
F C7 Cdim C7
až chladem třást se přestanu, já ze stanu nevstanu.
2. Stan malý mám a nohy tak dlouhé, ach, kam je dám?
Tak se zmítám z rohu do rohu a hledám vhodnou polohu,
F Gmi C7 F
snad uznáte, že nemohu mít nohu v batohu.
- E7 A E7
- R. Ó, prochladlý jsem na kvadrát, takhle už se nedá spát,
A C7
když se vkrádá na má záda mráz, zima a chlad.
3. Mám malý stan, mně na nohy táhne snad ze všech stran,
a tak snívám často o chatě, kde spal bych jako ve vatě,
F Gmi C7 F
kde neničíte jehličí a kam vítr nefičí.

Po starých zámeckých schodech

Hudba i text
Karel Hašler

- G
1. Po starých zámeckých schodech,
Emi A7 D7
po schodech z kamene
[: každý večer panna chodí,
G A7 D7 G D7
za ruku se s hochem vodí, srdce má zmámené. :]
2. Srdce má zmámené láskou
srdce své z mramoru
[: měsíček když večer vchází,
pan Alois ji doprovází po schodech nahoru. :]
3. Po schodech vzhůru ji vodí
do Zlaté uličky,
[: a tam v domku malovaném,
blátem, hlínou slepovaném, dává jí hubičky. :]

Americká lidová, slova Ivo Fišer

G Emi C G
1. Jedu takhle večer stezkou dát stádu k řece pít,
Emi Ami D7
v tom potkám holku hezskou, že jsem až z koně slít'.
G Emi C G
Má kytku žlutejch květů, snad růží co já vím.
Emi Ami D7 G
Znám plno hezkejš ženskejš k světu, ale tahle hraje prim.

R. Kdo si kaziš smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou,
 Emi Ami D7
 dej říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
 G Emi C G
 Ať máš kolták nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
 Emi Ami D7 G
 svoji žlutou růži z Texasu budeš pořád mít už rád.

2. Řekla, že tu žije v ranči jen sama s tátou svým
a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
Tak já se klidně nabíd', že půjdu s ní a rád
a že se dám i zabít, když si to bude přát.

R.

3. Hned si se mnou dala rande a přišla přesně v půl a dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul. Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh' přát, ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.

R.

4. Od těch dob svý stádo koní sem vodím k řece pít
a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít.
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
tak pořád v duchu hledím, tu růži voňavou.

R.

Sbohem, lásko

Waldemar Matuška / Hughes Aufray

1. Ať bylo mně i jí tak šestnáct let,
zeleným údolím jsem si ji ved',
byla krásná, to vím, a já měl strach, jak říct,
když na řasách slzu má velkou jako hrách.
- R: Sbohem, lásko, nech mě jít, nech mě jít, bude klid,
žádněj pláč už nespraví ty můj nohy toulavý,
já tě vážně měl moc rád, co ti víc můžu dát,
nejsem žádněj ideál, nech mě jít zas o dům dál.

2. A tak šel čas, a já se toulám dál,
v kolika údolích jsem takhle stál,
hledal slůvka, co jsou jak hojivej fáč,
bůhví, co jsem to zač, že přináším všem jenom pláč.

R:

Rec: Já nevím, kde se to v člověku bere - ten neklid, co ho tahá
z místa na místo, co ho nenechá, aby byl sám se sebou
spokojený jako většina ostatních, aby se usadil, aby dělal
jenom to, co se má, a říkal jenom to, co se od něj čeká, já
prostě nemůžu zůstat na jednom místě, nemůžu, opravdu, fakt.

R:

Sedm dostavníků

Waldemar Matuška

Emi A G F# Emi A G F# Emi

1. Plání se blíží sedm dostavníků,
stačí jen mávnout, a jeden zastaví,
sveze tě dál za pár slov a díky
ten kočí, co má modrý oči laskavý.

R: Heja heja hou, dlouhá bude cesta,
dlouhá jako píseň, co mě napadá,
heja heja hou, sám když někdy stojím,
sám proti slunci, který právě zapadá.

2. Víím, že se dneska hvězdy nerozsvítí,
neklidní ptáci maj' hlasy laskavý,
vyprahlá tráva už velký deště vítá,
ty deště, co i moje stopy zahladí.

R:

Slavíci z Madridu

Waldemar Matuška

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami

1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

- R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
nechte mě příjemně snít,
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R:

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R:

Tereza

Jiří Suchý

1. Tereza, jediné Tereza, měla by slyšet píseň mou,
ostatní prominou, nestojím o jinou,
jen pro tu jedinou chci tady zpívat píseň svou.

2. Tereza, jediné Tereza, je toho pravou příčinou,
že tady statečně, hrdě a zbytečně,
do větru zpívám píseň svou.

- R. Možná za rok, za dva, že pozná, kdo měl její úsměvy rád.
Láska, že je sladká i hrozná,
když se dostaví nečekaně a jednostranně...

3. Terezo, přečti si Terezo, otázku, kterou v očích mám.
Nápisem tiskacím k tobě se obracím
a ty víš předem, nač se ptám.

- R. Možná, za rok...

Tisíc mil

Hudba H. West, J. Plante, text Ivo
Fischer

1. V nohách mám už tisíc mil,
stopy déšť a vítr smyl,
a můj kůň i já jsme cestou znaveni.
- R1. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
bílej dům, to malý bílý stavení.
2. Je tam stráň a příkřej sráz,
modrá tůň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej dětskej snům.
- R2. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej, známej, bílej dům.
3. V nohách mám už tisíc mil,
teď mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám a ta se ta k nám nemění.
- R1. 4. Kousek dál a já to vím,
uvidím už stoupat dým,
šikmej štít nad střechy ční k nebesům.
- R2.

To všechno vodnes' čas

Waldemar Matuška

1. Když jsem byl chlapec malý, tak se mě vždycky ptali,
zdali bych chtěl pásat stáda krav,
pročpak se mě ptali, když nakonec mě dali
na loď starou a řekli mi: plav!
- R: To všechno vodnes' čas, to všechno vodnes' čas
a hlavu za to dám, že nevrátí se nikdy k nám to,
co všechno vodnes' čas.
2. Naездеjší pouti bylo jest mi plouti
tam, kde v moře vtéká řeky proud,
jel jsem proti proudu, když zřel jsem rodnou hroudu,
pohnutím jsem nemoh' z ní se hnout.
- R:
3. Za nejbližším rohem dal jsem lodi "sbohem",
krásnou holku z ranče jsem si vzal,
a tak v žití shodě já dočkal jsem se koně,
všichni tři tu šťastně žijem dál.
- R:

Tuhle rundu platím já

Waldemar Matuška

- C F C
1. Já u maríny sloužil
C F C
a po mořích se ploužil
C Emi Dmi C
a každej všivej oceán
G7 C
se pro mě v louži zoužil.
- F C G7 C
R. Jó, hó, hó tuhle rundu platím já
F C G7 C
Jó, hó, hó tuhle rundu platím já.
2. Jó - s lodí jménem Bella
co do Šanghaje jela
my rok a půl stáli v Liverpoolu
nalitý jak děla.
3. A jedna mladá treska
moc milá a moc hezká
ta s kytkou v tlamě čeká na mě
možná ještě dneska.
4. Pět let jsem pár svejch oudů
myl jenom v Golfským proudu
snil o slečně než konečně
jsem stoup na rodnou hroudu.
5. Teď mám jen jedno přání
už nechat vandrování
mít hospodu a pro vodu
už nikdy nebejt k mání.
- R. Jó hó hó - tuhle rundu platím já
jó hó hó - tuhle rundu táhneš sám.

Už koníček pádí

text Ivo Fischer

- G7 C G
1. Znáám zem plnou mlíka a buclatejch krav,
D7 G
kde proud řeky stříká na dřevěnej splav.
G7 C G
Mám jediný přání, snům ostruhy dát
D7 G
a pod známou strání zas kuličky hrát.
- R. Už koníček pádí a zůstane stát,
až v tý zemi mládí, kde já žiju rád.
A slunce tam pálí a pořád je máj
a ceny jsou stálý a lidi sed maj.
2. Kde všechno je známý, zvuk tátovejch bot
a buchty mý mámy a natřenej plot.
Z něj barva už prejská, ale mně je to fuk,
já, když se mi stejská, jsem jak malej kluk.
- R.
3. V tý zemi jsou lípy a ve květech med
a u sudů pípy a u piva led.
A okurky v láku a cestovní ruch
a hospod jak máku a holek jak much.
- R. A slunce tam pálí a pořád je máj
a ceny jsou stálý a lidi se maj.
Už koníček pádí a zůstane stát,
až v tý zemi mládí, kde žiju tak rád.

Balada Mexico Kida

Píseň z filmu Limonádový Joe

G
Lá-lá lá-lá-lá lá-lá

G C
1. V Lincolnu loňského roku
G Gmaj7 Ami
Jim Stapleton fáro hrál, že
G C
přitom se serval, tak
A7 Ami7
šerif mu náramky dal.

D7 G C
Do Santa Fé když ho vezl,
G Ami
Jim řekl, ať tak nebo tak,
G C
já natuty vezmu ti roha
Ab7 G Ami G
a budu zas volnej jak pták

G
La-la lá la-la lá

2. Ten večer jsme v Johnnyho baru
srkali černý kafe a
říkali jsme si, jak asi,
baví se Jim v Santa Fe.

Najednou náramná rána,
rozbila lucernu a
v tu ránu v celičkým baru
nastala egyptská tma.

La-la lá la-la lá

3. Na prahu postava stála
a že se hned ochladil vzduch,
to bylo každému jasné,
že to byl nějaký duch.

A v Santa Fé zrovna v ten moment,
říkám jen co o tom vím,
zrovna když oknem bral roha
to nakoupil nebohej Jim.

Kladivo

Text: Ivo Fišer, zpívá Waldemar
Matuška

- G C Ami F G C Ami
1. Bylo by to krásný bejt bleskem nebo bouří,
F G C Ami F G G7
bejt vodou nebo trávou, bejt větrem co vál,
Ami
bejt kladivem v pěstích, bejt jiskřičkou v kouři
F C F C
a kovadlinou bejt a znít a vocelově zvonit,
F C G7 C
ó... to bych si tak přál.
2. Bylo by to krásný bejt zvonem, kterej zpívá
a do nebe si dívá a nebo i dál
a znoví že svítá nebo se stmívá
bejt obyčejenej zvon a znít a vocelově zvonit
ó... to bych si tak přál.
3. Bylo by to krásný bejt v melodii tónem
tím tónem kterej ladí jak hedvábenj šál
tím tónem co ladí a zní pod balkónem
bejt v melodii tón a znít a vocelově zvonit
ó... to bych si tak přál.
4. Bylo by to krásný bejt zvonem kterej zpívá
i kladivem i tónem a bůhví čím dál
a zpívat že svítá anebo se stmívá
a zvučet jako zvon a znít a zpívat dobrým lidem
ó... to bych si tak přál.

Lásko, mně ubývá sil

Hudba a původní text Bowling A
Hal Bynum, český text Michael Janík

A
1. Já sám pozdě večer jsem do sálu vešel,
E
sedl za stůl a uslyšel smích,
Hmí E7 Hmí E7
krásná se zdála a na mne se smála,
Hmí E7 A
já se zeptal, jak říkat jí smím,
jestli chceš, tak mi tykej a jak chceš mi říkej,
A7 D
máš-li touhu, tak líbat mě smíš,
E7
a bílá jak svíce už neřekla více,
A
já se díval, jak sedá si blíž.

2. Pak jsem ho spatřil, on k silákům patřil,
a vzápětí zamířil k nám,
já cítil, jak blednu a dech můj se krátí,
já malý byl a byl jsem sám,
to, co potom se stalo, mě úplně vzalo,
měl začít a právě mě zbít,
však zničil mé plány, řek' namísto rány
slov pár, dodnes slyším je znít.

A D
R: Řekl jí: "Lásko, mně ubývá sil,
A
já říkal si dávno, že bídým jsem byl,
D
já cítil se králem, teď chudák jsem málem
A
a v mlhách se ztrácí můj cíl,"
E7 A
řekl jí: "Lásko, mně ubývá sil."

3. Dál vím, že zmizel jak spadané listí,
ale jeho stín nezmizel s ním,
my dál tu hru hráli a ve dveřích stáli,
i tam s námi stál ten stín,
byla krásná jak nebe, já slyšel sám sebe,
jak si říkám, že nepůjdu dál,
teď nevím nic o ní, jen hlavou se honí
těch slov pár a stín, co tam stál.

R:

Oh, Ruby, nechtěj mi lásku brát

Pavel Bobek /
Mel Tillis

- (C) (F) G7 Dmi
1. Mám naději, že uslyším tvé tiché volání,
C F G
stín už padá na zdi bílé, nic mu nebrání,
Dmi G Dmi
já tuším že jsi hezká, jak bývalas' tolikrát,
C F F/E F/D C
ó, Ruby, nechtěj mi lásku brát.
Dmi C
- R: Já nevymyslel válku, to jen prstem někdo kýv',
Dmi F G
mě učili jen střílet, jenže druhý střelil dřív,
Dmi G Dmi
a nevím sám: je mi přáno živořit či žít,
C F F/E F/D C
ó, Ruby, chci nablízku tě mít.
2. Je zázračné to vědomí, že ještě vůbec bdím.
že tím, co je muž ženě, nemohu ti být, Ruby, já pochopím,
je možná hloupost nesmírná, když odvážím si přát,
ó, Ruby, nechtěj mi lásku brát.
- R: Proč utápíš se do mlhy, snad nechystáš se jít,
a nechápu, proč po létech se zase slyším klít,
jen ruku vztáhnou za tebou, když nemůžu už vstát,
ó, Ruby, nechtěj mi lásku brát,
C F F/E F/D C
ó, Ruby, Ruby, jak žil bych rád ...

Pojď stoupat jak dým

Pavel Bobek

G C
/: Pojď stoupat jak dým,
D G C G
až tam, kam jen ptáci mohou :/

D
Plout po nebi jen,
G
výškou být opojen
D
jen své sny si můžeš vzít
G C G
tam kde vládne mír a klid.

Pojď.

Plout po nebi jen,
výškou být opojen
jako dým z mé dýmky nebem pluj
za sebou nech zemi a smutek svůj.

Pojď.

Ved' mě dál, cesto má

Pavel Bobek / John Denver, Danoff,
Niverty

1. G Emi
Někde v dálce cesty končí,
 D C G
každá prý však cíl svůj skrývá,
 Emi
někde v dálce každá má svůj cíl,
D C G
ať je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.

 G D Emi C
R: Ved' mě dál, cesto má, ved' mě dál, vždyť i já
 G D C G
tam, kde končíš, chtěl bych dojít, ved' mě dál, cesto má.

2. Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

R:

 Emi D G
*: Pak na patník poslední napíšu křídou
 C G D
jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
 Emi F
písně své, co mi v kapsách zbydou,
 C G D D7
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

 G D G
R: + [: ved' mě dál, cesto má ... :]

Frankie Dlouhán

Hudba Glen Cambell, slova Jan Nedvěď

1.Kolik je smutného, když mraky černé jdou
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl
za čas odletěl, každý zapomněl.

R.Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,
po státech toulal se jen sám a že byl veselej,
tak každej měl ho rád,
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál
a každej, kdo s ním chvílku byl,
tak dlouho se pak smál.

2.Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát
a když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

R.Měl kapsu prázdnou

3.Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše klidně spí,
Bůh ví jak, za co tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

R.Měl kapsu prázdnou

Hráz

Nedvědi

- G Gmaj7/F# Emi
1. Stál tam na stráni dům, v něm židle a stůl,
G Ami
pár kůží a krb, co dřevo z něj voní,
D7
s jarem, když máj rozdá barvy svý,
G D7
tu sosna krásná nad chajdou se skloní,
G Gmaj7/F# Emi
a říčka, když stříbrným hávem se přikryje s ránem,
G E
svý ahoj jí dáš a pak je tu den,
C Emi
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
D7 G D7
svět s ním, svět s ním.
2. Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš
a koruny stromů tě uvítaj' rosou,
víš, že času je dost, to znáš,
a možná potkáš někde dívku bosou,
po slůvkách, který se říkaj', po dnech něžných stisků
vás uvítá chajda a pak je tu den,
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním.
3. Však náhle volání táhlé ti přeruší snění
a oznámí všem: je poslední den,
voda zaplaví údolí,
sosnu, chajdu, pohled zabolí,
ta hráz je potřebná všem, však zabíjí den,
co nosil tě v náručí romantickém,
zazní údolím bolest tvá, ta bolest ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním ...

Jarní tání

Nedvědi

1. Když první tání cestu sněhu zkříží
a nad ledem se voda objeví,
voňavá zem se sněhem tiše plíží,
tak nějak líp si balím, proč, bůhví.
- R. Přišel čas slunce, zrození a tratí,
na kterejch potkáš kluky ze všech stran,
[: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,
oživne kemp, jaro, vítej k nám. :]
2. Kdo ví, jak voní země, když se budí,
pocit má vždy, jak zrodil by se sám,
jaro je lék na řeči, co nás nudí,
na lidi, co chtěj' zkazit život nám.
R.
3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo,
srdce těch pánů, co je jim vše fuk,
pak bych měl naději, že i příští jaro
bude má země zdravá jako buk.
R.
+ oživne kemp, jaro, vítej k nám ...

Kamarád

Nedvědi

- D
1. Měsíc cestou svojí nad řekou když hvězdy provází,
každej kamarád si s kytarou svý tóny nachází,
G D
lajlalaj ...,
A A+ D
jdeme spolu cestou dál, aby oheň věčný kamarádství plál.
D G A Hmi A D G A Hmi A D
R: Lajlalaj ...
2. Někde v dálce život probouzí se, jinej umírá,
ještě dneska patnáct let ti bije, zejtra šedesát,
lajlalaj ...,
každou vteřinu se usmívej a v duši pláč a smutek ukrývej.
R: Lajlalaj ...
3. A když vlasy tvoje šediví, tvá píseň utichá,
můžeš s klidem říct svý poctivý jen "ahoj" do ticha,
lajlalaj ...,
přijdou tuláci ti sbohem dát, pak šepem řeknou: byl to kamarád.
R:

Kytka

Nedvědi

- D G D
1. Otvírám lásku na stránce "rád",
A D
přišel jsem, milá má, něco ti dát,
G D
zeptat se, co děláš a jakej byl den,
A D
pohladit tvář, tu kytku si vem.
D G D
R: Ty jsi tak jiná, tak jiná, kdo ví,
A D
jestli má touha tě neporaní,
G D
ty jsi tak jiná, pojď, ruku mi dej,
A D
s tebou je celej svět jak vyměněnej.
2. Sedíme tu spolu a slova si jdou,
propletený prsty leží na kolenou,
oči jako čert a malinkej nos,
ze všech je nejhezčí, tiše, už dost.
R:

Na kameni kámen

Nedvědi

- C
1. Jako suchej, starej strom,
Fmaj7
jako všeničící hrom,
C
jak v poli tráva
Fmaj7
připadá mi ten náš svět, plnej řečí,
Ami G C
a čím víc, tím líp se mám.
- Fmaj7
R: Budem o něco se rvát,
Ami G
až tu nezůstane stát
C
na kameni kámen,
Fmaj7
a jestli není žádnéj Bůh,
Ami G
tak nás vezme země - vzduch,
C
no, a potom amen.
2. A to všechno proto jen,
že pár pánů chce mít den
bohatší králů,
přes všechna slova, co z nich jdou,
hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.
R:
3. Možná jen se mi to zdá,
a po těžký noci přijde,
přijde hezký ráno,
jaký bude, nevím sám,
taký jsem si zvyk' na všechno kolem nás.
R:
- C Fmaj7 Ami G C
Laj la laj ...

Ptáčata

Hudba i text Jan Nedvěď

- G
1. Na kolejích stála, za uchem květ,
vlasý trávou zavázaný,
C G
s kytarou na zádech, strun už jen pět,
D7 G
hezký oči uplakaný.

G
Opuštěnejch ptáčat plnej je svět,
hnízda hledaj, neví, co dál.
C G
Vyšlápli jsme ránem a v neděli zpět,
D7 G
za týden jsem u trati stál.

- C G
R. Viš, holky těžký to maj,
Ami C G
viš, holky těžký to maj.

2. Říkal jsem jí štístko zatoulaný,
vždycky smála se a začala hrát,
o potocích, trávě a o znameních,
co lidi uměj ze zloby dát.
R.

Růže z papíru

Nedvědi

- Dmi E7 Gmi
1. Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám, nemám klid,
Ami Dmi
hlava třeští, asi tě mám rád,
E7 Gmi
stále někdo říká: vzbud' se, věčně trhá nit,
Ami Dmi
studenou sprchu měl bych si dát.

D7 Gmi
R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
C7 F A7
dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já,
Dmi Gmi
v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,
Ami Dmi
že nebe modrý ještě smysl má.

2. Přines' jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,
tak jsem asi jinej, teď to víš,
možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať,
třeba z ní mou lásku vytušíš.

Dmi E7 Gmi Ami Dmi E7 Gmi Ami Dmi
R:
R:

Stánky

Hudba i text Jan Nedvěd

G C
1. U stánků na levnou krásu
G Cmi
postávaj a smějou se času,
G D7 G
s cigaretou a holčkou, co nemá kam jít.
C G
Skleniček pár a pár tahů z trávy, uteče den,
C G
jak večerní zprávy, neuměj žít
D7 G
a bouřej se a neposlouchaj.

C D7
R. Jen zahlídli svět, maj' na duši vrásky,
G Cmi
tak málo je, málo je lásky,
G D7 G
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

2. U stánků na levnou krásu
postávaj a ze slov a hlasů poznávám,
jak málo jsme jim stačili dát.

R.

R.

Tulácký ráno

Hudba i text Jan Nedvěd

- Ami
1. Posvátný je mi každý ráno,
Emi Ami
když ze sna budí šumící les,
a když se zvedám s písničkou známou
Emi Ami
a přezky chřestí o skalnatou mez.
- Ami
- R. Tulácký ráno na kemp se snáší,
F G C
za chvíli půjdem toulat se dál
Ami
a vodou z říčky oheň se zhasí,
F G Ami
tak zase půjdem toulat se dál.
2. Posvátný je mi každý večer,
když oči k ohni vždy vrací se zpět.
Tam mnohý z pánů měl by se kouknout,
a hned by viděl, jaký chcem svět.
- R.
3. Posvátný je mi každé slovo,
když lesní moudrost a přírodu znáš.
Bobříků sílu a odvahu touhy,
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?
- R.

Valčíček

Hudba i slova Jan Nedvěd

- G D
- R. Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,
D7 G
ať ti každéj den připomíná,
G7 C G
/:toho, kdo je tvůj, či ty jsi a kdo má rád
D G
ať ti každéj den připomíná:/
D
1. Kluka jako ty hledám už spoustu let,
D7 G
takový trošku trhlý mí já,
G7 C G
dej mi ruku, pojď, půjdeme šlapat náš svět,
D G
i když obrovskou práci to dá.
- R. Tuhle písničku
2. Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádněj ideál,
hlavně, co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
to je pouto, co vede nás dál.
- R. Tuhle písničku

Hudsonský šífy

Wabi Daněk

- Ami C
1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený
G Ami
jako já, jó, jako já,
G
kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla šířený,
Ami G Ami G G# Ami
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
2. Ten, kdo nepřekládál uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- F Ami
R: Ahoj, páru tam hoď,
G Ami
ať do pekla se dříve dohrabem,
G G# Ami G G# Ami
johoho, johoho.
3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků
jako já, jó, jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
málo zná, málo zná,
kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
R:
5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad
jako já, jó, jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jó, jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě prima kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
R: + johoho ...

Mávej

Wabi Daněk

E E7
R: Mávej, mávej, mávej, mávej, mávej, mávej jen,
A E
nic nepomůže, že tu stojíš sama skoro celej den,
H7 A E A E
tak jen si mávej, mávej, mávej, mávej a dávej sbohem.

A
1. Jó, nemáš, holka, páru, jakej pocit mám,
E
když prásknu do kočáru a rukou zamávám
H7
a cesta už mě zdraví a říká mi "těpic",
E H7 E
tak tohle je to pravý, jó, já už nechci víc.

R:

2. Jó, prošlapaný boty, pingl, tulácká hůl
a na jazyku noty a pod pažema sůl
a cesta, která mluví a říká: jenom pluj,
a žlutý pero žlúví, jó, to je život můj.

H7 A E A E
R: + tak jen si mávej, mávej, mávej, mávej a dávej sbohem ...

Rosa na kolejích

Wabi Daněk

- C F6 F#6 G6 C
1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
F6 F#6 G6 C
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
F6 G6 Ami Cdim
přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
F6 F#6 G6 C
podivnej pták, pták nebo mrak.
- F6 G6 F6 C
R: Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,
F6 G6 F6 C
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
F6 G6 F6 C
telegrafní dráty hrajou ti už léta
F6 F#6 G6 F#6 F6 C
to nekonečně dlouhý monotónní blues,
F6 F#6 G6 F6 F#6 C
je ráno, je ráno, /:nohama stíráš rosu na kolejích:/.
2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

R:

Průšvihovej den

Samson

G Ami7
1. To ráno jsem trochu zaspal a pak v zámku zlomil klíč,
G
mám den, průšvihovej den,
Ami7
takže než jsem z domu vypad', jedenáctá byla pryč,
G
prostě hroznej smolař jsem,
Ami7 D7
a než mi stopnul auták, to byl dlouhej čas,
G F E7
jel pomalu jak hlemýžď, no že prej nikam nemusí,
Ami7 D7
pak slabý kafe v motorestu, vem to řas,
C A7 D7
a nákladák, co, místo aby jel, spíš jenom rámusí.

G Ami7
R: Mám den, průšvihovej den,
C D7
i autobus mi ráno roha vzal, když jsem k tobě jel,
G Ami7
čert vem, jízdní řády vem,
C D7 G
pak na stopu jsem promok' jako pes, průšvihovej den.

2. Ve tři jsem tě doma hledal, no, a tys tam nebyla,
mám den, průšvihovej den,
napsal vzkaz a na dveře ho za kukátko zastrčil,
třeba jsi šla jenom ven,
že čekám do půl šestý, pak mi jede vlak,
na nádraží v restauraci, tam, co nejsou ubrusy,
a když jsi přišla, deset minut zbylo pak,
abys mi řekla, že už jezdit nemusím.

C D7 G
R: + pak na stopu jsem promok' jako pes, průšvihovej den ...

Až to se mnu sekne

Jarek Nohavica / Pavel Dobeš

- Ami E7 Ami
1. Až obuju si rano černe papirove boty,
C G C
až i moja stara pochopi, že nejdu do roboty,
Dmi
až vyjde dluhy pruvod smutečních hostu
Ami
na Slezsku Ostravu od Sikorova mostu,
E7 Ami
až to se mnu sekne, to bude pěkne,
F Ami E7 Ami
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
2. Aby všeckym bylo jasne, že mě lidi měli radi,
ať je gulaš silny, baby smutne, muzika ať ladi,
bo jak sem nesnašel šledryjan ve výrobě,
nebudu ho trpět, ani co sem v hrobě,
to bude pěkne,
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
3. S někerym to seka, že až nevíš, co se robí,
jestli pomohla by deka nebo teplo mlade roby,
kdybych si moh' vybrat, chtěl bych hned a honem,
ať to se mnu šlahne tajak se starým Magdonem,
to bude pěkne,
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
4. Jedine, co nevím: jestli Startku nebo Spartu,
bo bych tam nahoře v nebi nerad trhal partu,
na každý pad s sebu беру bandasku s rumem,
bo rum nemuže uškodit, když pije se s rozumem,
to bude pěkne,
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
5. Já vím, že, Bože, nejsi, ale kdybys třeba byl, tak
hoď mě na cimru, kde leží stary Lojza Miltag,
s Lojzu chodili sme do Orlove na zakladni školu,
farali sme dolu, tak už doklepem to spolu,
až to se mnu sekne,
pěkne, to bude pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
6. Až obuju si rano černe papirove boty,
až i moja stara pochopi, že nejdu do roboty,
kdybych, co chtěl, dělal, všechno malo platne,
mohlo to byt horši, nebylo to špatne,
až to se mnu sekne,
F
kdybych, co chtěl, dělal, všechno malo platne,
Ami E7
mohlo to byt horši, nebylo to špatne,
F Ami E7 Ami F Ami E7 Ami
až to se mnu ... na na na ...

Dokud se zpívá

Jarek Nohavica

- C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G
1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G
včera jsem nespál a ani dnes nespočinu,
F G C Ami G
svatý Medard, můj patron, tuka si na čelo,
F G F G C Emi Dmi7 G
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?",
a z veliké dálky do uší mi zaznělo,
[: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :]

Hlídač krav

Jarek Nohavica

- C
1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:
"Dobře se uč a jez chytrou kaši,
F G C
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,
takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,"
F G C
já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."
- C
R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany a mýt se v lavoře,
F G C
od rána po celý den zpívat si jen,
F G C
zpívat si: pam pam pam ...
2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.
R:
3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.
R:

Jdou po mně, jdou

Jarek Nohavica

1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
[: pak jednou v létě řek' jsem si: ať,
svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :]
2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
[: zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :]
- R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na každém rohu mají fotku mou,
kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
tma jako v pytli je v celách Sing-sing.
3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudičká vdova mi nabídla byt,
[: jó, byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :]
4. Však půl roku nato řekla mi: "Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
[: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"
tak jsem na cestě a chudý jak veš. :]
- R:
5. Klenotník Smith mi do očí lhal,
dvě facky slíz' a dal, vše mi dal,
[: a pak jsem vzal nohy na ramena,
ten, kdo nemá vlohy, nic neznamená. :]
6. Teď ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se žen,
[: jó, kladou mi pastí a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek. :]
- R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

Když mě brali za vojáka

Hudba i text Jaromír Nohavica

- Ami C G C
1.Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
Dmi Ami
vypadal jsem jako blbec,
E F G C G
jak ti všichni dokola, la, la, la,
Ami E Ami
jak ti všichni dokola.
- 2.Zavřeli mě do kasáren, začali mě učití,
jak mám správný voják býti
a svou zemi chrániti, ti, ti, ti,
a svou zemi chrániti.
- 3.Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
vzpomněl jsem si na svou milou,
krásně jsem si zabulil, lil, lil, lil,
krásně jsem si zabulil.
- 4.Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil,
tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,
tak nebylo z toho nic.
- 5.Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
protože mladá holka lásku potřebuje
a tak si k lásce pomohla, la, la, la,
a tak si k lásce pomohla.
- 6.Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,
řek jí, že má zrovna volný kvartýr,
tak se sbalit nechala, la, la, la,
tak se sbalit nechala.
- 7.Co je komu do vojáka, když ho holka zradila,
nashledanou pane Fráňo Šrámku,
písnička už skončila, la, la, la,
jakkak se vám líbila, la, la, la,
nic moc extra nebyla.

Pijte vodu

Jarek Nohavica

C
R: [: Pijte vodu, pijte pitnou vodu,
G C
pijte vodu a nepijte rum! :]

C
1. Jeden smutný ajznboňák
G C
pil na pátém nástupišti ajrkoňák,
C
huba se mu slepila
G C
a diesellokomotiva ho zabila.

R:
2. V rodině u Becherů
pijou becherovku přímo ze džberů,
proto všichni Plíhali a Becheři
mají trable s játrama a páteří.

R:
3. Pil som vodu značky Gorbačov
a potom povedal som všeličo a voľačo,
vyfásol som za to tri roky,
teraz pijem chlórované patoky.

R:
4. Jesteś my chłopci z Warszawy,
chodime pociagem za robotou do Ostravy,
štery litry vodka i mnůžstvo piv,
bardzo fajny kolektiv.

R:
5. Jedna paní v Americe
ztrapnila se převelice,
vypila na ex rum,
poblila jim Bílý dům.

R:

Pochod marodů

Jarek Nohavica

- Dmi F C Bb Dmi
1. Krabička cigaret a do kafe rum, rum, rum,
F C Bb Dmi
dvě vodky a fernet a teď, doktore, čum, čum, čum,
Gmi Bb Dmi Gmi Bb A
chrapot v hrudním koši, no to je zážitek,
Dmi F C Bb Dmi
my jsme kámoši řidičů sanitek, -tek, -tek.
2. Měli jsme ledviny, ale už jsou nadranc, -dranc, -dranc,
i tělní dutiny už ztratily glanc, glanc, glanc,
u srdce divný zvuk, co je to, nemám šajn,
je to vlastně fuk, žijem fajn, žijem fajn, fajn, fajn.
- Dmi F C F
R: Cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
Gmi Dmi A Dmi
tuberkulóza - jó, to je naše!
F C F
neuróza, skleróza, ohnutá záda,
Gmi Dmi A Dmi
paradentóza, no to je paráda!
Gmi Dmi C F
Jsme slabí na těle, ale silní na duchu,
Gmi Dmi A Dmi
žijem vesele, juchuchuchuchu!
3. Už kolem nás chodí pepka mrtvice, -ce, -ce,
tak pozor, marodí, je zlá velice, -ce, -ce,
zná naše adresy a je to čiperka,
koho chce, najde si, ten natáhne perka, -rka, -rka.
4. Zítra nás odvezou, bude veselo, -lo, -lo,
medici vylezou na naše tělo, -lo, -lo,
budou nám řezati ty naše vnitřnosti
a přitom zpívati ze samé radosti, -sti, -sti.
- R: Zpívati: cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
tuberkulóza, hele, já jsem to našel!
Neuróza, skleróza, křivíčná záda,
paradentóza, no to je paráda!
Byli slabí na těle, ale silní na duchu,
žili vesele, než měli poruchu.

Tři čuníci

Jarek Nohavica

- C
1. V řadě za sebou tři čuníci jdou,
Ami
tápají si v blátě cestou-necestou,
Dmi G
kufry nemají, cestu neznají,
Dmi G
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...
2. Auta jezdí tam, nákladáky sem,
tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,
ušima bimbají, žito křoupají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...
3. Levá, pravá - teď!, přední, zadní - už!,
tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,
lidé zírají, důvod neznají,
proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají: uí uí uí ...
4. Když kopýtko pálí, když jim dojde dech,
sednou ke studánce na vysoký břeh,
ušima bimbají, kopýtko máchají,
chvilinku si odpočinou, a pak dál se vydají: uí uí uí ...
5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,
k sobě přitisknou se čumák na čumák,
blesky bleskají, kapky pleskají,
oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají: uí uí uí ...
6. Za tu spoustu let, co je světem svět,
přešli zeměkouli třikrát tam a zpět
v řadě za sebou, hele, támhle jdou,
pojdme s nima zazpívat si jejich píseň veselou: uí uí uí ...

Hlásná Třebáň

Ivan Mládek

D F#mi
Hlásná Třebáň je krásná
Emi A7
a proto ke svý Máně do Třebáně
D
často jezdit hledím.
F#mi
Hlásná Třebáň je krásná,
Emi A7 D
u Máni v Třebáni si prostě lebedím.

G D
Dole u Berounky roste kapradí,
Emi A7 D
komáři že koušou to nám nevadí.
G D
Máňu u řeky když večer objímám
E7 A7
tak bodání hmyzu vůbec nevnímám.

D F#mi
Hlásná Třebáň je krásná
Emi A7
a proto ke svý Máně do Třebáně
D
často jezdit hledím.
F#mi
Hlásná Třebáň je krásná,
Emi A7 D
u Máni v Třebáni si prostě lebedím.

Jez

Ivan Mládek

1. Na vodu už jezdím jenom s Vendou, s Vendou,
do kanoe nevlezu už s Bendou, s Bendou,
Hmí E7 A F#7
Jenda Benda nemožný je zadák,
H7 E7
nemá vlohy a je laj-, laj-, lajdák,
A F#7
von ví, že šumí les, že kvete bílý bez,
H7 E7
že v dáli hárá pes, že vysouší se mez
A F#7
a že mostem cloumá rez, že říčka jde skrz ves,
H7 F7 E7 A
ale nevšimne si, že se blíží jez, jez, jez.
2. Jel jsem tuhle Ohři s Jendou Bendou, Bendou,
proč já, houska, nejel radši s Vendou, Vendou,
Jenda Benda sjel na vodu mělkou,
spáchal v lodi díru vel-, vel-, velkou,
já měl náladu zlou, von zničil keňu mou,
už nikdy, houpy hou, s ní nepopluji mhou,
tedy šetřím na novou, na laminátovou,
už ji chci mít v létě na dovolenou, -nou, -nou.

Jožin z bažin

Ivan Mládek

Ami E Ami
1. Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,
E Ami
spěchám proto, riskuji, projíždím přes Moravu.
G7 C G7 C E
Řadí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
Ami E Ami G7
žere hlavně Pražáky a jmenuje se Jožin.

C G7
R: Jožin z bažin močálem se plíží,
C
Jožin z bažin k vesnici se blíží,
G7
Jožin z bažin už si zuby brousí,
C
Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
F C G C
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
F C G C E
platí jen a pouze práškovací letadlo.

2. Projížděl jsem Moravou směrem na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
"Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!"

R:

3. Říkám:"Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček."
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

R: Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin dostal se na kámen,
Jožin z bažin - tady je s ním amen!
Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho,
dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

Medvědi nevědí

Ivan Mládek

- Ami Dmi Ami E
1. Medvědi nevědí, že tůristi nemaj' zbraně,
Ami Dmi Ami E Ami E Ami
až jednou procitnou, počíhají si někde na ně.
2. Výpravě v doubravě malý grizly ukáže se,
tůristé zajisté rozutíkají se po lese.
- G C
R: Na pěšině zbydou po nich tranzistoráky
G C
a dívčí dřeváky a drahé foťáky,
G C C7
medvědi je v městě vymění za zlatáky,
F Fdim C Ami Dmi G C
za ty si koupí maliny, med, a slané buráky.

Prachovské skály

Ivan Mládek

Dmi
1. Zavři svoje oči Hano
A7 Dmi D7
rozvázalo se ti lano.
Gmi
Padej trochu doprava,
D7 Gmi E7
pod námi jde výprava.
A7 Dmi
Buch, tentokrát to dobře dopadlo.
E7 A7
Sehrálas jen turistům
Gmi A7 Dmi C7
hrozné divadlo.

F
Co bychom se báli
C7
na Prachovské skály,
G7 C7 F C
dudlaj, dudlaj, dá.
F
Do českého ráje
C7
cesta příjemná je,
G7 C7 F F7
dudlaj, dudlaj, dá.

Dmi
2. Je mi podezřelý Hano
A7 Dmi D7
že ti povolilo lano.
Gmi
Že jsi něco vypila?
D7 Gmi E7
Málem jsi se zabila!
A7 Dmi
Ach, dříve, než tě vezmu do věží
E7 A7
foukneš si do balónku,
Gmi A7 Dmi C7
on tě prověří.

B F D7
Horolezci, horolezkyně, horolezčata
G7 C7
nelezte na skálu co je hodně
špičatá.
F
Spadnete do písku
C7
a svou rodnou vísku
nespatříte více,
G7 C7 F
dudlaj dá.

Holubí dům

Hudba J. Uhlíř, slova E. Synek

Ami G F E Ami
1. Zpívám ptákům a zvláště holubům,
G F E Ami
stával v údolí mém starý dům,
C G C G C
ptáků houf zalétal ke krovům,
Ami G F E Ami
měl jsem rád holubích křídel šum.

Vlídna dívka jim házela hrách,
mávání perutí víří prach,
ptáci krouží a neznají strach,
měl jsem rád starý dům, jeho práh.

Dmi G7 C Ami
R. Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví?
Dmi G7 C
Míval stáj roubenou, bílý štít.
Dmi G7 C Ami
Kde je dům holubí a ta dívka, kde spí,
Dmi E Ami D Ami
vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít.

2. Sdílný déšť vypráví okapům,
bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým střevícům,
neslyšíš holubích křídel šum.

Nabízej úplatou cokoli,
nepojíš cukrových homolí,
můžeš mít třeba zrak sokolí,
nespatříš ztracené údolí.

R. Hledám dům holubí,

Hvězdičko blýskavá

Hudba Petr Novák, text Eduard Krečmar

1. GD
Hrozně ráda máš ten krám tam v přízemí.
GD
Proč já blázen jsem tam byl a chtěl tě mít?
CD
Z velkých fotek a malých roliček tvých
G
já znal tvůj smích.
- GD
A ten úsměv dvouřadý jsem chtěl mít sám,
GD
byl jsem pryč z té záhady, že tě vážně mám.
CD
Žil jsem s tebou od těch dob několikrát,
G
mám a nemám tě rád.
- CmajG
R. Hvězdičko blýskavá, mám život svázaný s tvým.
CmajG
Těžko tě získávám, lehko tě ztrácím, já vím.
AmiG
Jak mám spát, co s tím?
AmiG
Jak mám žít a s kým?
2. Dál se vrhat za tebou, to nic nezmění,
úděl bumerangů dvou je míjení,
tak tě míjím, ať tě někdo lepší má,
jen ať v tom nejedu já.
- Ze tvé krásy chladných stěn šel někdy mráz,
mohla's mít sto známých jmen a já se třás,
ale štěstí jsem dostal víc, než kdy dřív,
už nechod', zas bych kýv.
- R.
R.

Náhrobní kámen

Hudba P.Novák, text I.Plicka

- G Emi G A
1. Když půjdeš po cestě, kde růže vadnou,
- G C G
- kde rostou stromy bez listí,
- Emi G A G
- tak vyjdeš na místo, kde tvý slzy spadnou na hrob,
- C G
- co nikdo nečistí.
2. Jen starej rozbitej náhrobní kámen
řekne ti, kdo nemoh už dál.
Tak sepní ruce svý a zašeptej ámen,
ať jsi tulák nebo král.
- Rec. Dřív děvče chodilo s kyticí růží,
rozdávat lidem štěstí a svůj smích.
Oči jí maloval sám Bůh černou tuší,
pod jejím krokem tál sníh.
3. Všem lidem dávala náručí plnou,
sázela kytky podél cest.
Jednou však zmizela a jako když utne,
přestaly růže náhle kvést.
4. Pak jsem jí uviděl, ubohou vílu,
na zvadlých květech věčně snít.
Všem lidem rozdala svou lásku a sílu,
že sama dál nemohla žít.
5. Tak jsem jí postavil náhrobní kámen
a čerstvé růže jsem tam dal.
Pak jsem se pomodlil a zašeptal ámen
a svoji píseň jsem jí hrál.

Povídej

Hudba Petr Novák, text Ivo Plicka

1. Povídej, jestli tě má hodně rád víc než já,
jestli když večer jdeš spát ti polibek dá,
tak jako já, to už je dávno tak povídej, hej povídej.
2. Povídej, nechal tě být, vždyť měl tě tak rád,
nebo's ho nechala jít, když šel k jiné spát,
tak jako mě, to už je dávno, tak povídej, hej povídej.
- R. Povídej, jestli se ti po mně stýská, když večer jdeš spát,
jestli, když večer se blýská, nepřestala ses bát
3. Povídej, ne já se nevrátím, jdi domů spát.
Svou lásku ti vyplatím, víc nemůžu dát,
jak jsem dal dřív to už je dávno, tak povídej, hej povídej.
Povídej, povídej, povídej.

Jako kotě si příst

Jiří Grossman

- C F C
1. Měsíc snílek stoupá nad skalou
G
a zpívá si svou píseň pomalou,
C F
je podobná té co jsem složil sám,
G C
tak poslouchej a nehleď k hodinám.
- C F C
R. Jako kotě si příst a víčka mít zavřená únavou,
D7 G
málo je míst, kde staré lásky naráz uplavou,
C F
jedním z nich je náruč tvá a tudíž máš už znát,
C G C F C G
že jako kotě si příst a víčka mít zavřená chtěl bych rád.
2. Dnešní noc je stokrát ztřeštěná
a doznám, že jsem šťastný, že tě mám,
už vítr vlahý stopy bázně svál,
tak můžu říct, co léta jsem si přál.
R.
3. Nevyznám se příliš v lichotkách,
a občas se tak stydím, že bych plách',
za blízký strom se ukryl a pak vím,
že bych šeptal, ovšem hlasem dunivým:
R.
- C F C F C F C F
*: Tap ta da ...

Pastevecká

Miroslav Šimek & Jiří Grossman

Ami E
Popásal jsem letos ovce ovčákem mi svěřené,
Dmi Ami E Ami
a to přímo na vozovce nepořádně změřené,
E
a tak, díky nedbalosti, když kol auto přejelo,
Dmi Ami E Ami
zbyly z ovcí jenom kosti, což se státi nemělo.
Dmi Ami E
Vtom se přihnal ovčák Láda s vousiskem rozevlátým:
Ami E Ami
"Za to, žes' mi zničil stáda, já tě, chlape, umlátím!"

"Nemlať ty mě, ovčák, eště, eště jsem nic neužil,
jenom jedno měl jsem děvče, a ty mě chceš bacit včil!"
"Ej, tam na vrcholku kopce strašlivě to zebe,
když nemám na kožuch ovce, udělám ho z tebe!"

Boty proti lásce

orig. Lee Hazlewood, český text E.
Krečmar

F7
1. Zas mi říkal, že má něco pro mne,
a to něco, to prý láska je.
Bb7
Já však nechci žádnou lásku v domě,
F7
přináší jen žal a vydaje.
Ab F Ab F
Mám proti lásce boty, ty chrání paní svou,
Ab
ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou.

2. Žiju sama díky těmto botám,
žiju sama zásluhou těch bot,
často sice klukům hlavy motám,
botám ale city nejsou vhod.
V těch botách ráda šlapu, zvlášť po lásce nás dvou,
ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou.

3. Tyhle boty nosím někde v duši,
někde v duši, ne však na nohou.
Jsou tam dole, kde mi srdce buší,
od bušení mu však pomohou.
V těch botách ráda šlapu a to se mi prý mstí,
prý v těchto botách jdu a tak si šlapu po štěstí.
Rec.: Pozor, boty! Pochodem vchod!

basfigura E7
-----	-----	-----	-----	----
-----	-----	-----	-----	----
-----	-----	-----	-----	----
-7-7-6-6-	-5-5-4-4-	-3-3-2-2-	-1-0-----	----
-----	-----	-----	-----4-3-2-1-	-0--

Roň slzy

Yvonne Přenosilová

C H7 C C7
1. Roň slzy, už brzy ozáří lampa dvůr
Dmi G C G G7
a zapoví nám tu stát a být.

2. Jen chvíli tma sílí, když den jí řekne čau
a odchází za dům se skrýt.

Rec: Roň slzy, už brzy ozáří lampa dvůr,
na kterém se šepčí, jen pavlač nahoře zůstane temná,
tam budu tiše stát, až dole cvakne klika dveří.

3. Skloň šíji, čas míjí chci znát už jen tvůj pláč,
tak neváhej, vždyť musíš zas jít.

4. Roň slzy, už brzy ozáří lampa dvůr,
a zapoví co, kdo to ví, no snít.

Clementaine

Suchý + Šlitr

- C A7 Dmi
1. Byla krásná, byla milá, byla chytrá, zkrátka fajn.
G7 C G7 C
Na zahrádce něco ryla, říkali jí Clementaine.
2. Kolik má prej nápadníků, o tom nemá nikdo šajn.
Podávaj si u ní kliku, každej by chtěl Clementaine.
3. Jednou ráno přišel jeden, napůl Ábel, napůl Kain,
napůl peklo, napůl Eden, začal svádět Clementaine.
4. Tělo rovný měl jak lajna, nejrovnější ze všech lajn,
a tak vznikla láska tajná mezi ní a Clementaine.
5. Když je radost, přijde smutek, zmizí vše, co bylo fajn.
Její darling od ní utek, zbyla sama Clementaine.
6. Jednou přišel pozdrav z Vídně, junge Frauen, alter Wein,
jinak se mám celkem bídňě, žij si blaze Clementaine.
7. Do duše jí padla tíseň, tak se vrhla na kokain.
A tím končí nejen píseň, ale taky Clementaine.

Honky tonky blues

Hudba Jiří Šlitr, text Jiří Suchý

D
Každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,
G7 D
každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,
A7 G7 D G7 D
honky tonk, honky tonk, honky tonky blues.

F#7 Hmi F#7 Hmi
Nikomu v domě nevadí, že to piáno neladí,
E Edim E7 A7
když hraje Jack, jak už jsem řek, svý honky tonky blues.

Kočka na okně

Hudba J. Šlitr, text J. Suchý

C C#dim G E7 Ami D7 G
La-la-la-lá-la-la, la-la-la-lá-la-la, la-la-la-la-lá-la.

G
Na okně seděla kočka, byl horký letní den,
D7

na okně seděla kočka a koukala se ven,

byl horký letní den a kdekdo chodil bos,
G G#dim D7

na okně seděla kočka, venku zpíval kos.

G Hmi E
Byl horký letní den a celý svět se smál
Ami D7

a mně veselý sen se pod jabloní zdál,
G E7

a celý svět se smál, vidím to jako dnes,
Ami E Ami D7 G

na okně seděla kočka a venku štěkal pes.

Malé kotě

Jiří Suchý a Jiří Šlitr

D Hmi Emi A7 D Hmi Emi A7
Malé kotě mňau, mňau, spalo v botě mňau, mňau,
D Hmi Emi A7 D G D G D
nehas, co tě mňau, mňau, ne-pá, ne-pá-lí.

My jsme kotě mňau, mňau, spáti v botě mňau, mňau,
po robotě mňau, mňau, necha, nechali.

A7 D
To, co kotě poví ti jedním pohledem,
A7 D A7
to my ani slovy povědět nesvedem.

D Hmi Emi A7 D Hmi Emi A7
Věz, že kotě mňau, mňau, co spí v botě, mňau, mňau,
D Hmi Emi A7 D G D G D
to tě potě mňau, mňau, po-tě, po-tě-ší.

C F C G7
R: Hoši a děvčata, pěstujte kotata,
C F C G7 C
země je kulatá a místa je tu dost.
C F C G7
Kotě je solidní, nervy vám uklidní,
C F C G7 C
nebuďte nevlídní a hned vás přejde zlost.

Krajina posedlá tmou

Jiří Suchý + Jiří Šlitr

- G C G
1. Krajina posedlá tmou, krajina posedlá tmou,
G C G
vzpomínky do sedla zvou, vzpomínky do sedla zvou,
D7
nutí mě vrátit se tam, nutí mě vrátit se tam,
D7
kde budu navěky sám, kde budu navěky sám,
G G7 C C7
kde místo úsměvů tvých čeká jen řada snů zlých,
G C G
namísto lásky nas dvou, namísto lásky nás dvou,
D7 G C G
krajina posedlá tmou, krajina posedlá tmou.
2. Když západ v očích mi plál, když západ v očích mi plál,
s tebou jsem naposled stál, s tebou jsem naposled stál,
i když jsi čekala víc, i když jsi čekala víc,
přijel jsem tenkrát ti říct, přijel jsem tenkrát ti říct,
že mám tě na každý pád jedinou na světě rád,
a pak jsem zase jel dál, a pak jsem zase jel dál,
když západ v očích mi plál, když západ v očích mi plál.
3. Proč jsem se vracel tak rád, proč jsem se vracel tak rád,
proč jsem měl touhu se smát, proč jsem měl touhu se smát,
když cestou řekli mi: Joe, když cestou řekli mi: Joe,
ta nikdy nebude tvou, ta nikdy nebude tvou,
že láska zmizí jak dým, to dneska proklatě vím,
jedno však musím se ptát, jedno však musím se ptát,
proč jsem se vracel tak rád, proč jsem se vracel tak rád?

Marnivá sestřenice

J.Šlitr / J.Suchý

- A E
1. Měla vlasy samou loknu, jé, je-je,
E7 A
ráno přistoupila k oknu, jé, je-je.
A7
Vlasy samou loknu měla
D F7
a na nic víc nemyslela
A F#7 H7 E7 A
a na nic víc nemyslela, jé, jé, je.
- Bb F
2. Nutno ještě podotknouti, jé, je-je,
F7 Bb
že si vlasy kulmou kroutí, jé, je-je.
Bb7
Nesuší si vlasy fénem,
D# F#7
nýbrž jen tak nad plamenem,
Bb G7 C7 F7 Bb
nýbrž jen tak nad plamenem, jé, jé, je.
- H F#
3. Jednou vlasy sežehla si, jé, je-je,
F#7 H
tím pádem je konec krásy, jé, je-je.
H7
Když přistoupí ráno k oknu,
E G7
nemá vlasy samou loknu,
H G#7 C#7 F#7 H
nemá vlasy samou loknu, jé, jé, je.
- C G
4. O vlasy už nestará se, jé, je-je,
G7 C
a diví se světa kráse, jé, je-je.
C7
Vidí plno jinejch věcí
F G#7
a to za to stojí přeci,
C A7 D7 G7 C
a to za to stojí přeci, jé, jé, je.

Motýl

Hudba Jiří Šlitr, slova Jiří Suchý

Ona: Někdy si myslívám, že láska je mi vzdálená,
nejím a nezpívám a třesou se mi kolena,
ten pocit však se jako dým rozplyne, když tě zřím
a do duše mi padne klid.

On: Zdá se mi, že jsem motýl, který si vzal do hlavy,
že lítat z kytky na kytku ho vlastně nebaví,
a proto rozhodl se hned pro nejkrásnější květ
a jenom pro něj hodlá žít.

Ona: Snad řek' jsem víc, než chtěl jsem říci',
to už se stává,
bude to tím, že dobře vím, že jsi ta pravá.

Ona: Že se mi hlava točí
za to může šefík snad,

On: a tužkou na obočí chtěl bych zkusit verše psát,
Ona: to všechno bude jenom tím, že dávno dobře vím,
že láska nedá lidem spát,
Oba: že láska nedá, nedá lidem spát.

Včera neděle byla

Jiří Suchý + Jiří Šlitr

1. Včera neděle byla, včera byl hezký čas,
včera neděle byla, za týden bude zas.
2. Nikdy bych nevěřila, že se to může stát,
včera neděle byla, řekl, že mě má rád.
- R: Poslal mi úsměv letmý, tolik nesmělý byl,
počkal si, až se setmí, a pak mě políbil,
láska celý svět změní, všechno je jinačí,
zima studená není, tvrdá mez netlačí.
3. = 1.

Potkal potkan potkana Jiří Suchý + Jiří Šlitr

- E
1. [: Potkal potkan potkana pod kamenem, pod kamenem, :]
(E)
[: počkat, pane potkane, počkat, pane potkane,
H7 E
počkat, pane potkane, ať se vám nic nestane. :]
2. [: Pod kamenem potkala kočka kočku, kočka kočku, :]
[: kampak, kočko, spěcháte, kampak, kočko, spěcháte,
kampak, kočko, spěcháte, táži se vás popáté. :]
3. [: Ty dvě kočky potkaly pod kamenem dva potkany, :]
[: kočky na ně skočily, kočky na ně skočily,
kočky na ně skočily, zbaštily je za chvíli. :]
4. [: Přiběhl tam černý pes, kočky zbledly, kočky zbledly, :]
[: snědl kočky k večeři, snědl kočky k večeři,
snědl kočky k večeři a pak usnul pod keři. :]
5. [: Tou dobou tam náhodou jeli tudy čtyři páni, :]
k obědu je u nich dnes, k obědu je u nich dnes,
k obědu je u nich dnes knedlík - zelí - černý pes.

Pramínek vlasů Hudba Jiří Šlitr, text Jiří Suchý

- A7 D Hm Em A7
1. Když měsíc rozlije světlo své po kraji
D Hm Em A7
a hvězdy řeknou, že čas je jít spát
D Hm Em A7
pramínek vlasů jí ustřihnu potají.
D G7 D A7
Komu? No přece té, kterou mám rád.
2. Pramínek vlasů jí ustřihnu potají
já blázen pod polštář chci si ho dát.
Ačkoli sny se mi zásadně nezdaří,
D
věřím, že dnes v noci budou se zdát.
- C7 D
- R: O sny mne připraví teprve svítání,
C7 D
zpěv ptáků v oblacích a modré nebe.
G7 D
Od vlasů, jichž jsem se dotýkal ve spaní,
Bb7 A7
nový den nůžkama odstřihne Tebe
3. A na bílém polštáři do kroužku stočený,
zbude to po Tobě pramínek vlasů.
Já nebudu vstávat, dál chci ležet zasněný,
je totiž neděle a mám dost času.

R:

Sluníčko

Hudba J.Šlitr, text J.Suchý

D A7 D A7 D Emi
Sluníčko, sluníčko, popojdi maličko, sedíš tu u cesty,
A7 D G A7 D
stane se neštěstí, něco tě zajede.

A7 D
Elce pelce strejček Nimra koupil šimla v Kadani,
A7 D E A7
ani nevíš, jak to šimrá, když mi lezeš po dlani.

D D7 C7 H7
Podívej se zvedá krovky, asi někam poletí,
Emi G#dim D C#7 D G A7 D
do nebe či do Stromovky, hádej, hádej, hádej potřetí.

B7 A7 D D7
Nevím, nevím, nemám zdání, počkej s nataženou dlani.
G D G D
Snad se vrátí za chvíličku, i ty malý popleto,
G G#dim D E7 B7
letí hledat osmou tečku.

D G7 D G7 D Gmi F#mi B7
Nevrátí se, nevrátí se, nevrátí se, nevrátí se,
D A7 D
tak je to.

Vesnická romance

Jiří Suchý + Jiří Šlitr

- C G7 C
1. Když pršelo, jen se lilo, a tele doma nebylo,
G7 C F F#dim C G7 C
jela Anička na kole hledati tele na pole.
2. Na poli tele nebylo a pršelo, jen se lilo,
na poli byl jen Pepíček, on jí nabídl deštníček.
3. A za ruce se držíce došli spolu do vesnice,
slunce už zase svítilo, nepršelo a nelilo.
4. Andulko, mé dítě, vy se mi tuze líbíte,
spatřila malou rybičku, jak polykala vodičku.
5. A od té doby kdekdo ví, že život není růžový,
že za pecí je tepleji než ve švestkové aleji.

Mackie Messer

Píseň ze ŽEBRÁCKÉ OPERY

- G Ami7 D7 G
1. Žralok zuby má jak nože a z těch zubů čiší strach,
Emi Bdim Ami7 D7 G
Mackie Messer, ach, můj bože, kdo dokáže, že je vrah.
2. Na nábreží řeky Temže leckdo život dokonal.
Mor tam nebyl, víme jen, že Mackie Messer blízko stál.
3. Jednou zmizel chudák Majer, jindy boháč Müller zas.
Mackie s hůlkou, jako frajer obcházel tam v onen čas.
4. Pěkná hůlka na procházku a v té hůlce nůž je skryt.
Mackie Messer vyhrál sázku, nic mu nelze dosvědčit.
5. Jednou změnil požár v Soho půlnoc temnou v denní jas,
podezřelých bylo mnoho, ale Mackie zmizel včas.
6. Jindy zase mladá žena nic netuší a jde spát,
probudí se zneuctěna, Mackie však ji nechce znát.

Mám malý stan

Hudba Bedřich Nikodem,
text Zdeněk Borovec

- C7 G7 C7 F C7 F
1. Mám malý stan, mně na nohy táhne snad ze všech stran.
F7 Bb Bbmi
Jen mi řekněte, jak dostanu své dlouhé nohy do stanu,
F C7 Cdim C7
až chladem třást se přestanu, já ze stanu nevstanu.
2. Stan malý mám a nohy tak dlouhé, ach, kam je dám?
Tak se zmítám z rohu do rohu a hledám vhodnou polohu,
F Gmi C7 F
snad uznáte, že nemohu mít nohu v batohu.
- E7 A E7
R. Ó, prochladlý jsem na kvadrát, takhle už se nedá spát,
A C7
když se vkrádá na má záda mráz, zima a chlad.
3. Mám malý stan, mně na nohy táhne snad ze všech stran,
a tak snívám často o chatě, kde spal bych jako ve vatě,
F Gmi C7 F
kde neničíte jehličí a kam vítr nefičí.

Zlaté střevíčky

Americká lidová, slova Vilda Dubský

D

1.Moje střevíčky jsou jako ze zlata,

A7

když je mám, připadám si hrozně bohatá.

Ty si vezmu jen v onen slavný den,

D

až si sednem do kočáru ty a já.

Moje bílé šaty celé z hedvábí
ty naráz všechny lidí kolem přivábí.
Budu v onen den zářit tobě jen,
až si sednem do kočáru ty a já.

Emi

R.Ach, jsou samé zlato, ach, ty stojí za to,

A7

D

zlaté střevíčky na nohou, ty tolik krásné jsou.

Emi

Jak se pěkně třpytí, jak se zlatem svítí,

A7

D

když ty střevíčky pěkně jdou tou zlatou uličkou.

2.Na své staré banjo nemám vůbec čas,
je to dávno, co ztratilo svůj zlatý hlas.
V onen slavný den bude nalezen,
až si sednem do kočáru ty a já.

Moje sestra Luce a mladší bratr Ben
budou krásní v těch černých šatech v onen den.
Ale nejvíce zlaté střevíce,
až si sednem do kočáru ty a já.

R.

3.Potom řeknu: "Sbohem, děti, musím jít,
odcházím tam, kde věčně září slunce svit."
Sen je vyplněn, přišel onen den,
kdy si sednem do kočáru ty a já.

Všichni lidé budou mi hned závidět
zlaté střevíčky i zlatých šestnáct let.
Budu bohatá, celá ze zlata,
až si sednem do kočáru ty a já.

R.

Babička Mary

Ami
1. Štěchovická laguna když dřímá
v zadumaném stínu Kordylér,
Dmi Ami
pirát zkrvavenou šerpu ždímá,
H7 E
kapitán pucuje revolver.
Ami
Pikovická rýžoviště zlata
čeří se v příboji Sázavy,
Dmi Ami
ale za to krčmářova chata
Dmi E7 Ami
křepčí rykem chlapské zábavy.

G7 C
Když tu náhle, co se děje,
G7 C
divný šelest houštím spěje,
G7 C
plch, skunk, vše utíká
F F#dim E
po stráni od Medníka.

Ami
Krčmář zhasne, kovbojové ztichnou,
pirát zděšen tvář si zakryje,
D Ami
rudé squaw se chvějí a pak vzdychnou:
H7 E G7
"Blíží se k nám postrach prerie."

C D7 G7
R.Mary, babička Mary, dva koltáky za
pasem,
C
nad hlavou točí lasem.
D7
Stoletá Mary, babička Mary,
G7
C E7
ta zkrotí křepce hřebce, ať chce, či
nechce.

Hudba Jaroslav Ježek,
text Voskovec a Werich

2. Žádné zuby, z jelenice sukně,
ale za to tvrdé bicepsy,
Mary má vždy slivovici v putně,
Toma Mixe strčí do kapsy.
Klika cvakla, v krčmě dveře letí
a babička vchází do dveří,
"Pintu ginu, lumpové prokletí!"
bezzubou dásní zaláteří.

Vypiju to jen ve stoje,
jdu do volebního boje,
zřím zas město drahý,
jedu volit do Prahy.

Dopila a aby se neřeklo,
putykáře změni v mrtvolu,
za zády má štěchovické peklo
s šlajsnou svatojánských atolů.

R.Mary, babička Mary, pádluje bez námahy
po proudu až do Prahy.
Stoletá Mary, babička Mary,
jde do volebního boje za kovboje.

3. Ledva v Praze kotvu vyhodila,
pro babičku nastal hrozný čas,
neboť hned každá strana tvrdila,
že jí náleží babiččin hlas.
Malá stejně jako velká strana
psala, že bude mít o hlas víc,
že ta druhá strana je nahraná,
oni že maj hlas ze Štechovic.

Stoletý věk prý nevadí,
na předáka je to mládí,
ze všech nejvíce,
volala ji polnice.

Tak babičku, pro kterou vždy byla
válka s lidojedy legrace,
tu babičku za pár dní zabila,
volební agitace.

R.Mary, bojovná Mary, už nesesává v
sedle,
ve volbách byla vedle.
Stoletou Mary, babičku Mary,
volbama zabitou vzal k sobě Manitou.

Život je jen náhoda

V+W+J

G Bb G E
Proč že se mi každou noc o tom jen zdá, o tom jen zdá,
A7 G Emi D7 G A7 Cmaj7 D
že v mém životě vyšla má tak šťastná a krásná hvězda,
G Bb G E
proč že se mi každou noc o tom jen zdá, že ta hvězda
A7 G Emi D7 G D# F G
mi dá to štěstí, o němž se mi ve dne nezdá,
Hmi F# Hmi E9
zdání klame, mimoto každý sen,
E7 D Fdim A7 A+ D D9 D7 D+
který v noci míváme, zažene příští den.
G C7 G G7
Život je jen náhoda, jednou jsi dole, jednou nahoře,
C Cmi6 D#7 G D+ G D+
život plyne jak voda a smrt je jako moře,
G C7 G G7
každý k moři dopluje, někdo dříve a někdo později,
C Cmi6 D#7 G D+ G G+
kdo v životě miluje, ať neztrácí naději,
C G C Gdim G
až uvidíš v životě zázraky, které jenom láska umí,
A7 A9 A+ D Gdim G#dim D D+
zlaté rybky vyletí nad mraky, pak porozumíš,
G C7 G G7
že je život jak voda, kterou láska ve víno promění,
C Cmi6 D#7 G D+ G D+ G
láska že je náhoda a bez ní štěstí není.

David a Goliáš

Hudba J. Ježek,
text J. Voskovec a J. Werich

C Ami F G7 C Ami F G7
Lidi na lidi jsou jako saně, člověk na člověka jako kat.
C A Dmi G7 C H7
Podívejte se na ně, musíte naříkat.
Emi A H7 Emi A H7
Obr do pidimužíka mydlí, domnívaje se, že vyhraje.
G Emi Ami D7 G G7
Klidně sedme na židli, čtème bibli, tam to všechno je.
C Dmi G7 C Dmi G7
Samuelova kniha nám povídá, jak na žida přišla veliká bída,
C Ami F Fmi
jak ti bídí Filištíni válku vést nebyli líní.
C A#7 G7 C Dmi G7
Až potkali Davida. David šel do války volky, nevolky,
C Dmi G7
z velké dálky nesl bratrům homolky.
C Ami
V pochodu se cvičil v hodu,
F Fmi C G7 C
dal si pro strýčka Příhodu tři šutry do tobolky.
A# C D7
Hej, hej, kam se valej, vždyť jsou malej!
G7 E7 Dmi7 G7
Takhle Goliáš ho provokuje, David slušně salutuje.
C Dmi G
Když mu ale obr plivnul do očí,
C Dmi G7
David se otočí, prakem zatočí.
C Ami F Fmi
Když začínáš, no tak tu máš, byl jsi velkej já měl kuráž.
C D7 G7 C
A jakej byl Go - li - áš.

Ezop a brabenec

Hudba J. Ježek,
text J. Voskovec a J. Werich

C Emi Ami Ami7 F G7 C
Jednou z lesa domů se nesa moudrý Ezop,
Emi Ami Ami7 F G7 A7
potkal brabce, který brabence málem sezob.
Dmi E Dmi D7 G7
Brabenec se chechtá, Ezop se ho hned ptá,
C Emi Ami Ami7 F G Dmi G7
čemu že se na trávě v lese právě řehtá?

C G7 C B A7
Já, povídá brabenec, se taky rád hlasitě chechtám,
D7 Ab7 G7 C D7 Dmi7 G7
chechtám, když pupenec kyselinou leptám.
C G7 C B A7
Vím, totiž ten brabenec, mravenečník, že se mě neptá,
D7 A#7 G7 C Dmi G7 C
neptá, pozře mne ať se chechtám, nechechtám.

Ab Eb7 Ab Eb7
Kampak by to došlo třeba s pouhou ponravou,
G D7 Dmi G7
kdyby měla plakat, že je ptačí potravou.
C G7 C B A7
Ty, ač nejsi brabenec, se taky rád hlasitě chechtej,
D7 Ab7 G7 C
chechtej a na svou bídu nezareptej!

Klobouk ve křoví

Hudba J. Ježek, text V+W

C Bb9 C G7-5 C Bb9 C C7
Vítr vane pouští, po písku žene klobouk,
Fmi G7 C Ami Fmi G7 C G7
zahnal ho do houští, starý a černý klobouk.
C Bb9 C G7-5 C Bb9 C C7
Kdepak je ta hlava, která klobouk nosila?
F G7 C Ami Fmi G7 C
Byla černá či plavá? Komu asi patřila?
Emi F Emi A7
Kdo to v poušti zmizel? Odkud šel a kam?
G D7 G F7 F#7 G7 G7-5
Jakou to měl svízel, že byl v poušti sám?
C Ab C G7-5 C Bb9 A7
Jen zaváté stopy. Starý klobouk ve křoví.
Dmi G7 C Fmi Ab7 G7 C C6
Nikdo nic nepochopí. Nikdo se nic nedoví.

Nebe na zemi

J+V+W

G Emi
Na Nirvánu na Olymp na nebe nevěřím
D7
když někdo svět pomlouvá
G A7 D7
vždycky láteřím.
G Emi
Nestojím o nekonečno s hvězdami všemi
H F#7
stačí mi pár krásných let
H Bb H D7
někde na zemi.

D+ G D+ G
Když já vám povídám
D+ G D+ G
že je nebe na zemi
A7
pravdu mám věřte mi.
Ami D Ami D
Za život život dám
Ami D Ami D
i když nerad umírám
D+ Emi G Emi
nejsem sám věřte mi.

G7
Pro toho kdo chce žít
C G+ C
je na světě plno krás
E7
a z těch krás nebe mít
A7 D
záleží jenom na vás.
D+ G D+ G
Jen na vás věřte mi
D+ G E7
záleží kdy přijde čas
A7 D7 G
/: kdy pro nás začne nebe na zemi. :/

Chlupatý kaktus

Hudba E. F. Burian, text J. Gruss

D A7-5+ D A7-5+
Chlupatý kaktus mám tak rád,
D E7
je to můj zelený kamarád,
Emi A7 E7 A7
chlupatý kaktus mám tak rád,
 A7-5+ D
ten musí na strážci stát, když jdu spát.
G G7
Roste, od desíti k pěti,
D
na své poušti smutkem zavátý,
G G7
narodily se mu čtyři děti,
D G#dim Emi A7
přišly na svět vousatý.

Tmavomodrý svět

Jaroslav Ježek / Jiří Voskovec,
Jan Werich

D B9 D B9 A7 D A7
Netoliko, že je tma, ale nevidím
D B9 D A7 D
Vím, že je tu všude tma, já ji nevidím
B D
Vidím jenom to, že nevidím nic
B E7 A7
když připustím, že vidím, měl bych vidět víc
D B9 E9 A7
Svou hlavu, trup, dvě ruce, nohy nevidím

D
Tak,
D9 B9
kam se poděl můj doposud dokonalý zrak
D
na všem leží neproniknutelně modrý mrak
B9 A7 D A7
tmavomodrý mrak
D
Sám
D9 B9
nevím ani kudy jítí mám a kam
D
a to, že na hlavě tmavomodrý klobouk mám
B9 A7 D G7 D
to je právě klam

B
Nemám hlad, tak co mi naplat
D
že mi chutná
E9 E7
Co naplat, že ač nemám hlad
Gmi6 D#dim A7
duše smutná

D
Pět
D9 B9
neděl, sedm hodin, tři měsíce a šest let
D
melancholicky jsem pozoroval svět
B9 A7 D
tmavomodrý svět.

Batalion

Spirituál kvintet

Emi G D Emi G D Emi Hmi Emi
R: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,
G D Emi G D Emi Hmi Emi
víno máš a chvilku spánku, díky, díky, verbíři.

Emi G Ami Emi Hmi
1. Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,
Emi D Emi Hmi Emi
ostruhami do slabin koně pohání,
G Ami Emi Hmi
tam na straně polední čekají ženy, zlatáky a sláva,
Emi D Emi Hmi Emi
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Emi G D Emi
*: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
G D Emi Hmi Emi
zítra do Burgund batalion zamíří,
G D Emi
víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,
G D Emi Hmi Emi
díky, díky vám, královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát,
neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

*:

R:

Domov na zemi

Spirituál kvintet

D G D
1. Jak léta jdou, svět pro mě ztrácí glanc,
A7
všichni se rvou a duši dávaj' všanc
D G D
a za pár šestáků vás prodaj', věřte mi,
G D A7 D
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

D G D
R: Čas žádá svý a mně se krátí dech,
A7
když před kaplí tu zpívám na schodech
D G D
svou píseň vo nebi, kde bude blaze mi,
G D A7 D
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

2. Po jmění netoužím, jsme tu jen nakrátko,
i sláva je jak dým, jak prázdný pozlátko,
já koukám do voblak, až anděl kejvne mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

R:
3. Teď říkám "good-bye" světskému veselí,
těm, co si užívaj', nechci lízt do zelí,
jsem hříšná nádoba, však spása kyne mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

R:
4. V určenej čas kytara dohraje,
zmlkne můj hlas na cestě do ráje,
vo tomhle špacíru noc co noc zdá se mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

R:

Doney Gal

Americká lidová, text Vlastimil Marhoul

G D C G
1. Kdo ví, proč to hříbě tak v lásce mám,
D C G
stádo mu zbloudilo bůhvíkam.

G
R: Ať sníh či déšť padá tmou,
D G C G
já a můj Doney Gal nesmíme snít,
stále dál cestou zlou
D G C G
já a můj Doney Gal musíme jít.

2. V zádech už máme snad tisíce mil,
stále jen spolu jdeme, neznáme cíl.

R:
3. Až z nás jeden zůstane v klínu hor,
já ať to jsem, a ne můj Doney Gal.

R:

Jednou budem dál

Americká, text I. Fišer

- C F C F C
1. Jednou budem dál, jednou budem dál,
F E7 Ami D G D7 G F G
jednou budem dál, já vím,
C F C F G Ami
jen víru mít, doufat a jít,
C F C G7 C F G G7
jednou budem dál, já vím.
2. Cíl je blízko nás, cíl je blízko nás,
cíl je blízko nás, já vím,
jen víru mít, doufat a jít,
cíl je blízko nás, já vím.
3. Jednou přijde mír, jednou přijde mír,
jednou přijde mír, já vím,
jen víru mít, doufat a jít,
jednou přijde mír, já vím.
4. = 1.

Město s pěti věžemi

Spirituál kvintet

- *: Já o městě vím, tam chtěl bych žít hned,
má z kamene chrám a věží má pět,
C7 F C/G G C F C G
pět má město věží, haleluja.
- C
R: Ten, kdo chce uvěřit, věří,
G
ten, kdo chce uvěřit, věří,
C F C
ten, kdo chce uvěřit, věří,
C7 F C/G G C F C G7
pět má město věží, haleluja.
- G C
2. Můžeš tam jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží,
G
jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží,
C
jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží,
C7 F C/G G C F C G7
pět má město věží, haleluja.
- R:
3. Město tě přivítá, ať pálí slunce nebo sněží,
přivítá, ať pálí slunce nebo sněží,
přivítá, ať pálí slunce nebo sněží,
pět má město věží, haleluja.
4. Šel bych tam rád, jenom znát místo, kde to město leží,
jenom znát místo, kde to město leží,
nikdo neví přesně, kudy se tam běží,
pět má město věží, haleluja.
- R:

Pískající cikán

Spirituál kvintet

- C Dmi C Dmi C Dmi Emi Dmi
1. Dívka loudá se vinicí, tam, kde zídka je nízká,
C Dmi Emi F C Dmi C F G
tam, kde stráň končí vonicí, si písničku někdo píská.
- C Dmi C Dmi C Dmi Emi Dmi
2. Ohlédne se a "propána!", v stínu, kde stojí líska,
C Dmi Emi F C Dmi C F G
švárného vidí cikána, jak leží, písničku píská.
- C Dmi C Dmi C Dmi Emi Dmi
3. Chvilí tam stojí potichu, písnička si jí získá,
C Dmi Emi F C Dmi C F G
domů jdou spolu ve smích, je slyšet cikán, jak píská.
- C Dmi C Dmi C Dmi Emi Dmi
4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
C Dmi Emi F C Dmi C F G
"ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti spíská."
- C Dmi C Dmi C Dmi Emi Dmi
5. Teď smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská,
C Dmi Emi F C Dmi C F G
"kéž vrátí se mi zas nazpátek ten, který v dálce si píská."
- C Dmi C Dmi C Dmi Emi Dmi
6. Pár šídel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
C Dmi Emi F C Dmi C F G
cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.
- C Dmi C Dmi C Dmi Emi Dmi
7. Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka:
C Dmi Emi F C Dmi C F G
peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská ...

Růžička

Anonym, text Jiří Tichota

1. Krásná růže v sadu kvetla
u besídky ve chvoji,
ta mé milé hlavu spletla,
chtěla ji mít v pokoji,
ta mé milé hlavu spletla,
chtěla ji mít v pokoji.
2. Vykrad' jsem se v noci z domu
krásnou růži uloupit,
měsíček mi svítil k tomu,
když mě chytnou, budu bit,
měsíček mi svítil k tomu,
když mě chytnou, tak budu bit.
3. Pak jsem s růží k milé spěchal,
na okénko zaťukal,
pantofle jsem venku nechal
na polštář ji růži dal,
pantofle jsem venku nechal,
na polštář jí tu růži dal.
4. Ráno do bot rosa padla,
posel dobré pohody,
milá pláče - růže zvadla,
nedala ji do vody,
milá pláče - růže zvadla,
nedala ji, ach, do vody.

Spirituál kvintet

R: [: Já mám kocábku náram-, náram-, náram-,
kocábku náram-, náramnou. :]

R:

G
1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl,
D7 G
kocábku náram-, náramnou,
Noe nebyl překvapenej, on to věděl,
D7 G
kocábku náram-, náramnou.

R:

G
*: Archa má cíl, já, archa má směr, já,
D7 G
plaví se k Araratu na sever.

R:

2. Šem, Nam a Jafet byli bratři rodní,
kocábku náram-, náramnou,
Noe je zavola! ještě před povodní,
kocábku náram-, náramnou.

3. Kázal jim uložit ptáky, savce,
kocábku náram-, náramnou,
"ryby nechte, zachráně se samy hladce,"
kocábku náram-, náramnou.

R:

* ●

R:

4. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla,
kocábku náram-, náramnou,
tu přilétla holubice, snítku nesla,
kocábku náram-, náramnou.

5. Na břehu pak vyložili náklad celý,
kocábku náram-, náramnou,
ještě že tu starou dobrou archu měli,
kocábku náram-, náramnou.

R:

* ●

R:

R:

Starý příběh

Spirituál kvintet

- G
1. Řekl Mojžíš jednou lidu svému: Přišel čas,
C D7
dnes v noci tiše vytratí se každý z nás,
G C G C G
mává, mává nám všem svobodná zem.
2. Já říkám rovnou, každý ať s tím počítá,
že naše cesta ke štěstí je trnitá.
mává, mává nám všem svobodná zem.

- G
R: Kdo se bojí vodou jít,
A D7
ten podle tónů faraónů musí žít.
G C G C G
mává, mává nám všem svobodná zem.
3. Až první krůček bude jednou za námi,
tak nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy,
mává, mává nám všem svobodná zem.
4. Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže,
že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže,
mává, mává nám všem svobodná zem.

R:

5. Ten starý příběh z knížky vám tu vykládám,
ať každý ví, že rozhodnout se musí sám,
mává, mává nám všem svobodná zem.

R:

Tisíc mil

Spirituál kvintet

1. V nohách mám už tisíc mil,
stopy déšť a vítr smyl
a můj kůň i já jsme cestou znavení.
2. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, to malý bílý stavení.
3. Je tam stráň a příkřej sráz,
modrá tůň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej' dětskej snům.
4. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílej dům.
5. V nohách mám už tisíc mil,
teď mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám, a ta se k nám dál nemění.
- 6.=2.
7. Kousek dál, a já to vím,
uvidím už stoupat dým,
šikmej štít střechy čnít k nebesům.
- 8.=4. + [: jeden cíl, ten starej známej bílej dům ... :]"

Za svou pravdou stát

Spirituál kvintet

Hmi A Hmi
1. Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,
Emi Hmi F#7 Hmi
jen na tobě teď záleží, na jakou hru se dáš.

Hmi F#7 Hmi
R: [: Musíš za svou pravdou stát, musíš za svou pravdou stát. :]

2. Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys' rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.

R: [: [: Že máš za svou pravdou stát. :] :]

3. Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad',
už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.

R: [: [: Takhle za svou pravdou stát. :] :]

4. Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul - a ty mu zlámeš vaz!

R: [: [: Neměl za svou pravdou stát. :] :]

5. Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád
to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.

6. = 1.

R: [: [: Musíš za svou pravdou stát. :] :]

Zelené pláně

Americká lidová, text Ivo Fischer

- Ami Dmi Ami E
1. Tam, kde zem duní kopyty stád,
Ami Dmi C G
znám plno vůní, co dejchám je tak rád,
F G7 C A7
čpí tam pot koní a voní tymián,
Dmi G7 C E
kouř obzor cloní, jak dolinou je hnán.
Ami Dmi Ami E Ami
Rád žiju na ní, tý pláni zelený.
- F G7 C
R. Dál čistím chlív a lovím v ořeší,
F G7 C
jenom jako dřív mě žití netěší.
Ami Dmi
Když hlídám stáj a slyším vítr dout,
Ami Dmi H7 E
prosím, ať ji poví, že mám v srdci troud.
2. Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnál,
já měl svou milou a moc jsem o ni stál.
Až přišlo psaní, ať na ni nečekám,
prý k čemu lhaní a tak jsem zůstal sám.
- R.
3. Pak, až se doví z větrnejch stran,
dál, že jen pro ni tu voní tymián,
vlak hned ten ranní ji u nás vyloží
a ona šťastná se k spánku uloží
sem, do mejch dlaní v tý pláni zelený.

Žízeň

Spirituál kvintet

C Fmaj7 Ami G C
1. Když kapky deště buší na rozpálenou zem,
Fmaj7 C
já toužím celou duší dát živou vodu všem,
Fmaj7 Ami G C
už v knize knih je psáno: bez vody nelze žít,
Fmaj7 C
však ne každému je dáno z řeky pravdy pít.

G C C7
R: Já mám žízeň, věčnou žízeň,
F C
stačí říct, kde najdu vláhu
G
a zchladím žáhu pálivou,
C C7
ó, já mám žízeň, věčnou žízeň,
F C
stačí říct, kde najdu vláhu,
F C F C F C
a zmizí žízeň, žízeň, žízeň.

2. Stokrát víc než slova hladká jeden čin znamená,
však musíš zadní vrátka nechat zavřená,
mně čistá voda schází, mně chybí její třpyt,
vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít.

R:

3. Jak vytékají říčky zpod úbočí hor,
tak pod očními víčky já ukrývám svůj vzdor,
ten pramen vody živé má v sobě každý z nás
a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas.

R:

R:

Arizona

Píseň z filmu Limonádový Joe

- D
1. Arizona, Arizona
G D
to je pravých mužů zóna,
A7
karty šustí, kulky bzučí,
D
krávy cituplně bučí.
G D
Cítím se v té pohodě
G A7 D
jako ryba ve vodě.
2. Arizonských mužů plémě
k ženám chová se tak jemně.
Gentlemaní ranou pěstí
hrubiánů mravy pěstí.
Ve znamení pokroku
střílí rovnou od boku
.... Pif, paf

Whisky, to je moje gusto

Píseň z filmu Limonádový
Joe

- C G C G
R: Whisky, to je moje gusto, bez whisky mám v srdci pusto,
Dmi G C Ami Dmi G
kdyby ji můj táta pil, byl by tu byl mnohem dýl,
C G C F
když se ve skle leskne whisky, tak má barman dobrý zisky,
Fmi C Ami C Ami
život se dá zkrátka žít, jen když je co, jen když je co,
C G C
jen když je co pít.
- Cmi Fmi
*: Tu láhev baculatou, tu pestrou vinětu,
Cmi G
tu whisky temně zlatou pije i Manitou,
Cmi Fmi
kdo chce se státi mužem, ten whisky pije rád,
G C
a proto všichni můžem společně zazpívat:
- R:

Horácovo pohřební blues

Píseň z filmu Limonádový
Joe

1. Včera řek mi vo ní doktor:
je to s ní moc nahnutý,
dneska najdu její tělo
prostěradlem přikrytý.
Zejtra bude na krchově devět děvčat,
devět děvčat jako květ,
ale z krchova jen vosum
se jich potom vrátí zpět,
mně před očima rázem zčernal celej
svět.
Teď už je mi všecko šmafu,
teď už můžu zcepenět.

2. Až jednou sklapne paraple,
to bude legrace,
to bude teda funus,
no zkrátka senzace,
teda do rakve chci žaket
a zlatý prsteny,
aby vyštafírovaly
moje tělo studený
ten luxus, ten je nutnej,
aby pánbu pochopil,
jak velkej jsem byl sekáč,
jak nóbl jsem si žil

3. Ten funus jenom tenkrát
se dovopravdy vydaří,
jestli rakev ponesou mi,
čtyry těžký valchaři.
A že jsem celej život
tropil samou nezdobu,
tak holky z ting-tanglu
mě šoupnou do hrobu
a potom černá kapela
to všecko dorazí,
až na krchově spustí
prvotřídní vodvazy,
tak už jsem teda skončil
ten srdceryvnej blues,
kterej je tak smutnej,
jako fu - ne - brác - kej vůz.

Nám se stalo něco překrásného

Lotrando a Zubejda

- C Ami
1. Nám se stalo něco překrásného, nám se stalo něco divného,
G Emi Ami F C
našla dívka kluka nešťastného, zamilovala se do něho.
2. Jim se stalo něco překrásného, jim se stalo něco divného,
našla dívka kluka nešťastného, zamilovala se do něho.
- C Ami
R. Já jsem ten nešťastník, já jsem ta slečna,
G F G C
je z toho najednou láska neskutečná. :/
3. Na světě mě pranic netěšilo, teď mi přijde, že je bezvadný,
mně se taky zdá, že je tu milo - přibrala jsem kilo za dva dny.
4. Ptaly se jí, proč si vyvolila, právě toho muže za muže,
řekla, že to způsobila síla, která všechny síly přemůže.
5. Jim se stalo něco překrásného, jim se stalo něco divného,
našla dívka kluka nešťastného, zamilovala se do něho.
- R. Já jsem ten nešťastník, (jim se stalo něco překrásného)
já jsem ta slečna, (jim se stalo něco divného)
je z toho najednou (našla dívka kluka nešťastného)
láska neskutečná. (zamilovala se do něho)
- R.
- R.

Když mám tekutou révu

Noc na Karlštejně

Marvan: ^C
Když mám tekutou révu,
^G
tak věnuji se zpěvu a život krutý - ^Clepší je.

Matuška: Když mám tekutou révu,
tu sháním krásnou děvu,
neb pravý muž sám nepije.

Matuška: ^F
Révo, révo požehnaná
^{Emi}
jiskrná jak mladá panna
^{Dmi}
révo, révo tekutá
^{C Ami Dmi G}
zabarvená do žluta.
Cha, cha, cha.

Marvan: Když mám tekutou révu,
tak cítím každou cévu, jako strunu loutnovou.

Matuška: Když mám tekutou révu,
jsem Adam a chci Evu, ať takovou či makovou.

Matuška: Révo, révo požehnaná
zrádná jako žena vdaná,
révo, révo tekutá

Marvan: zabarvená do žluta.
Cha, cha, cha.

Oba: Když mám tekutou révu,
tak věnuji se zpěvu
a život lepší zdá se nám.

Bossa nova

Starci na chmelu

Ami G#dim Ami G#7
G
Hanka: Modleme se, modleme se, bossa nova, bossa nova!
Dívky: Opakujme ta dvě slova, bossa nova, bossa nova!
Chlapci: Modleme se zas a znova, bossa nova, bossa nova!

Ami G#dim
Bosa nova, bossa nova,
Ami G#7
bossa nova, bossa nova

G Db9
Bosa nova, bossa nova,
G
bossa nova, bossa nova

G A7
Ta modlitba ti vrátí zdraví chatrné
D7 G
to je zcela mimo diskusi

A7
ač, Jan Ámos Komenský byl bratr,
D7 G
nezavrhujeme ho soudruzi.

G# F7-5b Bb7
S tou modlitbičkou dojdeš vždycky nejdál
Eb7 G#
a dosáhneš s ní všechno co's kdy chtěl.
G# F7-5b Bb7
Ač Karel Čtvrtý byl ukrutný feudál
Eb7 G#
tak zaved u nás víno a né chmel.

Hmi G#dim Hmi Bb7
Bosa nova, bossa nova,
A F#9
bossa nova, bossa nova.

Den je krásný

Z muzikálu Starci na chmelu

C7 F7 B C7 F7 B
Den je krásný, den je krásný, den je krásný s tebou.
D7 G Emi Ami D7
Když dva se rádi mají i v lednu je jak v máji
Ami D7 G
i v lednu je jak v máji s tebou,
Emi Cmi7 F7
s tebou, s tebou, s tebou.

Noc je krásná, noc je krásná, noc je krásná s tebou.
Když dva jsou jako jeden, tu v máj se změnění v leden,
tu v máj se změnění leden s tebou,
s tebou, s tebou, s tebou.

Svět je krásný, svět je krásný, svět je krásný s tebou.

D7 G Emi Ami D7
Když dva se rádi mají i v lednu je jak v máji
Ami D7 G
i v lednu je jak v máji s tebou,
Emi Cmi7 F7
s tebou, s tebou, s tebou.

Svět je krásný, svět je krásný, svět je krásný s tebou.

Kdyby sis oči vyplakala

Z muzikálu Starci
na chmelu

G Emi
1.Kdyby sis oči vyplakala
C D7
a jako moře byl tvůj žal,
Hmi Emi
nikomu tím nepomůžeš,
Ami7 D7
život půjde dál.

G G7
Na slzy vždycky je moc brzy
C Cmi
a jenom slaboch by jich dbal.
G Emi
Planým nářkem málo zmůžeš,
Ami7 D7 G
život půjde dál.

2.Nevěř, že zrada nepřebolí,
ten zázrak už se stokrát stal,
ať se trápíš pro cokoli,
život půjde dál.

I pro tvé oči, moje milá,
čas dávno lék svůj uchystal,
kdyby sis oči vyplakala,
slepý bych tu stál.

Život je bílý dům

Starci na chmelu

- G Emi
1. Život je bílý dům
C Gdim G
s vyhlídkou do zahrady
 Emi
k největším zázrakům
A7 D7
patří fakt, že jsi tady.
2. Život je bílý dům,
dům od pólu až k pólu
k největším zázrakům
A7 D7 G
patří, když dva jsou spolu.
- G# Fmi
3. Vyrůstá ze země
Db G#dim G#
a dotýká se nebe
 Fmi
když stojíš vedle mě
Bbmi7 Eb G#
když stojím vedle tebe.

Milenci v texaskách

Hudba J.Bažant, J.Malásek, V.Hála,
text V.Blažek

C Ami F Ami G7
Chodili spolu z velké lásky a sedmnáct jim bylo let
C Ami F Ami
a do té lásky bez nadsázky se vešel celý širý svět.
F Dmi Emi F G7
Ten svět v nich ale viděl pásky a jak by mohl nevidět.
C Ami F Ami
Vždyť horovali pro texasky a sedmnáct jim bylo let.

A v jedné zvláště slabé chvíli, za noci silných úkladů,
ti dva se spolu oženili, bez požehnání úřadů.
Ať vám to je či není milé, měla ho ráda, měl ji rád.
Odpusťte dívce provinilé, jestli vám o to bude stát.

Ať vám to je či není milé, měla ho ráda, měl ji rád.
A bylo by moc pošetilé, pro život hledat jízdní řád.

Tak jeden mladík s jednou slečnou, se spolu sešli na trati.
Kéž dojedou až na konečnou, kéž na trati se neztratí,
kéž na trati se neztratí.

Dělání

Hudba J.Uhlíř, text Z.Svěrák

- G C
1. Když máš srdce zjhlé, když máš potíže,
G C
tak dej cihlu k cihle, těsto do díže,
Ami D7 G Emi
upeč třeba chleba, postav třeba zeď,
C D7
žal se krásně vstřebá,
G G7 C D7 G
začni s tím hned teď, začni s tím hned teď.
2. = 1.

C D7 G C
R. Dělání, dělání, všechny smutky zahání,
Ami D7 G G7
dělání, dělání je lék.
C D7 G C
Dělání, dělání, to nám úsměv zachrání,
Ami D7 G
dělání, dělání je lék.

+ upeč třeba chleba, postav třeba zeď, ...
R.

Když máš v chalupě orchestrion

Waldemar
Matuška

G
Když máš v chalupě orchestrion,
D7
nevadí že do ní fičí.

Naráz ustanou zloby a shon
G
i ten kůl v plotě zas vzklíčí.

C
Štěstí si nekoupíš za milion
G
a přece ti na dosah leží.
A7
Když máš v chalupě orchestrion,
D7
přeslechneš rád i hodiny na věži.

G
Když máš v chalupě orchestrion,
C D7 G
nevnímáš, jak ten čas běží.

Princezna ze mlejna

Miloš Krkoška

- C F C
1. Vím jedno oudolí, vím já pěkněj mlejn,
F
vedle něj rybník s rákosím,
F C
/: bydlí tam panenka, voči má jak pomněnka,
G C
jinou už na tom světě nehledám. :/
2. Vím jedno oudolí, vím já pěkněj mlejn,
míří sem cesta s přívozem,
/: kde cesta necesta, tady je má nevěsta,
nerovná se jí žádná z princezen. :/
3. Vím jedno oudolí, vím já pěkněj mlejn,
vedle něj rybník s rákosím,
/: ta dívčí, co ji znám je má bílá princezna,
tu si já od pantáty vyprosím. :/

Sugartown (Š, š, š)

z filmu REBELOVÉ

G Ami C D G Ami C D

G Ami C D
Akáty šumí, když padá déšť,
G Ami C D
padá mi do vlasů, chce mi je splést,
G Ami C D
neví, že láskou chci hlavu si plést,
Ami D7 Ami D7
tak mu to š-š-š, š-š-š,
Ami D7 G Ami C D
š-š-š-š-š-š, šepotám.

Do mého ticha tiše vkročil on,
lásku rozhoupal jak velké zvon,
před chrámem lásky byl bláznivej shon,
každej si š-š-š, š-š-š,
š-š-š-š-š-š, šepotá.

Jenže ten den je už včerejší,
já nevím, proč mě všichni konejší,
vždyť nejsem jediná, co bloudí,
co modlitbu š-š-š, š-š-š,
š-š-š-š-š-š, šepotá.

Ten, kdo v noci vtéká jako každej den,
vím, že někdo zbarví černej sen,
sen zmoklej jako dnešní den,
po kterém š-š-š, š-š-š,
š-š-š-š-š-š, šepotám.

(melodie sloky do ztracena)
Pa-dá-ba-dá-ba dá-dáp-tám, ...

Slunečnice

Píseň z filmu HOTEL MODRÁ HVĚZDA

- E7 A E7
1. Jedna věc v lásce se mi nikdy nelíbí,
G7 Hmi
že když můj milý mne políbí,
F7 E7 A Bdim Hmi7
že se nezastaví hodiny.
E7 A E7
A snad mi mnohá jiná dívka zazlívá,
G7 Hmi
že jsem na něj tolik žárlivá,
Emi E7 A A7
on je pro mne v světě jediný.
- Emi G Gmi A7 D C#7
R. Tak jako slunečnice každým dnem otáčí se za sluncem,
Fdim A7 D#dim A7 D D#dim Emi
tak já stále hlavu svou obracím jen za tebou.
A7 Emi7 G Gmi A7 D C#7
A jako karavany pouští jdou, jdou za tichou oazou,
Fdim A7 D#dim A7 D Ami D6
v které klid svůj naleznou, jdu já stále za tebou.
H7 Emi Gmi D E7
Bez ledovců Jižní pól, Florencie bez nebe,
Emi A7 D Ami H7 B7 A7
bez Vesuvu Neapol, to bych byla bez tebe.
Emi G Gmi A7 D C#7
A jako slunečnice každým dnem otáčí se za sluncem,
Fdim A7 D#dim A7 Emi A7 D
tak já stále hlavu svou obracím jen za tebou.
2. Jen ten můj milý, ten je ze všech nejlepší,
něžný, veselý a nejhezčí,
my se jen své lásky najíme.
A šla bych za ním třeba rovnou do pekla,
v žáru lásky bych se upekla,
snad se oba láskou zblázníme.
- R.

Oči sněhem zaváté

J.Šlitr / J.Suchý

C Ami
Oči má sněhem zaváté,
Emi
v duši má chladný stín,
Dmi
rampouchem srdce proklaté,
Ami Dmi E7 Ami G7
studený hlas, na dlani mráz, ledový klín.

Slunce svit marně útočí,
její cit neroztál,
prosím vás, pane průvodčí,
Ami Dmi E7 Ami Dmi
zastavte vlak, už je to tak, nemohu dál.

Ami E7
Vidím, že už se šeří,
Ami Dmi F
a vím teď, že jen zbývá smutek zavřených dveří
G7 C
pro toho kdo je sám.
F#dim
Pro toho, kdo si věří,
Em
pro toho, kdo si zpívá,
Ami Ami7 D7 F Fmi G7
přestože na rtech ho studí polibek poslední. O-o-o-o.

Oči má sněhem zaváté,
v duši má chladný stín,
až se mě jednou zeptáte,
Ami E7 Ami E7
co z toho mám, že žiju sám, neodpovím.
Ami Dmi F E7 Ami Dmi Ami Dmi Ami
Co z toho mám, že žiju sám, že žiju stále sám.

Ptačí nářečí

Karel Gott

- G D
1. Ten, kdo zná a umí ptačí nářečí,
G
tak tomu klidně každéj sadař dosvědčí,
G7 C D D7 G
jak je krásný chodit v sadě sám, ó, já to znám.
2. Poslouchal jsem jednou kosa v neděli,
jak se k sobě měli, když tu seděli,
on a ona, jinak jeden pár, ó, v očích žár.
- R. A potom druhéj den, prej tam co je ten kmen,
stála sama jako v mrákotách,
a srdce jako zvon a příčinou byl on,
že jí právě někam s jinou plách.
3. Člověk by se neubráníl dojetí,
vo čem hloupej kosák nemá ponětí,
proto bejvám v sadě vždycky sám, ó já to znám.
- R.
4. = 3.
+ óóóó, já to znám, óóóó, já to znám, ... (do ztracena)

Tereza

Jiří Suchý

- C Ami Dmi G7 C E7 F#dim
1. Tereza, jediné Tereza, měla by slyšet píseň mou,
C Ami
ostatní prominou, nestojím o jinou,
C#7 C Gdim F G7
jen pro tu jedinou chci tady zpívat píseň svou.
2. Tereza, jediné Tereza, je toho pravou příčinou,
že tady statečně, hrdě a zbytečně,
do větru zpívám píseň svou.
- G7 C A7 Dmi
R. Možná za rok, za dva, že pozná, kdo měl její úsměvy rád.
D7 C
Láska, že je sladká i hrozná,
D9 G7
když se dostaví nečekaně a jednostranně...
3. Terezo, přečti si Terezo, otázku, kterou v očích mám.
Nápisem tiskacím k tobě se obracím
a ty víš předem, nač se ptám.
- R. Možná, za rok...

Ani tak nehoří

Miroslav Donutil / Balada pro banditu

- G C D
1. Ani tak nehoří svíčka farářovi,
G C D G
/:jako se bělají mojí milé nohy :/
2. Ani tak nevoní kořalička sladká,
/:jako mně vonějí mojí milé jabka :/
3. Ani tak nebolí rána do srdéčka,
/:jako mě bolela milé zahrádečka :/

Zabili, zabili

Balada pro banditu

- G C Ami C G
1. Zabili, zabili chlapa z Koločavy,
G C Ami C G
řekněte hrobaři, kde je pochovaný.
G C
R. Bylo tu, není tu, havrani na plotu,
G D
bylo víno v sudě, teď tam voda bude,
G D G
není, není tu.
G C Ami C G
2. Špatně ho zabili, špatně pochovali,
G C Ami C G
vlci ho pojedli, ptáci rozklovali.
R.
G C Ami C G
3. Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
G C Ami C G
havrani pro něho po poli krákají.
R.
G C Ami C G
4. Kráká starý havran, krákat nepřestane,
G C Ami C G
dokud v Koločavě živý chlap zůstane.

Do věží

Noc na Karlštejně

- G
1. Prozrad' mi můj pane vážený
G7
kampak vedou dveře zamčený
C Ami
kudy kráčí tajně ten,
D7 G
kdo je láskou popleten.
2. Prozrad' mi můj pane ctihodný,
proč je tvůj hrad k lásce nevhodný
a kam skrývá vyznání,
kdo se lásce nebrání.
- D7 G
R. Asi do věží. asi do věží, asi do věží. asi do věží.
3. Prozrad' mi můj pane šlechetný,
kudy vedou dveře záletný
kde se schází potají,
ti co láskou roztají.
4. Já ti za to potom prozradím,
jak se struny v ženě naladí,
za to chtěl bych pouze znát,
kam se skrývá kdo má rád.
- R.

Severní vítr

Hudba J.Uhlíř, text Z.Svěrák

- G Emi
1. Jdu s dřavou patou, mám horečku zlatou,
C G
jsem chudý, jsem sláb, nemocen.
Emi C
Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne
D7 G
a třpytí můj sen.

Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam marně budeš mi psát,
sám v dřevěný boudě sen o zlatý hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

- G7 C
R. Severní vítr je krutý,
G D7
počítej, láska má, s tím,
G G7 C
k nohám Ti dám zlaté pruty
G D7 G
nebo se vůbec nevrátím.

2. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu, už větří, že kopu
svůj hrob a zatloukám kříž.
Zde leží ten blázen, co chtěl dům a bazén
a opustil svou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek
a nad hrobem polární zář.

R.

Dej mi víc své lásky

Hudba P.Janda, slova P.Chrastina

- Emi G
1. Vymyslel jsem spoustu nápadů, aů,
Emi D H7
co podporujou dobrou náladu, aů,
Emi
hodit klíče do kanálu,
A Ami
sjet po zadku holou skálu,
Emi H7 Emi
v noci chodit strašit do hradu.
2. Dám si dvoje housle pod bradu, aů,
v bílé plachtě chodím pozadu, aů,
úplně melancholicky
s citem pro věc, jako vždycky,
D
vyrábím tu hradní záhadu.
- G H7
R. Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,
Emi C G D7
má drahá, dej mi víc své lásky, aů,
G H7
já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
Emi C G H7
já chci jen pohladit tvé vlásy, aů.
3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, aů,
mi dokonale zvednul náladu, aů,
natrhám ti sedmikrásky,
tebe celou, s tvými vlásy,
zamknu si na sedm západů.
- R.
4. = 3.
+ aů, aů, aů, aů.

Želva

Olympic

D G D G D G D G
1. Ne moc snadno se želva po dně honí,
D G D G D G D G
velmi radno je plavat na dno za ní,
A Hmi
potom počkej, až se zeptá na to, co tě v mozku lechtá,
D G D G D G D G
nic se neboj a vem si něco od ní.

2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
želví nervy od želvy schovám stranou,
jednu kád' tam dám pro sebe a pak aspoň pět pro tebe,
víš, má drahá, a zbytek je pod vanou.

D A G D A G D
R: Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá,
G A G A
ona ho na něco nachytá-á, i když si to později vyčítá-á.

Mezihra

R:

3. Ne moc lehce se želva po dně honí,
ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní,
jeho úsměv se vytratí, a to se mu nevyplatí,
má se nebát želez a spousty vodní.

Bláznova ukolébavka

Pavel Dydovič

1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
já znám její zášť, tak vyhledej skryš,
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

R: Máš, má ovečko, dávno spát,
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R:

Hádej, Matylđo

Australská lidová, český text Jiří Štáidl

- G H7 Emi C
1. Prodírám se mlázím a mám těžkou kabelu,
G D7
do které vkládám vše to, o čem sním,
G H7 Emi C
a za hlavu házím vše to, co stojí za belu,
G D7 G
pro tebe zpívám a jahody jím.
G C
Hádej, Matylđo, hádej, Matylđo,
G D7
jak mnoho váží jen jedinej sen,
G H7
o tom, že složím ti píseň
Emi C
a tíseň z duše vyženu,
G D7 G
a pak tu tíhu už vysypu ven.
2. Brání se houští a tíží mě kabela,
do které si tajně vkládám to, o čem sním,
a tma se na mne spouští a to by dělat neměla,
neboť tu zpívám a nenajdu rým.
Hádej, Matylđo, hádej, Matylđo,
jak mnoho váží jen jedinej sen,
tolik snad váží jeden dubovej kmen.
3. A tak světem se vláčím,
a táhnu s sebou kabelu,
do které teď vkládám štíhlý tón,
tón, který se chvěje,
chvíli plnej naděje,
potom se ztrácí a jsem jako on.
Hádej, Matylđo, hádej, Matylđo,
jak mnoho váží jen jedinej sen,
o tom, že tóny, ty tóny ti vážu v jedinou kytici
a najdu záhon a s notama jen.
4. Prodírám se tmou a mlázím, mám přetěžkou kabelu,
do které ukládám ze snů dým,
a za hlavu házím vše, co stojí za belu,
pro tebe zpívám a jahody jím.
Hádej, Matylđo, hádej, Matylđo,
jak mnoho váží sen, kterej teď mám
o tom, že jednou zvednou tě moje ruce do nebe
a pak tě ke snům do kabely dám.

Mašinka

Semtex

- C F C
R. Jede jede mašinka kouří se jí z komínka
F G F C C F C F C F C
/: jede jede do dále veze samý vožralý. :/
1. Neusínej nechod' spát, neusínej nechod' spát
/: až do rána bílýho my budem zpívat a budem hrát :/
2. Lásko má jsi jediná, do třinácti nevinná
/: vyhrnu si rukávy praštím s tebou do trávy :/
R.
3. Přijde ke mně průvodčí kleštičkama zatočí
lístky prosím - nemám prosím, jak to prosím - to máte tak.
R.
4. Jel jsem jednou tramvají a pod sedačkou potají
přistoupila starší dáma přisedla mi dařbujána
R.

Rybitví

YoYo Band

- C Dmi G C
1. [: Nejlepší holky jsou z Nedvězího Mejta
nejlepší holky jsou z okolí Holosztřev :]
R. Rybitví Rybitví Rybitví ani tam to není špatný
Rybitví Rybitví Rybitví tam je to celkem fajn :]
2. [: Nejlepší holky jsou od Vlachova Březí
nejlepší holky jsou z okolí Kozolup :]
3. [: Počín Kozomín Řitka skvěle složená kytká
Počín Kozomín Řitka tam to musí bejt :]
4. [: Nejlepší holky jsou od Černého Vola
nejlepší holky jsou z okolí Solopysk :]
5. [: Znam taky jednu z Dejvic ta tam toho má nejvíc
znam taky jednu z Dejvic ta je teda má :]
R.
6.= 3.(ale neopakovat)
7. =5.(ale neopakovat)
R.

Rehradice

AG Flek

- Ami G C
1. A te Rehradice na pěkný rovině,
- D Emi Ami D G
teče tam voděnka dolů po dědině,
- Dmi Emi Ami
je pěkná, je čistá.
- Ami G C
2. A po tej voděnce drobný rebe skáčó,
- D Emi Ami D G
pověz mě, má milá, proč tvý oči pláčó
- Dmi Emi Ami
tak smutně, žalostně.
- Ami G C
3. Pláčó one, pláčó šohajo vo tebe,
- D Emi Ami D G
že sme sa dostali daleko vod sebe,
- Dmi Emi Ami
daleko vod sebe.
- Ami G C
4. Proč by neplakali, dyž hlavěnka bolí
- D Emi Ami D G
musijó zaplakat šohajovi kvoli
- Dmi Emi Ami
šohajovi kvoli.
5. A te Rehratice...

Husličky

Vlasta Redl

1. [: Čí že ste, husličky, čie, kdo vás tu zanechal :]
- A D A Hmi F#mi E
Hmi E A D A Hmi E A Hmi F#mi E Hmi F#mi E
na trávě poválané, na trávě poválané u paty ořecha.
2. [: A kdože tu trávu tak zvalal, aj modré fialy, :]
- A D A Hmi F#mi E
Hmi E A D A Hmi E A Hmi F#mi E
že ste, husličky samé, že ste husličky samé, na světě zostaly.
3. [: A který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát, :]
- A D A Hmi F#mi E
Hmi E A D A Hmi E A
co sa mu enem zdálo, bože co sa mu enem zdálo,
Hmi F#mi E
že už vjec nechtěl hrát.
4. [: Zahrajte husličky samy, zahrajte zvesela, :]
- A D A Hmi F#mi E
Hmi E A D A Hmi E A Hmi F#mi E
až sa tá bude trápit, až sa tá bude trápit, která ho nechtěla.

Sbohem, galánečko

Hudba i text Vlasta Redl

1. G Emi Ami D G D7
Sbohem, galánečko, já už musím jí - ti.
D Hmi Emi A D
Sbohem, galánečko, já už musím jí - ti.
Ami D G Ami D
Kyselé vínečko, kyselé vínečko
G Ami D G
podalas' mi k pi - tí.
2. [: Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu, :]
[: kyselé vínečko, kyselé vínečko
podalas' mi v džbánu. :]
3. [: Ač bylo kyselé, přeca sem sa opil, :]
[: eště včil sa stydím, eště včil sa stydím,
co sem všechno tropil, :]
4. [: Ale sa nehněvám, žes mňa ošidila, :]
[: to ta moja žízeň, to ta moja žízeň,
ta to zavinila. :]

Kdyby tady byla taková panenka

Jihočeská

- G
1. /: Kdyby tady byla taková panenka,
D7 G
která by mě chtěla. :/
C G
/: Která by mě chtěla syna vychovati,
D7 G
přitom pannou býti. :/

2. /: Kdybych já ti měla syna vychovati,
přitom pannou býti. :/
/: Ty by jsi mě musel kolébku dělati,
do dřeva netíti. :/

3. /: Kdybych já ti musel kolébku dělati,
do dřeva netíti. :/
/: Ty bys mi musela košiličku šíti,
bez jahel a nití. :/

4. /: Kdybych já ti měla košiličku šíti,
bez jahel a nití. :/
/: Ty by si mě musel žebřík udělati,
až k nebeské výši. :/

5. /: Kdybych já ti musel žebřík udělati,
až k nebeské výši. :/
/: Lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
byl by konec všemu. :/

Jantarová země

Žalman

- Ami C Ami
1. Do splašenejch koní už zase lovci střílí,
C Emi
ulicí je ženou dolů k ohradám,
Dmi Ami
zítra jako vloni, hra je pro ně dohraná,
Dmi Ami
bujný hlavy skloní někam do trávy.
- Dmi Ami
R: Krá, až si kabát změní,
Dmi Ami
krá, bílé vrány odletí,
Dmi Ami
krá, v jantarový zemi
F Emi
přistanou v jiném století.
2. Zamčený jsou stáje, kat už hřívý stříhá,
lovčí král je v kapli postý korunován,
sníh pomalu taje, těla stromů se probouzí,
v jantarový zemi bude zas co pít.
R:

Nezacházej slunce

Jihočeská

- G Ami
1. Nezacházej slunce, nezecházej ještě,
D C D
já mám potěšení, na dalekej cestě,
G Hmi Emi G Ami D G
já mám potěšení, na dalekej cestě.
2. Já mám potěšení, mezi hory doly,
/:žádnej neuvěří, co je mezi námi:/
3. Mezi námi dvěma, láska nejstálejší,
/:a ta musí trvat, do smrti nejdelší:/
4. Trvej lásko, trvej, nepřestávej trvat,
/:až budou skřiváci, o půlnoci zpívat:/

Dezertér

Dvořáček, Vančura

1. C Dmi C G7 C
Zdál se mi má milá jednou sen,
G Ami G D7 G
zdál se mi má milá jednou sen.
C Dmi Emi Dmi G7
Žes přišla k nám, žes přišla k nám,
C Dmi C Dmi G
já jsem maširoval pod oknem,
C Dmi Emi Dmi G7
žes přišla k nám, žes přišla k nám,
C Dmi C G7 C
já jsem maširoval pod oknem.
- 2./:To nebyl můj milej žádněj sen,:/
/:já přišla k vám, já přišla k vám,
ty jsi byl na vojnu odveden.:/
C Dmi C G7 C
G Ami G D7 G
C Dmi Emi Dmi G7
C Dmi C Dmi G
- 3./:Na vojnu do Hradce Králové,:/
/:tam prej na nás, tam prej na nás
šavlema blejskají Prajzové.:/
C Dmi Emi Dmi G7
C Dmi C G7 C
- 4./:Tejden už v zákopu ležíme,:/
/:co přijde dál, co přijde dál,
kdy budem ládovat nevíme.:/
C Dmi C G7 C
- 5./:Vtom se zved větříček májovej,:/
/:vod Prajza k nám, vod Prajza k nám
přinesl papírek notovej.:/
C Dmi C G7 C
- 6./:Tak mě tu máš zase, milá má,:/
/:proč bych měl jít s Prajzem se bít,
když on je muzikant jako já.:/
C Dmi C G7 C

V širém poli studánečka

Hudba i text Fanoš Mikulecký

- D G D
1. /:V širém poli studánečka kamenná,/:
Emi A7 D Hmi H7 Emi A7 D
/:a v ní voda, voděnka, a v ní voda studená.:/
2. /:Išlo divča, išlo v sukni červenej,/:
/:podaj ty ně šohajku, podaj vody studenej.:/
3. /:Dyž sem podal ze studánky voděnku,/:
/:dojdi večer šohajku, dám ti za to huběnku.:/

Když jsem šel z Hradišťa

Moravská

- G C Ami D7 G
1. Když jsem šel z Hradišťa z požehnání,
G C Ami D7 G
potkal jsem děvčicu z nenadání.
D7 G D7
/: Potkala mě, poznala mě,
G C Ami D7 G
červené jablůčko dávala mně.:/
2. Že jsem byl šohajek nerozumný,
vzal jsem si jablůčko z ručky její.
/: Jak jsem jedl, tak jsem zbledl,
už ťa dom, děvčico, nezavedu.:/
3. Neber si, synečku, co kdo dává.
Z takových jablůček bolí hlava.
/: Hlava bolí, srdce zpívá,
všecko, cos miloval, konec mívá.:/

Zaspala nevěsta

Moravská ze Slovácka

- G Ami D7 G
1. Zaspala nevěsta v strážnickej dolině,
G7 C Cmi G
prišla pro ňu mamka, prišla pro ňu mamka,
E Ami D7 G
staň, nevěsto, hore, staň, nevěsto, hore!
2. Staň, nevěsto, hore, snáď si sa vyspala,
poť podójit krávy, poť podójit krávy,
kerés nedostala, kerés nedostala.
3. Ja dyž ste vy chceli kravičku rohatú,
měli ste si vybrat, měli ste si vybrat,
něvestu bohatú, nevěstu bohatú.

Ho ho Watanay

Indiánská ukolébavka, text Pavel
Lohonka Žalman

- D C D
1. Spinkej můj maličký, máš v očích hvězdičky,
C G D
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.
- D C D C
R. Ho ho Watanay, ho ho Watanay, ho ho Watanay,
G D
Kiokena, Kiokena.
2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z perleti,
vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná.
R.
3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.
R.
4. V dlani motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co jí k tobě nes', až do léta ti odlétá.
R.

Cestář

Francozská lidová, č. text H. Jelínek

- D A7 D
1. /: Na silnici do Prášil
G D
jeden mladý cestář žil.:/
D
/: A kamení a kamení a kamení
A7 D
tam roztloukal, když silnici štěrkoval.:/
2. /: Paní v zlatém kočáře
uviděla cestáře.:/
/: A povídá a povídá a povídá:
Cestáři náš, těžkou práci tady máš.:/
3. /: Cestář na to odpoví:
Vzácná paní, to se ví.:/
/: Kdybych já moh, tak jako pán,
jezdit ve zlatém kočáře, nedělal bych cestáře.:/

To ta Hel'pa

Slovenská

Dmi G Dmi G Dmi A7 Dmi
1. To ta Helpa, to ta Helpa, to je pekné mesto

Dmi G Dmi G Dmi A7 Dmi
a v tej Helpe, a v tej Helpe švarných chlapcov je sto.

B C7 F C F A7
Koho je sto, toho je sto, nie po mojej vóli,

Dmi G Dmi G Dmi A7 Dmi
len za jedným, len za jedným srdiečko ma boli

B C7 F C F A7
Koho je sto, toho je sto, nie po mojej vóli,

Dmi G Dmi G Dmi A7 Dmi
len za jedným, len za jedným srdiečko ma boli

Dmi G Dmi G Dmi A7 Dmi
2. Za Janíčkom, za Palíčkom krok by nėspravila,

Dmi G Dmi G Dmi A7 Dmi
za Ďuríčkom, za Mišíčkom Dunaj preskočila.

B C7 F C F A7
Dunaj, Dunaj, Dunaj, Dunaj, aj to širé pole,

Dmi G Dmi G Dmi A7 Dmi
len za jedným, len za jedným, počesenie moje.